

ISBN NO : 978-605-05-1756-9

ESER ADI : CUMHURİYETİN 100. YILINDA TÜRK DEVLETLER
TEŞKİLATININ ANATOMİSİ VE FİZYOLOJİSİ

YAZAR ADI : MEHMET AKİF ÖZER, YUSUF PUSTU, REHA
BAYANSAR

YAYIM YILI : 2023

CUMHURİYETİN 100. YILINDA TÜRK DEVLETLER TEŞKİLATININ ANATOMİSİ VE
FİZYOLOJİSİ

YETKİN
YAYINLARI

ÖDEMELİ İSTEME VE GENEL DAĞITIM

YETKİN Basım Yayım ve Dağıtım A.Ş.

Strasburg Caddesi No: 31/A 06430 Sıhhiye / ANKARA

Tel : 0 (312) 231 42 34 (35) – 232 03 43 Faks: 229 87 85

Şube: Abide-i Hürriyet Cad. No: 158 34381 Şişli / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 234 50 56 (57) Pbx Faks: 0 (212) 234 50 58

e-mail: yetkin@yetkin.com.tr <http://www.yetkin.com.tr>

Yayınevi Sertifika No: 47453

Yayın Kodu: ISBN 978-605-05-1756-9

© Yetkin Yayınları 2023

Dizgi: YETKİN Elektronik Yayımcılık Sistemleri

Baskı: YETKİN BASİMEVİ

Kâzım Karabekir Caddesi No: 95/7-8-10

Tel: 0 (312) 341 00 06 06060 ANKARA

Matbaa Sertifika No: 47452

Editörler:

Mehmet Akif ÖZER

Yusuf PUSTU

Reha BAYANSAR

CUMHURİYETİN 100. YILINDA

TÜRK DEVLET TEŞKİLATININ ANATOMİSİ VE FİZYOLOJİSİ

Teorik Çerçeve, Yapı ve İşleyiş

Birinci Baskı

Ankara 2023

Alıç, Mehmet (1995), "Örgütler", Eğitim Yönetimi, Yıl: 1, Sayı: 1, Kış.

Asunakutlu, Tuncer & Bayram Coşkun (2005). "Frederick Winslow Taylor ve Fizyolojik Örgüt Kuramı", SÜ İİBF Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, C.5, S.10, 157-176.

Bayraktaroğlu, Serkan (2000). "Klasik Örgütsel Güç Kuramlarından Clegg'in 'Güç Devreleri' Yaklaşımına", Bilgi (3), 2000/2: 109-122.

Berner, Georg (2004). Management in 20XX, What will be important in the future –a holistic view, Publicis Corporate Publishing, Siemens, Publicis Corporate Publishing, Erlangen, Germany.

Bozkuş, Kıvanç (2016). "Örgüt Yapısı ve Okullar", Kesit Akademi Dergisi (The Journal of Kesit Academy) Yıl: 2, Sayı:4, Haziran.

Dereli, Toker (1981), Organizasyonlarda Davranış, Ar Yayın Dağıtım, İstanbul.

Doğan, K. C. (2022). "İnsan Vücudu Bağlamında Stratejik Yönetim Sisteminin Anatomisi ve Toplam Refah Yönetimi", Ardahan Üniversitesi İİBF Dergisi, 4(2): 158–162.

Freytag, P.V. & Hollensen, S. (2001). "The process of benchmarking, benchlearning and benchaction", The TQM Magazine, Vol. 13 No. 1, pp. 25-34. <https://doi.org/10.1108/09544780110360624>.

Guy, Mary E. & Meredith A. Newman & Sharon H. Mastracci (2010). "From Taylor's Triangle To Follett's Web; From Knowledge Work To Emotion Work", The Future Of Public Administration Around The World, The Minnowbrook Perspective, Eds. Rosemary O'leary, David M. Van Slyke and Soonhee Kim, Georgetown Uni. Press, Washington, D.C. USA.

Karaköse, Sema (2013). Spor Yönetiminde Örgüt Kültürü, Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya.

Karlöf, Bengt & Lövingsson Fredrik Helin (2007). ReOrganization, Originally published in Swedish: B. Karlöf, F. Helin Lövingsson: Om Organisation. Svenska Förlaget, 2005. Translated by Michael Parsley, Springer-Verlag Berlin Heidelberg.

Kılıç, Mustafa (2010). Stratejik Yönetim Sürecinde Değerler, Vizyon ve Misyon Kavramları Arasındaki İlişki, Sosyo Ekonomi, Temmuz Aralık, 81-98.

March, James G. & Herbert Simon (1975). Örgütler (Çev. Ömer Bozkurt-Oğuz Onaran), TODAİE Yay., Ankara.

Mintzberg, Henry & Ludo Van der Heyden (1999), "Organigraphs: Drawing How Companies Really Work", Harvard Business Review, September-October, Reprint 99506.

Muslu, Şükrü (2014). Örgütlerde Misyon ve Vizyon Kavramlarının Önemi. HAK-İŞ Uluslararası Emek ve Toplum Dergisi, 3(5), 150-171.

Özer, M. Akif & N. Berberoğlu (2021). "Yönetimde 7s Modeli ve Yeniden Yapılanma Sürecine Bu Perspektiften Bir Bakış", Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, İİBF Dergisi 23/2, 251-270.

Özer, M. Akif (2016). "Herbert Simon'un Yönetim Bilimine Katkıları Üzerine Değerlendirmeler", HAK-İŞ Uluslararası Emek ve Toplum Dergisi, 5(11), 160-185.

Özer, M. Akif (2021), Yeni Kamu Yönetimi, 4. Baskı, Ankara: Gazi Kitabevi.

Özer, M. Akif (2021). "DOKUZUNCU BÖLÜM ÖLÇ – REC", Yönetim Sözlüğü, 2. Baskı, Ed. M. Akif Özer, Ankara: Lykeion Yayınevi.

Özer, M. Akif (2022), Stratejik Yönetim Dersleri, Ankara: Gazi Kitabevi.

Özer, M. Akif; Önen, Mustafa (2020). Yönetim POSDCORB, Ankara: Gazi Kitabevi.

Öztürk, Cemal (2023), Yönetim Bilimi ve Kamu Yönetimi, Bütünsel ve İlkesel Bakış, Ekin Yayın Dağıtım, Bursa.

Peker, Ömer (1995), Yönetimi Geliştirmenin Sürekliliği, TODAİE Yay., Ankara.

Reyhanoğlu, M. (2009). "Mintzberg'in Örgütlenme Boyutları ve Örgüt Yapıları", Mustafa Kemal Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 1-11.

Theresa, A. & Pardo, J. Ramon Gil- Garcia & Luis F. Luna- Reyes (2010). Collaborative Governance and Cross- Boundary Information Sharing

Envisioning a Networked and It- Enabled Public Administration”, The Future Of Public Administration Around The World, The Minnowbrook Perspective, Eds. Rosemary O’leary, David M. Van Slyke and Soonhee Kim, Georgetown University Press, Washington, D.C. USA.

Akcan, Ayten (2020). Eski Türklerde Devlet Yönetiminde Hakimiyetin İlahi Temelleri, Mecmua, Cilt: 5, Sayı:10, s. 303-321.

Akyıldız, Ali (2012). Osmanlı Bürokrasisi ve Modernleşme. İstanbul: İletişim Yay.

Akyüz, Vecdi (1991). Hilâfetin Saltanata Dönüşmesi. İstanbul: Dergâh Yayınları.

Aydın, Ali Arslan (1992). “İslâm’da Şûranın Manası, Yeri ve Önemi”, İslami Yönetimin Temeli: Şûra (Der. Vefa Yayıncılık) İstanbul: Vefa Yayıncılık.

Berkes, Niyazi (2017). Türkiye’de Çağdaşlaşma (24 b.). İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

Berki, Şakir (1957)., İslam Hukukunda Adalet Esasları ve Adalet Teşkilatı, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt:6, Sayı:1-4., s.35-43.

Ceylan, Ayhan (2000). Bir Danışma Kurumu Olarak Divan-ı Hümâyûn, İslam’da Şura ve Divan-ı Hümâyûn’un Şûra Meclisi Niteliği, Yeni Türkiye Dergisi Osmanlı Özel Sayısı I, Yıl: 6, Sayı:31.

Demokaan, Demirel (2017). Eski Türklerde Devlet Sisteminin Mutlak Monarşik Modelden Ayrılan Yönleri, Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt:9, Sayı:16, s.425-450.

Ekrem, Erkin (2006). Göktürklerden Türklere: Türk Kimliğinin Oluşmasına Tarihsel Bir Bakış. Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Yıl: 3, Sayı: 2, s.5-24.

El-Mevdudi, Ebu'l-A'la (1966). Hilafet ve Saltanat, (Çev. Ali Genceli), İstanbul: Hilal Yay.

El-Mevdudi, Ebu'l-A'la (1967). İslam’da Hükümet, (Çev. Ali Genceli), İstanbul: Hilal Yay.

Eraslan, Zeki (2021), Cumhuriyet Türkiye’sine Geçiş Sürecinde Şûrâ-yı Devlet, Belleten, Cilt: 85/Sayı: 304, s.1025-1071.

Ercilasun, Konuralp (2015). Türk Tarihi. İhsan Çapcıoğlu & Hayati Beşirli içinde, Türk Kültürü El Kitabı. Ankara: Grafiker Yayınları, s. 45-72.

Erdoğan, Mert Can (2017). Osmanlı Devlet Yönetiminde Akıl ve Meşveretin Yeri, Ulakbilge, Cilt: 5, Sayı: 10, s.453-467.

Erdoğan, Mustafa (1999). Anayasal Demokrasi, Ankara: Siyasal Kitabevi.

Gömeç, Sadettin (1996). Kagan ve Katun, Tarih Araştırmaları Dergisi, Cilt:18, Sayı:31, s.81-90.

İnalcık, Halil (2014), Türklük, Müslümanlık ve Osmanlı Mirası, İstanbul: Kırmızı Yayınları

Kafesoğlu, İbrahim (1995). Türk Milli Kültürü. İstanbul: Boğaziçi Yay.

Karal, Enver Ziya (2011). VII. Cilt: Islahat Fermanı devri, 1861-1876, (7.baskı), Ankara: Türk Tarih Kurumu Yay.

Kaynar, Reşat (2010). Mustafa Reşit Paşa ve Tanzimat. Ankara: Türk Tarih Kurumu Yay.

Kılıç, Halim (2020). Tanzimat Reformlarının Düzenleyici Yüksek Kurumu Olarak Meclis-i Âli-i Tanzimat (1854-1861). Turkish Studies-Comparative Religious Studies, Cilt:15, Sayı:4, s.531-544.

Koyuncu, Nuran (2007). İslam Hukukunda ve Osmanlı Uygulamasında Şûra. Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt:15, Sayı:11 , s.171-249.

Köprülü, Mehmed Fuad (2005). Türkiye Tarihi: Anadolu İstilasına Kadar Türkler. Ankara: Akçağ Yayınları.

Kösoğlu, Nevzat (1990). Türk Dünyası Tarihi ve Türk Medeniyeti Üzerine Düşünceler. İstanbul: Ötüken Neşriyat

Mori, Masao (1978). Kuzey Asya'daki Eski Bozkır Devletlerinin Teşkilatı, İstanbul Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Enstitüsü Dergisi, Sayı:9, s.73-79.

Mumcu, Ahmet (2017). Divân-ı Hümayun, (5.baskı) Ankara: Phoenix Yayınevi.

Ortaylı, İlber (2012). Türkiye Teşkilat ve İdare Tarihi, (4.baskı), Ankara: Cedit Neşriyat.

Ögel, Bahaeddin (2002). Devlet Meclisi ve Kurultay, (Ed. H. Celal Güzel, Kemal Çiçek, Salim Koca), Türkler, Ankara: Yeni Türkiye Yayınları

Ögel, Bahaeddin (1982). Türklerde Devlet Anlayışı. Ankara: Başbakanlık Basımevi

Pantül, Mehmet, Yalçın, Bekir Sıtkı. (1982). Türk Parlamento Hukukunda İkinci Meclisler. Ankara: Cumhuriyet Senatosu Vakfı Yayınları.

Seyitdanlioğlu, Mehmet (1994). Tanzimat Dönemi'nde Meclis-i Vâlâ (1838-1868). Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları.

Seyitdanlioğlu, Mehmet (2009). Eski Türklerde Devlet Meclisi "Toy" Üzerine Düşünceler. Tarih Araştırmaları Dergisi, Cilt:28, Sayı:45, s. 1-12.

Sönmez, Abidin (1984). Şûra ve Resul Allah'ın Müşaveresi, İstanbul: İnkılab Yayınları.

Sümer, Faruk (1972). Oğuzlar, 2.baskı, Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi

Şahin, Köksal (2005), Eski Türklerde Merkezi İdare, Türk İdare Dergisi, Cilt: 77, Sayı: 448, s. 149-164.

Taneri, Aydın (1997). Osmanlı İmparatorluğu'nun Kuruluş Döneminde Vezîr-i A'zamlık (1299-1453), (2.Baskı). İzmir: Akademi Kitabevi

Tanör, Bülent (2011). Osmanlı-Türk Anayasal Gelişmeleri. 20. Baskı, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

Tunaya, Tarık Zafer (2016). Türkiye'nin Siyasî Hayatında Batılılaşma Hareketleri, (3. Baskı), İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları.

Türk Ocağı Türk Tarih Heyeti (1930). Türk Tarihinin Ana Hatları. İstanbul: İstanbul Devlet Matbaası.

Üçok, Coşkun Mumcu, Ahmet. Bozkurt, Gülnihal. (2016). Türk Hukuk Tarihi, (11.baskı), Ankara: Turhan Kitabevi.

Zürcher, Erik Jan (2016). Modernleşen Türkiye'nin Tarihi, (Çev. Yasemin Saner). İstanbul: İletişim Yayınları.

Aldıkaçtı, Orhan (1970). Anayasa Hukukunun Gelişmesi ve 1961 Anayasası Ders Notları, İstanbul Üniversitesi Yayınları.

Arsel, İlhan (1961). Constitutional Development of Turkey Since Republic. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 18 (1): 37-54.

Camelio, Nicolas (2015). "The Military Seize the Law: The Drafting of the 1961 Constitution". İçinde Order and Compromise: Government Practices in Turkey from the Late Ottoman Empire to the Early 21st Century. Brill. 10.1163/9789004289857_007, p. 121-45.

Dinçer, Hasan (2022). Kongrelerden Birinci Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne, Temuçin Faik Ertan (Eds.), Başlangıcından Günümüze Türkiye Cumhuriyeti Tarihi (9. Baskı, s.93-117), Siyasal Kitabevi.

Eroğul, Cem (2012). Anatüzeve Giriş (12. Bası), İmaj Yayınevi, s.221.

Esen, Bülent Nuri (1968). Türkiye'de Anayasal Gelişmeler. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt 25, Sayı 1-2, s.35-58.

Gökçen, Salim (2020). İki Darbe Arası Türk Demokrasisi (1961-1980). Ankara Üniversitesi Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, Sayı 67: 241-264.

Gözler, Kemal (2019). Türk Anayasa Hukuku Dersleri (24.Baskı), Ekin Basım Yayın Dağıtım.

Gözübüyük, Şeref (2007). Anayasa Hukuku (15.Bası), Turhan Kitabevi.

Kalaycıoğlu, Ersin (1995). The Turkish Grand National Assembly: A Brief Inquiry into the Politics of Representation in Turkey. In Ç. Balim, E. Kalaycıoğlu, C. Karatos, G. Winrow and F. Yasamee (eds) Turkey: Political, Social and Economic Challenges in the 1990s, Brill, (pp. 42-60).

Kalaycıoğlu, Ersin (2010). The Turkish grand national assembly: new challenges and old problems. In Turkey's Engagement with Modernity: Conflict and Change in the Twentieth Century, Palgrave Macmillan UK.

Kydyralieva, Saltanat (2019). Turkish Parliamentary Experience Review of the Parliamentary Experience of Turkey from Ottoman to Republic Periods. *Journal of Universal History Studies*, 2 (2) , 239-250 . DOI: 10.38000/juhis.623305.

Özbudun, Ergun (1978). Parliament in the Turkish political system. *Journal of South Asian and Middle Eastern Studies*, 2(1).

Özbudun, Ergun (1992). 1921 Anayasası, Atatürk Araştırma Merkezi Yayını.

Özbudun, Ergun (2002). "The institutional decline of parties in Turkey". In *Political parties and democracy*, pp. 238-265. John Hopkins University Press.

Özbudun, Ergun (2011). *The Constitutional System of Turkey 1876 to the Present*, Palgrave Macmillan.

Özbudun, Ergun (2013). *Türk Anayasa Hukuku (14.Baskı)*, Yetkin Yayınları.

Özbudun, Ergun and Gençkaya, Ömer Faruk (2009). *Democratization and the Politics of Constitution-Making in Turkey (NED-New edition, 1)*. Central European University Press.

Parla, Taha (1993). *Türkiye’de Anayasalar (2. Basım)*, İletişim Yayınları.

Sevinç, Murat (2013). *Anayasa Yazıları (3. Baskı)*, İmaj Yayınevi.

Tanör, Bülent (2019). *Osmanlı-Türk Anayasal Gelişmeleri (32. Baskı)*, Yapı Kredi Yayınları.

Tekin, Yusuf ve Çiftçi, Sabri (2007). *1877’den Günümüze Türkiye’de Parlamento 22. Dönem TBMM’nde Parlamento ve Parlamenter Rol Algısı, Siyasal Kitabevi*.

Zürcher, Erik Jan (2020). *Modernleşen Türkiye’nin Tarihi (4. Baskı)*, İletişim Yayınları.

Akçakaya, Murat ve Özdemir, Abdülkadir (2018). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ve Siyasal İstikrar", *Üçüncü Sektör Sosyal Ekonomi Dergisi*, Cilt 53, Sayı 3.

Anayurt, Ömer (2019). "Anayasa Hukuku Temel Kavramlar ve Türk Anayasa Hukuku", (2. Baskı), Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Atalan, Mustafa (2019). "Başkanlık Sistemi ve Türkiye", Kırıkkale Üniversitesi, SBE, Doktora Tezi, Kırıkkale.

Atar, Yavuz (2018). "Türk Anayasa Hukuku" (Cumhurbaşkanlığı Sistemi ve Diğer Değişikliklere Göre Güncellenmiş 12. Baskı)", Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Aydoğdu, Yasin (2019). "Yeni Hükümet Sisteminde Cumhurbaşkanlığı İşlemleri", Düzce Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt 9, Sayı 1.

Bektaş, Eda (2019). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Yasama-Yürütme İlişkisi ve Bu Sistemin Türkiye Demokrasisine Etkileri", Yasama Dergisi, Sayı 39.

Coşkun, Mücahit İsmail (2023). "2017 anayasa Değişiklikleri Sonrası Yasama-Yürütme İlişkilerinin Hukuki, Siyasi ve Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi", Eklektik Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt 1, Sayı 1.

Çakır, Ezgi (2017). "16 Nisan Referandum Sürecinde Başkanlık Sistemi Tartışmalarının Türk Basınına Yansımaları", İnsan Bilim Kültür Sanat ve Düşünce Dergisi, C.4, S.14.

Demirci, Savaş (2018). "Yasama-Yürütme ve Yargı Ekseninden Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi", Necmettin Erbakan Üniversitesi, SBE, Yüksek Lisans Tezi, Konya.

Dursunoğlu, İsmail (2019). "Kuvvetler Ayrılığı Perspektifinden Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Yasama", Turkish Studies-Economics-Finance-Politics Dergisi, Cilt 14, Sayı 4.

Erbay, Ali (2018). "Türkiye'de Hükümet Sistemi Olarak Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin Değerlendirilmesi", Bahçeşehir Üniversitesi SBE, Yüksek Lisans Tezi, Bursa.

Erdoğan, Mustafa (2019). "Türk Anayasa Hukuku", (Son Anayasa Değişikliğine Göre Gözden Geçirilmiş ve Genişletilmiş 2. Baskı), Ankara: Hukuk Yayınları.

Eren, Abdurrahman (2018). "Anayasa Hukuku Ders Notları Genel Esaslar Türk Anayasa Hukuku", İstanbul: On İki Levha Yayıncılık.

Gönenç, Levent ve Kontacı, Ali Ersoy (2019). "2017 Tarihli Anayasa Değişikliği Sonrasında Yasama- Yürütme İlişkileri", Türkiye Barolar Birliği Dergisi, Sayı 145.

Gülener, Serdar ve Miş, Nebi (2017). "Cumhurbaşkanlığı Sisteminin Anayasal Tasarımı", Editörler: Miş Nebi ve Duran Burhanettin, Türkiye'de Siyasal Sistemin Dönüşümü ve Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Ankara: SETA Yayınları.

Güler, Tahsin (2018). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ve Kamu Yönetimine Etkileri", Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt 21, Sayı 39.

İçeren, Zeynep Çağlıyan (2015). "Türkiye'de Başkanlık Sistemi Tartışmalarının Yakın Tarihi: Özal ve Demirel'in Siyasi Mülahazaları", Bilig Dergisi, Sayı 75.

Işık, Mustafa (2023). "Hukuk Devleti Bağlamında Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin Kuvvetler Ayrılığı Açısından Bir Değerlendirme", Aksaray Ün., SBE, Doktora T., Aksaray.

Kaan, Oğuz (2019). "2017 Anayasa Değişikliğinde Yeni Hükümet Sistemi", Kırıkkale Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, Cilt 8, Sayı 1.

Kalkar, Ömer Şafak ve Öcal, Aysun Yemen (2020). "Bir İçerik Analizi: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi", Balıkesir Ün. İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, Cilt 1, Sayı 2.

Karaman, Eray (2021). "Parlamentar Sistem ile Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin Kamu Yönetimi Açısından Karşılaştırılması: Millî Savunma Bakanlığı Örneği", İnönü Üniversitesi, SBE, Doktora Tezi, Malatya.

Karatepe, Şükrü (2018). "Türk Anayasa Hukuku", (Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine Uyumlu 2. Baskı), Ankara: Savaş Yayınevi.

Keser, Hayri (2021). "Başkanlık Sisteminde Yasama ve Yürütme Organları Arasındaki Karşılıklı Etkileşim Araçları Açısından Türkiye- ABD Hükümet Sistemlerinin Karşılaştırması", Akdeniz Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt 11, Sayı 2.

Keskinsoy, Ömer (2020). "Anayasa ve Türk Anayasa Hukuku", (5. B.), Ankara: Monopol.

Kılınç, Doğan (2016). "Türkiye’de Bitmeyen Tartışma: Hükümet Sistemi Üzerine Değerlendirmeler", Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt 20, Sayı 1.

Küçük, Adnan (2020). "Türkiye’de Başkanlık Sistemi", Ankara: Adalet Yayınevi.

Küçük, Adnan (2013). "Anayasa Hukuku", (3. Baskı), Ankara: Orion Kitabevi.

Miş, Nebi ve Duran, Burhanettin, (2017). "Türkiye’de Siyasal Sistemin Dönüşümü ve Cumhurbaşkanlığı Sistemi", Editörler: Miş Nebi ve Duran Burhanettin, Türkiye’de Siyasal Sistemin Dönüşümü ve Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Ankara: SETA Yayınları.

Oder, Bertil Emrah (2005). "Türkiye’de Başkanlık ve Yarı-Başkanlık Rejimi Tartışmaları: 1991-2005 Yılları Arasında Basına Yansıyan Öneri ve Tepkilerden Kesitler", Yayına Hazırlayan: Teoman Ergül, Başkanlık Sistemi, Ankara: Türkiye Barolar Birliği Yay. No:77.

Onar, Erdal (2005). "Türkiye’nin Başkanlık veya Yarı-Başkanlık Sistemine Geçmesi Düşünülmeli Midir?", Yayına Hazırlayan: Teoman Ergül, Başkanlık Sistemi, Ankara: Türkiye Barolar Birliği Yayınları No:77.

Özdemir, Abdülkadir (2019). "Hükümet Sistemleri Politigi: Türkiye Üzerine Karşılaştırması Bir Analiz", Gazi Üniversitesi, SBE, Doktora Tezi, Ankara.

Öztürk, Namık Kemal (2019). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin Temel Dinamikleri", ASSAM Uluslararası Hakemli Dergi, Cilt 6, Sayı 15.

Tunç, Hasan (2018). "Türk Anayasa Hukuku (Ders Kitabı)", Ankara: Gazi Kitabevi.

Türkeş, Alparslan (2010). "Milli Doktrin Dokuz Işık", İstanbul: Bilgeoğuz Yayınları.

Uzunparmak, Murat (2021). "Türkiye’de Yeni Yürütme Modeli: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ve Parlamenter Sistemin Dönüşümü", Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi LEE, Doktora Tezi, Çanakkale.

Ün, Lütfullah (2020). "Türkiye’de Hükümet Sistemlerinin Kamu Yönetimine Etkileri Bağlamında Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi", Ondokuz Mayıs Üniversitesi, LEE, Doktora Tezi, Samsun.

Yaman, Abdulsamet ve Ünal, Havva (2021). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin Yürütme Erki Bağlamında Değerlendirilmesi", Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakülte Dergisi, Cilt 26, Sayı 2.

Yazıcı, Serap (2011). "Başkanlık ve Yarı-Başkanlık Sistemleri Türkiye İçin Bir Değerlendirme", (2. Baskı), İstanbul: Bilgi Üniversitesi Yayınları No: 23.

Yazıcıoğlu, İsmail (2020). "Türkiye’de Cumhurbaşkanının Konumu", Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, SBE, Doktora Tezi, Ankara.

Abdulahkimoğulları, Erdal (2007). "Türk Anayasa Hukukunda Parlamento Meclis Kararlarının Yargısal Denetimi Sorunu", Yasama Dergisi, Sayı:5.

Abdurahmanlı, Elvin- Egemen Bağış (2021). "Diplomasi Tanımı ve Uluslararası Konjunktürde Mevcut Olan Diplomasi Türleri", Anadolu Akademi Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt:3, Sayı:1.

Akartürk, Ekrem Ali (2020). "2017 Anayasa Değişikliğinin "Parlamentosuzlaştırma" Etkisi Üzerine", Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt:17, Sayı:1.

Akgün, Mert Hüseyin (2021). "Hükümet Sistemi Tartışmaları ve TBMM’nin Etkinliği Meselesi" <https://www.setav.org/hukumet-sistemi-tartismalari-ve-tbmmnin-etkinligi-meselesi/> (Erişim Tarihi: 17.09.2023).

Akşin, Sina (1970). "Birinci Meşrutiyet Meclis-i Mebusanı". Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi Dergisi, Cilt:25, Sayı:1.

Anayurt, Ömer (2022). Anayasa Hukuku (4. b.), Seçkin Yayınları, Ankara.

Bakırcı, Fahri (2005). "Kod Yasa-Çerçeve Yasa Ayrımı Üzerine" Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt:54, Sayı:3.

Bakırcı, Fahri (2014). "Anayasa Mahkemesinin Eylemli İçtüzük Kuralına İlişkin İçtihat Değişikliğinin Gerekçesi Üzerine", TBB Dergisi, Sayı:112.

Baş, Sezgin (2021). "Parlamento Kararlarının Yayınlanması ve Yürürlüğe Girmesi", Süleyman Demirel Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt:11, Sayı:2.

Beliaeva, Tatiana (b.t.). "Parliamentary Diplomacy", <https://shs.hal.science/file/index/docid/137949/filename/5BELIAEVA.pdf> (Erişim Tarihi: 22.09.2023).

Çınar, Hüseyin- Gültekin Yıldız (2023). Osmanlıdan Günümüze Demokrasi Tecrübesi ve Parlamento, Edt. Necati Sungur ve Fatih Tetik, TBMM Basımevi, Ankara.

Doğan, Bayram (2020). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Cumhurbaşkanlığı Kararnamelerinin Yasama Yetkisinin Devredilmezliği İlkesi Bağlamında Değerlendirilmesi", Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt:28, Sayı:3.

Doğan, İlyas (2020). Hukuka Giriş (2.b.), Astana Yayınları, Ankara.

Durmuş, İlhami (2007). "Türker'de Cumhuriyet Fikrinin Tarihi Temelleri ve Günümüze Yansımaları", Gazi Akademik Bakış, Sayı:1.

Eren, Abdurrahman (2022). Anayasa Hukuku Dersleri (4.b.), Seçkin Yayınları, Ankara.

Erikli, Hasan- Havvana Yapıcı Kaya (2010). "Avrupa Birliği Üyesi Ülke Uygulamaları Çerçevesinde TBMM'de Kanun Tasarı ve Tekliflerinin Komisyonlara Havalesi", Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt:14, Sayı:2.

Eroğlu, İzzet (2007). "Türkiye Büyük Millet Meclisi Danışma Kurulu, Tarihi Süreci ve İşleyişi". Yasama Dergisi, Sayı:7.

Ertaş, Türker (2020). Kuvvetler Ayrılığı İlkesi Bağlamında Yasama, Yürütme ve Yargı Organları Arasındaki Modern İlişkiler (3.b.), Seçkin Yayınları, Ankara.

Eşen, Hamit (2007). "Parlamento Hukuku Açısından Başkanlık Divanı'nın Konumu, Görevleri ve Yetkileri", Yasama Dergisi, Sayı:4.

Feyzioğlu, Metin (1991). "Yasama Dokunulmazlığı", Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt:42, Sayı 1.

Göde, Kemal (1988). "Dünden Bugüne Türklerde Meclis Hayatı". Ondokuz Mayıs University Journal of Education Faculty, Cilt:3.

Güveyi, Ümit (2017). Anayasa Hukuku Açısından Yasama Meclisi Üyeliği, Seçkin Yayınları, Ankara.

Hamilton, G. J. A. (2010). "Parliamentary Diplomacy", Memorandum Adopted by the Committee of Senior Members of the Senate of the States General, 16.

Heywood, Andrew (2011). Siyaset (4.b.), Adres Yayınları, Ankara.

İba, Şeref (2011). "TBMM İktüzüğünden Doğan Bir Yasama Aktörü Olarak Danışma Kurulu". Yasama Dergisi, Sayı:18.

İba, Şeref (2021). Siyasi Partiler ve Seçim Hukuku (5.b.), Seçkin Yayınları, Ankara.

İnternet: "Türkiye Büyük Millet Meclisi Komisyonlar"
<https://komisyon.tbmm.gov.tr/> (Erişim Tarihi: 04.09.2023).

İnternet: "Uluslararası Komisyonlar", <https://www.tbmm.gov.tr/uluslararasi-komisyonlar> (Erişim Tarihi: 11.09.2023).

İnternet: Mecliste.org (2023). "TBMM 27. Yasam Dönemi Performans Değerlendirme Raporu", <https://www.mecliste.org/icerik/123/27--YASAMA-DoNEMi-PERFORMANS-DEGERLENDIRME-RAPORU> (Erişim Tarihi: 22.09.2023).

Keskinsoy, Ömer (2007). Yasama Sorumsuzluğu, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara.

Keskinsoy, Ömer (2018). "Kanuni Esas-i", Türk-İslam Tarihinde Yönetim Uygulamaları, Edt. Murat Akçakaya, (s.265-285), Gazi Kitabevi, Ankara.

Kösaka, Masataka (2023). "The Significance of The United Nations", International Politics and The Search for Peace, Edt. Tadokoro Masayuki, Çev. Carl Freire, (s.157-180), Japan Publishing Industry Foundation for Culture.

Martin, Shane (2011). "Parliamentary Questions, the Behaviour of Legislators, and the Function of Legislatures: An Introduction", The Journal of Legislative Studies, Vol:17, Issue:3.

Mattson, Ingvar- Kaare Strom (1995). "Parliamentary Committees", Parliaments and majority Rule in Western Europe, Edt. Herbert Döring, (s.249-307), Frankfurt, Campus.

Maurer, Andreas (2003). "The Legislative Powers and Impact of the European Parliament", JCMS: Journal of Common Market Studies Vol:41, Issue:2

Özbudun, Ergun (1979). "Parlâmento Kararları ve Yasama Meclislerinin İçtüzükleri", Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt:36, Sayı:1.

Özer, Mehmet Akif (2000). "TBMM'ce Uygulanan Parlamento Denetimi: Eleştirel Bir İnceleme", Amme İdaresi Dergisi, Cilt:33, Sayı:2.

Russell, Meg- Philip Cowley (2016). "The Policy Power of the Westminster Parliament: The "Parliamentary State" and the Empirical Evidence", Governance, Vol:29, Issue:1.

Seyitdanlioğlu, Mehmet (2009). "Eski Türklerde Devlet Meclisi "Toy" Üzerine Düşünceler", Tarih Araştırmaları Dergisi, Cilt:28, Sayı:45.

Strom, Kaare (1995). "Parliamentary Government and Legislative Organisation", Parliaments and Majority Rule in Western Europe, Edt. Herbert Döring, (s.51-82), Frankfurt, Campus.

Tan, Mehmet- Yeter Çiçek- Hatice Koçar (2015). "Siyasi Partiler ve Türkiye'de Parti İçi Demokrasi Sorununa İlişkin Çözüm Önerileri", Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, Cilt:5, Sayı:2.

Teziç, Erdoğan (2015). "Torba Kanun", Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt:1.

Topal, Emre (2010). "Eylemli İçtüzük Değişiklikleri", Yasama Dergisi, Sayı:16.

Türkiye Büyük Millet Meclisi [TBMM] (2022). Yasama El Kitabı (2. b.), TBMM Basımevi, Ankara.

Türkiye Büyük Millet Meclisi [TBMM] (2023). TBMM'nin açılışının 100. Yılı, https://www.tbmm.gov.tr/yayinlar/kitapciklar/TBMM_Tanitim_Dijital_Baski.pdf

Uzun, Hakan (2005). "Türk Demokrasi Tarihinde I. Meşrutiyet Dönemi" Gazi Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi, Cilt:6, Sayı:2.

Vatansever, Erhan (2021). "TBMM'nin Açılması", Atatürk Dönemi Demokratikleşme 1920-1938, Edt. Davut Kapucu, (s.7-39), İksad Yayınevi, Ankara,

Weisglas, Franz V.- Gonnig De Boer (2007). "Parliamentary Diplomacy", The Hague Journal of Diplomacy, Vol:2.

Wilfert, Bryon (2012). "Engaging Parliamentary Diplomacy With Asia", Policy, Issue:85.

Yazıcı, Sinan- İsmail Dursunoğlu (2019). "Tarihsel Süreçten Günümüze Meclisin Devlet Yönetimi ve Karar Alma Üzerine Etkisi", Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt:12, Sayı:1.

Yeşil, Feyzullah (2014). "Türkiye Büyük Millet Meclisi XVII. Yasama Dönemi 1983-1987 ve Dış Politika; Dış Politikanın Parlamenter Denetimi ile TBMM'nin Dış İlişkileri", Yasama Dergisi, Sayı:27.

Yıldırım, Serkan Nebi (2021). Bir Siyasi Hak Olarak Seçme Hakkının Niteliği, Adalet Yayınevi, Ankara.

Yıldız, Abdulkadir (2015). "Osmanlıda Yasama Yetkisinin Dönüşümü", Erciyes Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt:10, Sayı:1.

Mevzuat Metinleri

Resmî Gazete (16/07/1965-12050). 648 sayılı Siyasi Partiler Kanunu.

Resmî Gazete (13/04/1973-14506). 584 karar no'lu Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü.

Resmî Gazete (09/11/1982-17863/Mükerrer). 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası.

Resmî Gazete (24/04/1983-18027). 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu.

Resmî Gazete (01/10/1989-20299). Resmî Gazetede Yayımlanacak Türkiye Büyük Millet Meclisi Kararları; Meclisin Yaptığı Seçimlerin Sonuçları, Başkanlık Divan Kararları Hakkında Yönetmelik.

Resmî Gazete (06/04/1990-20484). 3620 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisinin Dış İlişkilerinin Düzenlenmesi Hakkında Kanun.

Resmî Gazete (18/12/2011-28146). 6253 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı Kanunu.

Resmî Gazete (15/07/2018-30479). 10 sayılı Resmî Gazete Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi.

T.C. Anayasa Mahkemesi Kararlar Bilgi Bankası (1968). (AYM, E.1967/6, K.1968/9, K.T. 27/02/1968).

T.C. Anayasa Mahkemesi Kararlar Bilgi Bankası (1999). (AYM, E.1999/12, K.1999/5, K.T. 25.03.1999).

T.C. Anayasa Mahkemesi Kararlar Bilgi Bankası (2007). (AYM, E.2007/45, K.2007/54, K.T. 01/05/2007).

T.C. Anayasa Mahkemesi Kararlar Bilgi Bankası (2007). (AYM, E.2007/62, K.2007/66, K.T. 05/07/2007).

12 Nisan 2016 tarihli Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi, <http://www2.tbmm.gov.tr/d26/2/2-1028.pdf>, Erişim Tarihi: 14.11.2023.

A Speech or Debate Privilege for State Legislators who Violate Federal Criminal Laws, 68 J. Crim. L. & Criminology 31 (1977).

Abdulahkimoğulları, Erdal (2008). Bir Yasama Bağışıklığı Türü Olarak Türkiye’de Yasama Dokunulmazlığı, Gazi Kitabevi, Ankara.

Akkan, Kutbettin (1974). “Mukayeseli Açıdan Yasama Dokunulmazlığı”, AD, Y.65, S.11-12.

Aktaş, Kadir (2006). “Yasama Dokunulmazlığı Kurumunun Türkiye’deki Gelişimi”, Yasama Dergisi, Sayı 3, Ekim-Kasım-Aralık.

Aldıkaçtı, Orhan (1978). Anayasa Hukukumuzun Gelişmesi ve 1961 Anayasası, Fakülteler Matbaası, İstanbul.

AMK, E. 1998/38, K. 1998/50, K.T. 31.7.1998,
<http://www.kararlaryeni.anayasa.gov.tr/Karar/Content/88410969-4963-4db8-b997-e9fb6a20deb4?highlightText=%3Bdokunulmazl%C4%B1k&excludeGerekce=False&wordsOnly=False>, Erişim Tarihi: 15.11.2023.

AMK, E. 1999/72, K.1997/74 KT. 31.12.1997
<http://www.kararlaryeni.anayasa.gov.tr/Karar/Content/ec520b65-8d1e-4e5e-9d32-6f1825af9a0f?highlightText=%3Bdokunulmazl%C4%B1k&excludeGerekce=False&wordsOnly=False>; Erişim Tarihi: 15.11. 2023.

Anayasa Mahkemesi, 3 Haziran 2016 Tarih ve E.2016/54, K. 2016/117 Sayılı Karar, Resmî Gazete, 9 Haziran 2016, sayı 29737.

Arsel, İlhan (1955). “Teşrii Muafiyet”, Forum, C. 2, S. 23, Ankara.

Arslan, Kahan Onur (2014). Türk Parlamento Hukuku, Adalet Yayınevi, Ankara.

Artuk, Mehmet Emin, Gökçen, Ahmet, Yenidünya, Caner (2009). Ceza Hukuku Genel Hükümler, Yeniden Gözden Geçirilmiş 4. Baskı, Turhan Kitabevi, Ankara.

Atar Yavuz (2014). Türk Anayasa Hukuku, Mimoza Basım Yayım ve Dağıtım, Güncellenmiş 9. Baskı, Konya.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) 2. Dairesinin Kart c. Turquie kararı, Req. No: 8917/05, 08.07.2008, para. 71;
[http://hudoc.echr.coe.int/sites/fra/pages/search.aspx?i=001-96008#{\"itemid\":\[\"001-96008\"\]}](http://hudoc.echr.coe.int/sites/fra/pages/search.aspx?i=001-96008#{\), Erişim Tarihi: 15.11.2023.

Aybar, Mehmet Ali (1937). Teşrii Masuniyet Esası ve Tatbik Şekilleri, İstanbul.

Aybay, Rona (1963). Karşılaştırmalı 1961 Anayasası Metin Kitabı, İstanbul Üniversitesi Yayınlan No: 1038, İstanbul.

Aydın, Mesut (2009). "Milletvekillerinin Yasama Sorumsuzluğunun Siyasal Parti Kapatma Davalarına Etkisi", Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C.58, S.4.

Bağdatlı, Selahattin (2022). Hukuk Sözlüğü, Derin Yayınları, İstanbul.

Balo, Yusuf Solmaz (2012). "Yasama Dokunulmazlığı", TBB Dergisi, (100).

Barnett, Hilaire (2002). Constitutional & Administrative Law, London.

Başgil, Ali Fuad (1941). "Teşrii Masuniyet Meselesi (Teşkilatı Esasiye Kanunumuzun 17. Maddesi Üzerinde Etüd)", İUHFM, C. VII, S. 1.

Batum, Suheyil- Yüzbaşıoğlu, Necmi (1997). Anayasa Hukukunun Temel Metinleri, İkinci Baskı, Beta Basım Yayım Dağıtım A.Ş., İstanbul.

Bilir, Faruk (2001). Türkiye'de Milletvekilliği ve Milletvekilliğinin Sona Ermesi, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.

Bingöl, İrfan (1993). Ülkemizde Anayasa Hareketleri, Atak Ofset, Ankara.

Campell, Enid (2000). Rules of Evidence and the Constitution, Monash University Law Review University Queensland Law Journal, Vol. 26, p. 321-326.

CHP tarafından yapılan, 08.05.2014 gün ve 1385 sayılı, 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi. <http://web.tbmm.gov.tr/gelenkagitlar/metinler/305554.pdf>; Erişim Tarihi: 13.11.2023.

Çelik, Âdem; Tekkoyun, Mehmet (2011). "Tutukluların Milletvekili Seçilmesi ve Yasama Dokunulmazlığı", Türkiye Adalet Akademisi Dergisi, Cilt1, Yıl: 2, Sayı: 6, Temmuz.

Döner, Ayhan (2004). "Parlamenter Bağışıklıklar", AÜEHFD, C. VIII, S. I-2, ss. 49-72.

Dönmez Gökhan (2016). 1982 Anayasasında Milletvekili Statüsünün Kazanılması ve Sona Ermesi, Adalet yayınevi, Ankara.

Dönmez Gökhan (2018). Yasama Sorumsuzluğu Kurumu, Karşılaştırmalı Bir Yaklaşım: Türkiye ve Amerika Birleşik Devletleri Örneği. Türkiye Barolar Birliği Dergisi(139), 51-80.

Dönmez Gökhan, (2020). "6718 sayılı Anayasa Değişikliği Kanunu Üzerine Bir Değerlendirme: Yasama Dokunulmazlığı Kurumunun Askıya Alınması", Prof Dr. Saim Üstündağ'a Vefa Andacı, C. I, Filiz Kitabevi, İstanbul, ss. 188-198.

Dönmez Gökhan, (2021). "Türk Hukukunda Yasama Dokunulmazlığı", Prof Dr. Saim Üstündağ'a İthafen İlmi Makaleler, Editör: M.E. Üstündağ, Aristo, İstanbul, ss. 169-244.

Dönmezer, Sulhi, Erman, Sahir (1997). Nazari ve Tatbiki Ceza Hukuku, Beta, 12. bası, İstanbul.

Dunbay, Seda (2013). Türk Parlamento Tarihinde Yasama Sorumsuzluğu ve Dokunulmazlığı (1876-1995), On İki Levha Yayıncılık, 1. Baskı- İstanbul.

Erem, Faruk; Danışman, Ahmet; Artuk, M. Emin (1997). Ceza Hukuku (Genel Hükümler), Seçkin Yayınevi, Ankara.

Eroğul, Cem (2012), Anatüzeve Giriş, "Anayasa Hukuku" na Giriş, Gözden Geçirilmiş On İkinci Baskı, Ankara.

Feyzioğlu, Metin (1991-1992). "Yasama Dokunulmazlığı", Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C. 42, Sayı: 1-4, ss. 21-45.

Feyzioğlu, Metin (2004). Yasama Dokunulmazlığı Üzerine Düşünceler, Prof. Dr. Çetin Özek Armağanı, Galatasaray Üniversitesi Yayını, İstanbul.

Gözler Kemal (2001). "Yasama Dokunulmazlığı: Bir Karşılaştırmalı Anayasa Hukuku İncelemesi", Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Der., C.56, No 3, Temmuz-Eylül.

Gözler, Kemal (1999). Türk Anayasaları, Birinci Baskı, Ekin Kitapevi Yayınları, Bursa.

Gözler, Kemal (2011). Anayasa Hukukuna Giriş, Güncelleştirilmiş ve Düzeltilmiş 18. Baskı, Ekin Yayınevi, Bursa.

Gözler, Kemal (2018). Türk Anayasa Hukuku, Ekin Yayınevi, Bursa.

Gözler, Kemal, “1982 Anayasası Hâlâ Yürürlükte mi? Anayasasızlaştırma Üzerine Bir Deneme”, <http://www.anayasa.gen.tr/anayasasizlastirma-orta.pdf>, s.23. Erişim Tarihi: 13.11.2023.

Gözübüyük, A. Şeref (2011). Anayasa Hukuku, Son Değişiklerle Güncelleştirilmiş 18. Bası, Turhan Kitabevi, Ankara.

Gözübüyük, A. Şeref (1995). Açıklamalı Türk Anayasaları, 1876, 1921, 1961,1982, Turhan Kitabevi Yayınları, Ankara.

Gülfidan, Osman Serkan (2011). Yasama Dokunulmazlığı-Müessesenin Amacı Karşısında 1982 Anayasası’nda Yasama Dokunulmazlığının Kapsamı ve İstisnaları, Oniki Levha Yayınları, 1. Baskı, İstanbul, Ekim.

Has, Volkan (2009). Türk Parlamento Hukukunun Kaynakları ve TBMM'nin Çalışma Düzeni, Adalet Yayınevi, Ankara.

http://www.adaletbiz.com/images/dosyalarim/abd_anayasasi.pdf, Erişim tarihi: 15.11.2023.

<http://www.birgun.net/haber-detay/nasil-secim-oyle-demokrasi-12343.html>; Erişim Tarihi: 14.11.2023.

J. Greene (1994). Negotiated Authorities: Essays in Colonial Political and Constitutional History 197, Charlottesville: University Press of Virginia.

Kaboğlu, İbrahim Ö., “Nasıl seçim öyle demokrasi” Birgün, (21.04.2011)

Keskinsoy, Ömer (2007). Yasama Sorumsuzluğu, Turhan Kitabevi, Birinci Bası Mart.

Keskinsoy, Ömer (2008). Yasama Dokunulmazlığı, Adalet Yayınevi, Ankara.

Kıratlı, Metin (1961). Parlamenter Muafiyetler, Ankara.

Langlois, Colette Mireille (2009). Parliamentary Privilege: A Relational Approach. Thesis (LL. M.) --University of Toronto.

Leopold, Patricia M. (1995). Free Speech in Parliament and the Courts, Legal Studies, V.15.

Macreadie, Rachel; Gardiner, Greg (2010). "An Introduction to Parliamentary Privilege", Research Service, Parliamentary Library, Department of Parliamentary Services, 2010.

Malkoç, İsmail- Güler, Mahmut (1996). (Uygulamada) Türk Ceza Kanunun Genel Hükümleri-1 (1-124. maddelerin açıklamaları). Adil Yayınları, Ankara.

Marshall, Goeffrey (1957). Privilege and "Proceedings in Parliament", Parliamentary Affairs, Volume XI, Issue 4, 1 January.

May, Thomas Erksine (2004). Parliamentar Practice, A Treatise of The Law, Privileges, Proceedings And Usage of Parliament, Twenty-third Edition, London.

Özbek, Veli Özer, Kanbur, M. Nihat, Doğan, Koray, Bacaksız, Pınar, Tepe, İlker (2013). Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 4. Baskı, Seçkin Yayınevi, Ankara, Eylül.

Özbudun, Ergun (1992). 1921 Anayasası, Atatürk, Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara.

Özbudun, Ergun (2013). Türk Anayasa Hukuku, 14. Baskı, Yetkin Yayınları, Ankara.

Özcan, Hüseyin (2006). Yasama Bağışıklıkları, Seçkin Yayınları, Ankara.

Özer, Atilla (2012). Türk Anayasa Hukuku, Türklerin Devlet Anlayışı ve Anayasal Yapılanma, Turhan Kitabevi, Ankara.

Polatcan, İsmet (1989). Türkiye Cumhuriyeti Anayasası Gerekçeler Anayasa Mahkemesi Kararları Bilimsel Görüşler, 1. Basım, İstanbul.

Savaş, Vural- Mollamahmutoğlu, Sadık (1994). Türk Ceza Kanunun Yorumu, Birinci Baskı, Seçkin Yayınevi, Ankara.

Sevinç, Murat (2004). Türkiye’de Milletvekillerinin Dokunulmazlıkları, Kırılgaç, Ankara.

Sharon A. Rudnick (1980-1981) "Speech Or Debate Clause immunity For Congressional Hiring Practices: Its Necessity And its implications", Ucla Law Review, Vol. 28.

Smith De Stanley – Brazier, Rodney (1998). Constitutional, and Administrative Law, Penguin Books, London.

Tanör, Bülent, Yüzbaşıoğlu Necmi (2011) 1982 Anayasasına Göre Türk Anayasa Hukuku, Beta, 10. Bası, İstanbul.

Teziç, Erdoğan (2012). Anayasa Hukuku, Genel Esaslar, Beta Basım, 14. Bası, İstanbul.

Tosun, Öztekin (1967). Suç Hukuku Dersleri, İstanbul Ün. Yayınları, N. 1255, İstanbul.

Türk Dil Kurumu (1988). Türkçe Sözlük, C. I., Ankara.

Türk Hukuk Lügati (Haz: Türk Hukuk Kurumu) (1991). Başbakanlık Bas., 3. Baskı, Ankara.

Tüzel, Sadık (1969). Anayasa Hukuku, Üçüncü Baskı, İzmir.

Ünal, Şeref (1987). “Yasama Dokunulmazlığı”, AD., Y. 78, S. 6, Ankara.

Wigley, Simon, (2009). “Parliamentary Immunity in Democratizing Countries: The Case of Turkey”, Human Rights Quarterly, C.31.

Yargıtay 1. Ceza Dairesi’nin 31 12 1948 tarih E. 407, K. 2583 ve Yargıtay 4. Ceza Dairesi’nin 22 6 1950 tarih ve E. 2818, K. 7902 sayılı kararları.

Yargıtay 5. Ceza Dairesi’nin 17.12.2014 gün ve 2014/3207 Esas, 2014/12821 Karar, sayılı Kararı, <http://emsal.yargitay.gov.tr/>, Erişim Tarihi: 15.11.2023.

Yargıtay 9. Ceza Dairesi’nin 11.09.2014 gün ve 2013/11051 Esas, 2014/8994 Karar; Yargıtay 4. Ceza Dairesi’nin 28.09.2011 gün ve 2011/10831 Esas, 2011/16620 Karar sayılı Kararları, <http://emsal.yargitay.gov.tr/>, Erişim Tarihi: 15.11.2023.

Yargıtay 9. Ceza Dairesi’nin 16.10.2014 gün ve 2013/9925 Esas, 2014/10303 Karar, sayılı Kararı, <http://emsal.yargitay.gov.tr/>, Erişim Tarihi: 15.11.2023.

Yargıtay 9. Ceza Dairesi’nin 16.10.2014 gün ve 2013/9925 Esas, 2014/10303 Karar sayılı Kararları, <http://emsal.yargitay.gov.tr/>, Erişim Tarihi: 15.11.2023.

Yargıtay'ın 11.12.1978 tarih ve E. 1978/97, K. 1978/13985 sayılı kararı, YKD. S. 12, C, 5.

Yüksel, Cüneyt (2011). "Ülkemizde ve Dünyada Siyasette Etik Değerler", İstanbul Üniversitesi Hukuk Fak. Mecmuası, Prof. Dr. İl Han Özyay'a Armağan, Cilt: LXIX, Sayı: 1-2.

Yüksel, Cüneyt (2013). "Uluslararası Karşılaştırmalar Işığında Parlamenterlere Tanınan Güvenceler v e Yasama Dokunulmazlığı Sorununun Değerlendirilmesi" İstanbul Üniversitesi, Hukuk Fakültesi Mecmuası, Cilt: 71, Sayı: 1.

Abakay, A. (2008). Bakan Danışmanının Not Defteri, Ankara: İmge Kitabevi.

Akıncı, (2019). Türkiye'de Kamu Politikası Oluşturma Sürecinde Yeni Aktör: Cumhurbaşkanlığı Politika Kurulları, Ankara.

Albayrak, S.O. (2016). Kariyer Uzmanlık Sistemi, Türkiye ve Orta Doğu Amme İdare Enstitüsü Yayınları. Ankara.

Aykın, Y. (2018). "Yeni Sistemde Danıştay'ın Danışma ve İnceleme Fonksiyonunun Kapsamı ve Yöntemine İlişkin Öneriler," 150. Yılında Şûrâ-yı Devletten Danıştay'a Uluslararası Sempozyumu, Danıştay Yayınları No:103.

Aytar, D. (1999). Danışmanlık Nedir? Ne değildir? Rota Yayınları, İstanbul.

Barca, M. ve Nohutçu, A. (2013). Kamu Sektöründe Stratejik Yönetim ve Türk Kamu Yönetiminde Stratejik Planlama Uygulamasına Eleştirel Bir Bakış, Kamu Yönetiminde Çağdaş Yaklaşımlar (Edit. A. Balcı-A. Nohutçu-N. K. Öztürk-B. Coşkun), Seçkin Yayıncılık, Ankara.

Bayraktar, B. B. ve Yıldız, A.K. (2007). "Kurumsal Bilginin Stratejik Planlama Sürecinde Kullanılması: Bir İlçe Belediyesi Örneği", Bilgi Dünyası, Cilt: 8, Sayı: 2.

Bozkurt, Ö. ve Ergun, T. (1998). Kamu Yönetimi Sözlüğü, TODAİE Yayınları, Ankara.

Bumin, B. (1990). İşletmelerde Organizasyon Geliştirme ve Çatışmanın Yönetimi, Gazi Üniversitesi, İİBF Yayınları Ankara.

Develioğlu, F. (2011). Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat, 28.b.s. Ankara: Aydın Kitabevi.

Erdem, A.R. (1999). "Yönetimde Karar Süreci ve Yerel Yönetim Yöneticileri Karar Sürecini Nasıl Uygulamalıdır" Belediye Dergisi, cilt 5 Sayı 12.

Erkanlı, T. (1974) "Sevk ve İdare Müşavirliği Eğitimi" Sevk ve İdare Dergisi, Sayı (69).

Erol, Ö.F. (2020). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Cumhurbaşkanlığı Politika Kurulları" Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi Cilt26, Sayı 1, İstanbul.

Erses, E. (1975). "Türk Kamu Yönetiminin Özel kesiminde Çalışan Hukuk Danışmanlarının Sorunları", Amme İdaresi Dergisi, cilt 8, Sayı 1, Ankara.

Güneş, M. (2002). Türkiye'de 1980 Sonrası Devleti Dönüşümü ve Politika Bürokrasi İlişkisi Sürecinde Milletvekili Danışmanları. Mustafa Kemal Üniversitesi.

Kocaman, H. (2007). "Hukuki Tarihçesiyle İstisnai Memuriyet ve TBMM örneği", Yasama Dergisi, (4).

Murat, S. (2018). "Örneklerle Danıştayın Danışma ve İnceleme Fonksiyonunun Gerekliliği." 150. Yılında Şûrâ-yı Devletten Danıştaya Uluslararası Sempozyumu, Danıştay Yayınları No:103.

Onaran, O. (1971). Örgütlerde Karar Verme, Ankara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları, Ankara.

Ödemiş, R. (1986). Merkezi Hükümette Danışmanlık Hizmetleri, Ankara.

Özer, A. (1999), "Bürokrat-Politikacı İlişkileri ile Ülkemizdeki İstisnai Memuriyet ve Valilik Sistemi Üzerine Görüşler", Türk İdare Dergisi, 71(423).

Özşen, T. (1987). Planlama Yönetimi: Türkiye'de APK Birimleri Uygulaması, İçişleri Bakanlığı APK Başkanlığı Yayın No. Genel: 426, APK: 22, Ankara.

Simon, H.A. (1979). Yönetimde yeni Karar Verme Bilimi. (M. Tosun, Çev.) Amme İdaresi Dergisi, Cilt 7, Sayı 3.

Şencan, H. ve Büyükcan, T. (2006). "Türkiye’de Bazı Kariyer Mesleklere Giriş, Yeterlilik ve Çeşitli Mali Haklar ile İlgili Düzenlemeler." TBMM Araştırma Birim Amirliği (Yayınlanmamış bilgi notu), Ankara.

Tekeli, İ. ve Şaylan, G. (1975). "Danışmanlık Kuramı", Amme idaresi Dergisi, 8(2): 81-107.

Toprak, K. Z. (2000). "Yönetim Stratejilerindeki Gelişmeler", Türk İdare Dergisi, yıl 72, sayı 426

Usta, M. (1999). Kamu yönetiminde danışmanlık hizmetlerinin sorunları ve çözüm önerileri. (TODAİE Kamu Yönetimi Lisans Üstü Uzmanlık Programı Basılmamış Tez Çalışması) Ankara.

Üstün, G. (2019). Cumhurbaşkanlığı Ofislerinin İdari Teşkilattaki Yeri, Cumhurbaşkanlığı Sisteminde Yürütme Sempozyum Bildiri Kitabı, Marmara Üniversitesi yayınevi, İstanbul.

Yıldız, M. (2007), "Türkiye’de Yasama İşlevi Açısından Milletvekili Danışmanlığı", Yasama, Sayı 4, s. 100-114.

Adler, Nancy- Allison Gundersen (2008), International Dimensions of Organizational Behavior (5th Ed.), Thomson/South-Western, Mason.

Akın, İlhan (1999). Türk Devrimi Tarihi, Beta Yayınları, İstanbul.

Akın, Rıdvan (2010). Türk Siyasal Tarihi 1908 – 2000. On İki Levha Yayıncılık, İstanbul. 96.

Aktaş, Kadir (2020). "TBMM’nin Etkinliğine İlişkin Tartışmalarda Gözden Kaçan Odak: Müzakere Yöntemi". Yasama Dergisi, S.41, ss.87-106.

Algan, Müberra (2014). "İçtüzük Düzenlemesi Niteliğindeki Parlamento Kararlarının Hukuksal Rejimi", Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C.63, S.4. ss.687-736.

Alkan, Haluk- Ateş, Nuh (2004). "TBMM 21. Dönem Yasama Etkinliği ve Milletvekili Davranışı". Öneri Dergisi, C.6, S.21, ss.129-143.

Alpaslan, Şükrü (1976). "İçtüzüklerin Hukuki Niteliği ve Anayasa Yargısındaki Yeri". Journal of Istanbul University Law Faculty, C. 42, S.1-4, ss.61-83.

Anayasa Mahkemesi, 16.11.1965, E. 1964/38, K. 1965/59, Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi «AYMKD», S. 3, s. 284 vd; 6.4.1972, E. 1972/ 13, K. 1972/18, AYMKD, S. 10, s. 289; 17.10.1972, E. 1972/16, K. 1972/49, AYMKD, Sayı 10, s. 534 vd; 8.5.1973, E. 1972/24, K. 1973/21, AYMKD, S. 11, s. 238 vd; 19.10.1976, E. 1973/42, K. 1976/48, AYMKD, Sayı 14, s. 312 vd.

Anayurt, Ömer (1997). "1924 Anayasası'nda Meclis-Yürütme İlişkileri". Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, C.8, S.39, s.673-694.

Arı, İnan (1982). Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün 1923 Eskişehir-İzmit Konuşmaları, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara.

Armağan, Servet (1972). Memleketimizde İçtüzükler, Hukuk Fakültesi Yayınları, İstanbul.

Arslan, Ahmet (2002). "Kamu Harcamalarında Verimlilik, Etkinlik ve Denetim". Maliye Dergisi, C: 140, S:2, ss.1-14.

Atatürk, Mustafa Kemal (1981). Nutuk-Söylev, Cilt I, XXIII. S.2, TTK Basımevi, Ankara.

Atlay, Kâmil (2010). "Türk Parlamento Hukukunda Gensoru", Yasama Der., S.16, ss.57-102.

Aydin Hüseyin (2012). "Bir Güvenlik Tedbiri Olarak TBMM Üyeliğinden Yoksun Bırakma", İnönü Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C.3, S.1, ss.339-364.

Brack, Nathalie- Costa, Olivier (2018). "Democracy in Parliament vs. Democracy Through Parliament? Defining The Rules of The Game in The European Parliament". The Journal of Legislative Studies, V.24, I.1, ss.51-71.

Bülbül, Mahmut (2006). "TBMM 'nin Bilgi Edinme Yollarından Sözlü Soru Önergelerinin Cevaplandırılması, Yasama Dergisi, S:3, ss.5-26.

Bülbül, Mahmut (2007). "Bir Parlamenter Denetim Yolu Olarak TBMM'de Yazılı Soru", Yasama Dergisi, S.4, ss.27-56.

Bülbül, Mahmut (2011). "TBMM Başkanı Tarafından Soru Önergelerinin Milletvekillerine İadesi", Yasama Dergisi, S.17, ss.119-163.

Chapman, Richard. (1966) "The Significance of Parliamentary Procedure", Edited by Ann Dewar. Parliamentary Affairs, Vol: 16, London.

Çeliker, Ercan (2006). "Plan ve Bütçe Komisyonu", Yasama Dergisi, S.2, ss.5-31.

Çevlik, Ahmet (2023). "Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı'nın Tarafsızlığı ve Anayasa Değişikliği Kanun Tekliflerini İmzalaması Sorunu", Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi, C.29, S.1, ss.250-275.

Çınar, Ahmet (2006). "Parlamento Çalışmalarında Sataşma ve Açıklama Hakkı", Yasama Dergisi, S.3, ss.115-134.

Çolak, Çolak (2017). "Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi Yetkisinin Amerikan Sistemi Üzerinden Karşılaştırmalı Analizi", Strategic Public Management Journal, C.3. S. Özel, ss.51-65. s.58-59.

Demirel, Ahmet (2010). İlk Meclisin Vekilleri – Millî Mücadele Döneminde Vekiller, İletişim Yayınları, İstanbul.

Döner, Ayhan (2004). "Parlamente Bağılıklıklar", Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C.VIII, S.1-2, ss.49-72.

Dönmez, Gökhan (2020). "2017 Anayasa Değişiklikleri Çerçevesinde Türkiye'de Meclis Soruşturması", Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C:25, S.42, ss.39-66.

Elibol, Yasemin (2008). "Türkiye Büyük Millet Meclisinin Dış İlişkileri". Yasama Dergisi, S.10, ss.95-107.

Ergül, Ozan (2002). "Anayasa Mahkemesi'nin TBMM İçtüzük Değişikliğini İptal Kararı Işığında Özel Yasama Yöntemine Bir Bakış", Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C.51, S.4. ss. 99-130.

Eroğlu, İzzet (2007). "Türkiye Büyük Millet Meclisi Danışma Kurulu, Tarihi Süreci ve İşleyişi". Yasama Dergisi S.7, ss.77-108.

Eroğlu, Cem (2003). "Tüzede Arı Dilin Önemi," Türkiye Barolar Birliği Dergisi, C.16, S.49, s.45-48.

Eroğul, Cem (2009). "Anayasa Değişikliği Önerisinde Değişiklik Yapılması". Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, C.64. S.01, ss.89-113. s.104.

Eşen, Hamit (2007). "Parlamento Hukuku Açısından Başkanlık Divanı'nın Konumu, Görevleri ve Yetkileri", Yasama Dergisi, S.4, ss.5-26.

Etzioni, Amitai (1964). Modern Organizations. Prentice Hall, Englewood Cliffs.

Gençkaya, Ömer Faruk (2021). "Parlamentonun Etkinliği, İçtüzük ve Demokrasi Üzerine Kısa Bir Not". "Ankara Barosu", C.62, S.1, ss.133-144.

Georgopoulos, Basil- Arnold Tannenbaum (1957), "A Study of Organizational Effectiveness", American Sociological Review, Vol. 22, Issue.5, ss. 534-540.

Gökçe, Ali (2009). "Türkiye Büyük Millet Meclisi 'nin Yürütmeyi Denetlemesinde Meclis Araştırması Komisyonlarının İşlevselliği", Yasama Dergisi, S:11, 76-92.

Göl, Mevlüt (2013). "TBMM Anayasa Komisyonu Oluşumu, İşleyişi ve Görevleri", Yasama Dergisi, S.25, ss.92-111.

Gözübüyük, Şeref (1986). Anayasa Hukuku, A.Ü. Yayınları, Ankara.

Gündüz, Harun (2012), "Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Olağanüstü Toplanması: Tatilde veya Ara Vermede Toplantı", TBB Dergisi, S.103. ss. 285-306.

Has, Volkan (2009). Türk Parlamento Hukukunun Kaynakları ve Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Çalışma Düzeni, Birinci Baskı, Adalet Yayınevi, Ankara.

<https://www.anayasa.gov.tr/tr/mevzuat/onceki-anayasalar/1876-k%C3%A2n%C3%BBn/>

<https://www.ankara.bel.tr/cocukmeclisi/tanitim/c-tuzuk>

<https://www.coe.int/en/web/cdcj/recommendations-resolutions-guidelines>

https://www.oecd.org/regreform/regulatory-policy/Concept%20note_role%20for%20parliaments.pdf

<https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2007/06/20070627-17.htm>.

<https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2017/08/20170801-3.pdf>

<https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2018/10/20181016M1.pdf>

<https://www.sosyalbilimler.org/osman-can-kaleme-aldi-anayasa-degisikligi-teklifine-dair/>

Inter-parliamentary Union. (1986). Parliaments of the World: A Comparative Reference Compendium (Vol. 2). Facts on File Publications.

İba, Şeref- Bozkurt, Rauf (2004).100 Soruda Parlamento, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.

İba, Şeref (1997). Parlamenter Denetim, Bilgi Yayın Evi, Ankara.

İba, Şeref (2001). Türkiye’de Meclis Başkanlığı ve Başkanlık Divanı, Nobel Yayın, Ankara.

İba, Şeref (2003). "Parlamento Hukukunda Obstrüksiyon ve Gıyotın Kavramları". Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi. S.52, ss.147-165.

İba, Şeref (2004). “TBMM'nin Toplantı Düzeni Yönünden Kapalı [Gizli] Oturum Kavramı ve Türk Parlamento Tarihinde Kapalı Oturumlar”, Ankara Ün. SBF Der., C.59, S.03. ss.105-129.

İba, Şeref (2007). “TBMM İktüzük Değişikliklerinin Anlamı”. Yasama Dergisi, S.6, ss.69-90.

İba, Şeref (2007). Osmanlı’dan Günümüze Meclis İktüzük Metinleri, TBMM, Ankara.

İba, Şeref (2011). TBMM İktüzüğünden Doğan Bir Yasama Aktörü Olarak Danışma Kurulu”, Yasama Dergisi, S.18, ss.35-50.

İbrahim, Araç- İba Şeref (2003). “Türkiye’de Yasa Önerisi Hazırlama ve Norm Koyma Tekniği ve Yasamacı Mesleğinin Nitelikleri Üzerine.” Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, C.58, S.03. ss.35-59.

İsbir, Begüm (2008). "TBMM İçtüzüğü'ne Göre Milletvekillerine Uygulanan Disiplin Cezaları", Ankara Hacı Bayram Veli Ün. Hukuk Fakültesi Dergisi, C.12, S.1, ss.823-850.

Karamustafaoğlu, Tuncer (1965), Yasama Meclisinde Komisyonlar, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Yayınları, Ankara.

Kaya, Engin (2010). "TBMM İçtüzüğü'nün 63'üncü Maddesi Bağlamında Usul Görüşmelerinde Kapsam ve Yöntem Sorunu", Yasama Dergisi, S.16, ss.5-34.

Keskinsoy, Ömer (2010). "Anayasada Değişiklik Yapma Usulü". Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, C.12, S.2, ss.143-170.

Koçak, Mustafa (2006). Batı'da ve Türkiye'de Egemenlik Anlayışının Değişimi Devlet ve Egemenlik: Eski Kavramlar – Yeni Kavramlar. Seçkin Yayınları, Ankara.

Köroğlu, Veli (2006). Meclis Araştırması", Çağ Ün. Sosyal Bilimler Der., C.3, S.2, ss.30-46.

Kuzu, Burhan (2017). Her Yönü ile Başkanlık Sistemi: Yeni Sistem Cumhurbaşkanlığı Modelimiz, Babıali Kültür Yayınları, İstanbul.

Lord Câmpuon (1958). An Introduction to the Procedure of the House of Commons, London.

Neziroğlu, İrfan (2006). "Türkiye Büyük Millet Meclisinde Parlamenter Denetim Aracı Olarak Sözlü Soru Önergelerinin Etkinliği", Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.8, ss.151-168.

Neziroğlu, İrfan (2009). "Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda Söz Alma ve Konuşma", Yasama Dergisi, S.12, ss.66-106.

Orak, Cem Çağatay (2003). "Parlamento Hukukundaki İşlevselliği Bakımından Genel Görüşme Yöntemi", TBB Dergisi, S.48, ss.29-39.

Özalp, Nihan (2006). "Türkiye'de Yasa Yapımı: Nicelik Sorunu Mu, Nitelik Sorunu Mu?". Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, C.61, S.01, ss.267-295.

Özbudun, Ergun (1979). "Parlamento Kararları ve Yasama Meclislerinin İçtüzükleri", Ankara Üniversitesi. Hukuk Fakültesi Dergisi, C. 36, S. 1-4.

Özbudun, Ergun (2002). Türk Anayasa Hukuku, 7. Baskı, Yetkin Yayınları, Ankara.

Özbudun, Ergun (2009). Türk Anayasa Hukuku, Onuncu Baskı, Yetkin Yayınları, Ankara.

Özbudun, Ergun (2012). 1924 Anayasası. İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, İstanbul.

Özkan, Seda (2023). Etkili Parlamenter Muhalefetin Anayasal Esasları. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Öztürk, Kazım (1992). Atatürk'ün TBMM Açık ve Gizli Oturumlarındaki Konuşmaları I. Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara.

Patterson, Samuel (1966). The Legislative Process in the United States, New York. s.255.

Pehlivan, Fazlı (2010). Kanun Yapım Sürecinde Siyasi Partilerin ve Hükümetin Etkinliği, Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale.

Pluchino, Alessandro- Garofalo, Cesare- Rapisarda, Andrea- Spagano, Salvatore- Caserta, Maurizio (2011). "Accidental Politicians: How Randomly Selected Legislators Can Improve Parliament Efficiency." Physica A: Statistical Mechanics And Its Applications, V. 390, I. 21-22, pp.3944-3954.

Price, James (1972). "The Study of Organizational Effectiveness", The Sociological Quarterly, Vol.13, Issue.1, ss. 3-15.

Schulz, Heiner- König, Thomas (2000). "Institutional reform and decision-making efficiency in the European Union". American Journal of Political Science, Vol.44, Issue.4, ss.653-666.

Seyit, Günel (2021). "Türkiye Büyük Millet Meclisinde Milletvekili İzin ve Devamsızlık Uygulamaları: Tarihsel Gelişim ve Sorun Alanları", Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C.70, S.1, ss.171-228.

Seyit, Günay (2011). "Osmanlı-Türk Parlamento Tarihi İçinde İçişleri Komisyonu", Yasama Dergisi, S.17, ss.81-118.

Sezer, Yusuf (2010). Meclis Soruşturması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Hukuku Anabilim Dalı, Konya.

Soysal, Mümtaz (1958). "Büyük Millet Meclisi'nin Olağanüstü Toplantısı", Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi, C.13, S.3.

Soysal, Mümtaz (2019). "Suçsuz Anayasa". Mülkiye Dergisi, C.43, S.4, ss.829-833

Şirin, Tolga (2023). "Meclisin Sesi Ulusun Sesi Mi? Erozyona Uğrayan Yasama Sorumsuzluğu", Anayasa Yargısı, C.40, S.1. ss.61-104.

Tank Mehmet (2011). "Meclisin Kanun Yapma Usulü ve Düzenleyici Etki Analizi". Türkiye Adalet Akademisi Dergisi, C.0, S.6, ss.141-180.

Tanör, Bülent- Yüzbaşıoğlu, Necmi (2012). 1982 Anayasasına göre Türk Anayasa Hukuku, 12. Baskı, Beta Yayın, İstanbul.

Tavaş, İbrahim Halil (2006). "Meclis Soruşturmasında Hukuki Nitelik Sorunu", Yasama Dergisi, S.3, ss.71-84.

Teziç, Erdoğan (1980). Türk Parlamento Hukukunun Kaynakları ve İlgili Anayasa Mahkemesi Kararları, Fakülteler Matbaası, İstanbul.

Teziç, Erdoğan (1980). Türk Parlamento Hukukunun Kaynakları ve İlgili Anayasa Mahkemesi Kararları, İÜHF Yayını, İstanbul,

Teziç, Erdoğan (1997). Anayasa Hukuku, Beta Yayınları, İstanbul.

Thorndike, Robert (1949). Personnel Selection; Test and Measurement Techniques. Wiley, New York.

Turan, Hilmi Can (2018). Türk Parlamento Tarihinde Meclis Soruşturması ve Uygulamadaki Etkinliği (1982-2017), Doktora Tezi, Galatasaray Üniversitesi, İstanbul.

Turan, İlter (2000). "Parlamentoların Etkinliği ve Türkiye Büyük Millet Meclisi", içinde TBMM'nin Etkinliği, TESEV Yayınları, İstanbul.

Turhan, Mehmet (2007). "Anayasanın Hak Temelli Yorumu ve Anayasa Yargısı". Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, C.62, S.03, ss.379-404.

Türk, Hikmet Sami (1979). "Devletçe İşletilecek Madenler Hakkında Kanun Üzerinde Açıklamalar", Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C.36, S.1-4, s.83-119.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Zabıt Ceridesi (TBMM ZC), (1981). Birinci Devre, C. 2, TBMM Matbaası, Ankara.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Zabıt Ceridesi (TBMM ZC), (1981). Birinci Devre, C. 5, TBMM Matbaası, Ankara.

Yamaç, Müzehher (2020). "Türkiye Devleti'nin İlk Anayasası 1921 Teşkilat-ı Esasiye Kanunu", Kocatepe Ün. Sosyal Bilimler Der., TBMM'nin 100. Yılı ve Millî İrade Özel Sayısı.

Yeşilırmak, Bahadır (2021). TBMM Çalışmalarında Danışma Kurulunun Yeri ve Etkinliği. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Ankara.

Yıldız, Abdulkadir (2017). "TBMM Kararının Anayasa Mahkemesi Tarafından Denetlenmesi", Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C:25, S.1, ss.73-114.

Abdioğlu, Hasan (2007). "Yönetişim İlkelerinin Uygulanmasında Kamu Denetçiliği (Ombudsmanlık) Kurumu ve Avrupa Birliği Sürecinde Türkiye Açısından Önemi", İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, S. 11, 79-102.

Akın, Cengiz (1998). "Cumhuriyetimizin 75. Kuruluş Yıldönümünde Yönetimin Denetlenmesinde Yeni Bir Denetim Yolu: Ombudsman", Türk İdare Dergisi, S. 421, 517-550.

Atay, Ender Ethem (2014). "Hukuk Devleti İlkesi Işığında İdarenin Denetimi ve Kamu Denetçiliği Kurumu", Ombudsman Akademik Dergisi, S. 1, 1-30.

Avşar, Zakir (2007). Ombudsman (İyi Yönetilen Türkiye İçin Kamu Hakemi), Asil Yayıncılık, Ankara.

Babüroğlu, Oğuz ve Hatipoğlu, Nevra (1997). Ombudsman Kurumu İncelemesi: Devlette Bir Toplam Kalite Mekanizması Örneği, TÜSİAD, İstanbul.

Baylan, Ömer (1978). Vatandaşın Devlet Yönetimi Hakkındaki Şikayetleri ve Türkiye İçin İsveç Ombudsman Formülü, İçişleri Bakanlığı Tetkik Kurulu Başkanlığı Yayınları, Ankara.

Capozzola, John M (1968). "An American Ombudsman: Problems and Prospects", The Western Political Quarterly, Vol. 21, No. 2, 289-301.

Colon, Frank T. (1973). "The Ombudsman, or the Myth of the White Knight", The Social Studies, Vol. 64, No. 5, 202-210.

Efe, Haydar ve Demirci, Murat (2013). "Ombudsmanlık Kavramı ve Türkiye'de Kamu Denetçiliği Kurumundan Beklentiler", Sayıştay Dergisi, S. 90, 49-72.

Eryılmaz, Bilal (2017). Kamu Yönetimi, Umuttepe Yayınları, Kocaeli.

Gözübüyük, Şeref (2015). Yönetim Hukuku, Turhan Kitabevi, Ankara.

Hasanoğlu, Murteza (2018). "Kamu Yönetiminde Denetim ve Ombudsman", Kamu Yönetimi Tartışmaları, Ed. M. Akif Özer ve Ufuk Ayhan, Gazi Kitabevi, Ankara, 391-415.

Hill, Larry B. (1974). "Institutionalization, the Ombudsman, and Bureaucracy", The American Political Science Review, Vol. 68, No. 3, 1075-1085.

International Ombudsman Institute (2012). <https://www.theioi.org/the-i-o-i>.

Kestane, Doğan (2006). "Çağdaş Bir Denetim Organizasyonu Olarak Ombudsmanlık (Kamu Denetçiliği)", Maliye Dergisi, S. 151, 128-142.

Mutta, Serdar (2005). İdarenin Denetlenmesi ve Ombudsman Sistemi, Kazancı Yay., İstanbul.

Özden, Kemal (2007). "Yerel Demokrasi Bağlamında Türkiye'de Ombudsman Denetimi", Kamu Yönetimi Yazıları, Ed. B. Eryılmaz, M. Eken, M. L. Şen, Nobel, Ankara, 384-410.

Özer, M. Akif (2015). "Türkiye'de Kamu Yönetiminin Denetiminde Yeni Arayışlar: Kamu Denetçiliği Kurumu Örneği", Sayıştay Dergisi, S. 98, 19-40.

Pickl, Viktor J. (1986). "Ombudsman ve Yönetimde Reform", Amme İdaresi Dergisi, Çev. Turgay Ergun, Cilt 19, Sayı 1, 37-46.

Reif, Linda C. (2004) The Ombudsman, Good Governance and the International Human Rights Systems, Martinus Nijhoff Publishers, Netherlands.

Sevinç, İsmail ve Akyıldız, Betül (2020). "Kamu Denetçiliği Kurumu Faaliyetlerinin Yıllık Raporlar Üzerinden Değerlendirilmesi", Ombudsman Akademik, S. 13, 57-91.

Sobacı, M. Zahid ve Nargeleçekenler, Mehmet (2008). "Avrupa'da Ulusal Düzeydeki Ombudsman Kurumlarının Formal Bağımsızlık Seviyelerinin Değerlendirilmesi: Karşılaştırmalı Perspektif", Kamu Yönetiminde Yeni Vizyonlar, Ed. Bekir Parlak, Turhan Kitabevi, Ankara, 373-396.

Şengül, Ramazan (2010). "Ombudsman Kurumu Kötü Yönetime Çare Olabilir mi?", 2. Uluslararası Balkanlarda Sosyal Bilimler Kongresinde Sunulan Bildiri, 127-141.

Tortop, Nuri (1974). "Yönetimin Denetlenmesi ve Denetleme Biçimleri", Amme İdaresi Dergisi, Cilt 7, Sayı 1, 27-50.

Tortop, Nuri (1998). "Ombudsman Sistemi ve Çeşitli Ülkelerde Uygulaması", Amme İdaresi Dergisi, Cilt 31, Sayı 1, 3-11.

Tortop, Nuri; İsbir, Eyüp G.; Aykaç, Burhan; Yayman, Hüseyin ve Özer, M. Akif (2012). Yönetim Bilimi, Nobel Yayıncılık, Ankara.

TÜSİAD (1997). Türkiye'de Demokratikleşme Perspektifleri, İstanbul.

TÜSİAD (1997). Ombudsman (Kamu Hakemi) Kurumu İncelemesi: Devlette Bir Toptan Kalite Mekanizması Örneği, İstanbul.

Uler, Yıldırım (2003). "Ombudsman (Kamu Denetçisi)", Türkiye'de Kamu Yönetimi, Ed. Burhan Aykaç, Şenol Durgun ve Hüseyin Yayman, Yargı Yayınevi, Ankara, 469-476.

Versan, Vakur (1976). Kamu Yönetimi, Nihad Sayar Yayın ve Yardım Vakfı Yayınları, İstanbul.

28601 Sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik (2013).

<https://paylasim.ombudsman.gov.tr/dokuman/document/711KAMU-DENETCILIGI-KURUMU-KANUNUNUN-UYGULANMASINA-ILISKIN-USUL-VE-ESASLAR-HAKKINDA-YONETMELIK.Pdf>.

6328 Sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanunu.

<https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.6328.pdf>.

Kamu Denetçiliği Kurumu Yıllık Raporları (2013-2022).

<https://paylasim.ombudsman.gov.tr/dokuman/documentuploads/kdk-yillik-rapor/index.html>.

Akyel, Recep- Köse, Hacı Ömer (2010). "Kamu Yönetiminde Etkinlik Arayışı: Etkin Kamu Yönetimi İçin Etkin Denetimin Gerekliliği" Türk İdare Dergisi, C. 466.

Akyel, Recep (2016). "Sayıştay Raporlarının Kamu Mali Yönetimine Katkısı". Amme İdaresi Dergisi, C. 49, S. 1.

Al Athmay, Abdul Rahim A. A. (2008), "Performance Auditing and Public Sector Management in Brunei Darussalam", International Journal of Public Sector Management, Vol. 21, Issue 7.

Alkan, Haluk (2017). "Cumhurbaşkanlığı Sisteminde Yasama Denetimi", Yeni Türkiye, S.94.

Atıyas, İzak- Sayın, Şerif. (2000). "Devletin Mali ve Performans Saydamlığı", Kamu Maliyesinde Saydamlık, İstanbul: TESEV.

Batmaz, Yavuz (2015). "Denetim Üzerinden Kamu Yönetimindeki Değişimi Anlamak". Sayıştay Dergisi, S.98.

Bayar, Doğan (2005). "Sayıştayın Anatomisi", Maliye Dergisi, S.148.

Bovens, Mark (2007). "Analysing and Assessing Accountability: A Conceptual Framework", European Law Journal, Vol.13, Issue.4.

Candan, Ekrem (2007). Türk Bütçe Sisteminde Performans Denetimi, Ankara: T.C. Maliye Bakanlığı Strateji Geliştirme Başkanlığı Yayını.

Cankar, İsa (2006). "Denetimin Yeni Paradigması: Sürekli Denetim", Sayıştay Dergisi, S.61,

Cavanagh, Joe- Suzanne, Flynn Delphine Moretti (2016). "Implementing Accrual Accounting in the Public Sector", International Monetary Fund, Issue. 006.

Coşkun, Arife- Karabeyli, Levent (2007). "Kamu Yönetimi Reformu Bağlamında Sayıştay Denetimi", Ş. Aksoy- Y. Üstüner (Ed.), Kamu Yönetimi Yöntem ve Sorunlar. Ankara: Nobel.

Çakar, Elif (2008). "Bütçenin Dış Denetimi: Türkiye ve Yabancı Ülke Uygulamalarının Karşılaştırılması ve Değerlendirilmesi", Mevzuat Dergisi, S.128.

Çakır, İsmail Hakkı (2006). "Kamu Kaynağının Kullanılmasında Mali Şeffaflık ve Hesap Verme Sorumluluğunun Rolü", E, Karaaslan (Ed.); 5018 Sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu Kapsamında Güncel Mali Sorunlar, Ankara: Muhasebat Kontrolörleri Derneği Yayını,

Demirbaş, Tolga (2001). Sayıştaylar Tarafından Gerçekleştirilen Performans Denetimleri ve Türk Sayıştayı Uygulaması. Ankara: Sayıştay Başkanlığı.

Dönmez, Adnan- Ersoy, Ayten (2006). "Bağımsız Denetim Firmaları Bakış Açısıyla Türkiye Bağımsız Dış Denetim Sisteminin Değerlendirilmesi", Bilig Dergisi, S.36.

Efe, Haydar- Demirci, Murat (2013). "Ombudsmanlık Kavramı ve Türkiye’de Kamu Denetçiliği Kurumundan Beklentiler", Sayıştay Dergisi, S.90.

Ergen, Zuhul (2016). "Kamu Mali Yönetiminde Yeniden Yapılanma: Muhasebe- İ Umumiye Kanunundan 5018 Sayılı Kanun’a Bütçe ve Harcama Usullerinde Dönüşüm", Ekonomi Bilimleri Dergisi, C.8, S.1.

Erüz, Ertan (2006). "5018 Sayılı Kanun’a Göre Performans Esaslı Bütçeleme" C. Can Aktan (Ed.), Kamu Mali Yönetiminde Stratejik Planlama ve Performans Esaslı Bütçeleme, Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Everett, Jeff- Dean, Neu – Abu, Shiraz Rahaman (2007). "Accounting and the Global Fight Against Corruption", Accounting, Organizations and Society, Vol. 32, Issue 6.

Fatemi, Masoud (2011). "Accrual Accounting and Operational Budgeting in the Public Sector, Hesabras", Vol.4, Issue. 55.

Geçgel, Bülent (2014). "Sayıştayın Yargı Yetkisi, Yargısal Görevinin Niteliği ve Yargı Kolları Arasındaki Yeri". Sayıştay Dergisi, S.93.

Grönlund, Anderes- Svärdesten, Fredrik.- Öhman, Peter (2011). "Value for Money and The Rule Of Law: The (New) Performance Audit in Sweden", International Journal of Public Sector Management, Vol. 24, Issue 2.

INTOSAI (2013). ISSAI 300: Fundamental Principles of Performance Auditing, Austria.

Kaçer, Fevzi (2019). "Kamu Mali Yönetiminde Değişim ve Sayıştayın Performans Denetimi Yetkisinin Gelişimi", Bingöl Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fak. Dergisi, C. 3, S.1.

Kamu İç Denetim Rehberi (2013). İç Denetim Koordinasyon Kurulu, Ankara.

Karabeyli, Levent- Coşkun, Arife (2010). "Sayıştay Denetimi Bağlamında Hesap Verme Sorumluluğu", Dış Denetim Dergisi, S.1.

Karatepe, Şükrü (2013), "Hükümet Sistemleri ve Türkiye", Yeni Türkiye, S. 51.

Kaya, Safiye (2000). "Uluslararası Belgelerde ve Ülke Uygulamalarında Sayıştayların Denetim Alanları", Sayıştay Dergisi, S.39.

Kesik, Ahmet (2006). Türkiye'de Yüksek Denetim: Kamu Maliyesine Yeni Bakış. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Khan, Muhammad Akram (1990). Performance Auditing The Three Es, Second Edition, The Auditor General of Pakistan, Lahore.

Koçberber, Seyit (2008). "Dünyada ve Türkiye'de Denetim Etiği, Sayıştay Dergisi", S. 68.

Köse, Hacı Ömer (2007). Dünyada ve Türkiye'de Yüksek Denetim, Gözden Geçirilmiş İkinci Basım, Ankara: Sayıştay 145. Kuruluş Yıldönümü Yayınları.

Köse, Hacı Ömer (2019). "Başkanlık Sisteminde Denge ve Denetim: Parlatmentonun Yürütmeyi Denetleme İşlevi ve Parlatmento Adına Yürütölen Sayıştay Denetiminin Önemi", Sayıştay Dergisi, S.114.

Küçükaycan, Durdane (2020). “Mali Saydamlık ve Hesap Verebilirlik Aracı Olarak: Türk Sayıştayı’nın Performans Denetimi”, Denetışim, C.1, S.20.

Leeuw, Frans (1996). Performance Auditing, New Public Management and Performance Improvement: Questions and Answers, Accounting, Auditing & Accountability Journal, Vol. 9, Issue 2.

Meydanlı, Mehmet Ali (2012). Yeni Kamu Mali Yönetim Sisteminde Parlamento-Sayıştay İlişkileri: TBMM Örneği. Yayınlanmamış Yasama Uzmanlığı Tezi, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara.

Muratlı, Hasan (2009). “Teftiş ve Denetim Esasları ile Diğer Ülkelerin Teftiş Kurulları Örnekleri Temelinde Teftiş Fonksiyonunun Geliştirilmesi Üzerine Bir İnceleme”, Kültür ve Turizm Bakanlığı Teftiş Kurulu Mesleki Değerlendirme Toplantısı, Antalya.

Nalewaik, Alexia- Mills, Anthony (2015). Project Performance Audit: Enhanced Protocols for Triple Bottom Line Results, (194): 134-145, 28th IPMA World Congress, IPMA 2014, 29 September–1, October, Rotterdam, The Netherlands.

Nath, Nirmala – Othman, Radiah- Laswad, Fawzi (2020). External Performance Audit in New Zealand Public Health: A Legitimacy Perspective, Qualitative Research in Accounting& Management, Vol.17, Issue. 2.

Okur, Yaşar (2007). Türkiye’de Kamu Denetimi Değerışim Süreci ve Performans Denetimi, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Olaoye, Festus Oladipupo - Adedeji, Quadri Adedeji (2019). “Performance Audit and Public Sector Budgetary Efficiency in Southwest Nigeria”, Journal of Accounting, Business and Finance Research, Vol.5, Issue.1.

Önder, Murat- Meydanlı, Mehmet Ali (2019). “TBMM’nin Denetim Aracı Olarak Sayıştayın Rolü: 6085 Sayılı Sayıştay Kanunu Sonrası Değerışiklikler ve Etkisi”, Amme İdaresi Dergisi, C.52, S.3.

Önder, Murat (2011). “Prime Minister Turnover and Distributive Politics: An Interrupted Time Series Analysis”, Journal of US-China Public Administration, C.8, S.3.

Önen, Mustafa ve Özmen, Bedrettin (2011). "Kamu Mali Yönetiminde Kontrol ve Sorumluluk", Sayıştay Dergisi, S. 81.

Özbudun, Erol (1998). Türk Anayasa Hukuku. Ankara: Yetkin Yayınları.

Özen, Ahmet (2008). Performans Esaslı Bütçeleme Sistemi ve Türkiye’de Uygulanabilirliği, T.C. Maliye Bakanlığı Strateji Geliştirme Başkanlığı, Ankara: Ümit Ofset Matbaacılık.

Öztürk, Yunus Emre (2004). "Performans Denetimi ve Türkiye’de Uygulanabilirliği", Sosyal Bilimler Yüksek Okulu Dergisi, C.72, S.2.

Parker, Lee David- Jacobs, Kerry- Schmitz, Jana (2019). New Public Management and the Rise of Public Sector Performance Audit: Evidence from the Australian Case", Accounting, Auditing & Accountability Journal, Vol.1, Issue. 32.

Parlak, Müslüm- Parlak, Zeliha (2012). "Osmanlı Mali Sistemi ve Divan-ı Muhasebata Giden Yol", Sayıştay Dergisi, S.87.

Polat, Necip (2003). "Saydamlık, Hesap Verme Sorumluluğu ve Denetimin Etkinliği", Sayıştay Dergisi, S. 49.

Polat, Necip (2006). "Saydamlık, Hesap Verme Sorumluluğu ve Denetim", C. C. Aktan (Ed.). Kamu Mali Yönetiminde Stratejik Planlama ve Performans Esaslı Bütçeleme, Ankara: Seçkin.

Pollitt, Christopher – Hikka, Summa (1999). "Performance Audit and Public Management Reform", Christopher Pollitt vd. (Der.), Performance or Compliance, New York: Oxford University Press.

Prasodjo, Tungoll (2019). "Knowledge Management: Sustainable Human Resource Development in Public Sector Organizations", Jurnal Administrare: Jurnal Pemikiran Ilmiah dan Pendidikan Administrasi Perkantoran, Vol. 6, Issue. 2.

Raaum, Banell- Campbell, Ralph (2006). Challenges in Performance Auditing. Journal of Government Financial Management, Vol.4, Issue. 55.

Reichborn-Kjennerud, K. (2014). "Performance Audit and the Importance of The Public Debate," Evaluation, Vol. 20, Issue.

Sakal, Mustafa- Şahin, Elif Ayşe (2008). "Kamu Kurumlarında Performans Ölçümü ve Sayıştay Denetimi İlişkisi: "Türkiye'deki Düzenlemeler Bakımından Bir Değerlendirme", Sayıştay Dergisi, S.68.

SAYDER (Sayıştay Denetçileri Derneği) (2008). "Türkiye Büyük Millet Meclisi İç Tüzük Değişikliği Teklifi Hakkında Değerlendirme ve Öneriler", Ankara.

Sayıştay Başkanlığı, (2014). Performans Denetim Rehberi, Ankara.

Talbot, David- Olivier, Boiral (2023). "Integrating Recommendations From Sustainability Performance Audits: Moving From Words to Action", Public Management Review, Vol.25, Issue. 14.

Tanrıver, Süha (2016). "Sayıştay ve Bilirkişilik", TBB Dergisi, S. 122.

Tarek, Rana - Ileana, Steccolini - Enrico, Bracci - Dessalegn, Getie Mihret (2021). "Performance Auditing In The Public Sector: A Systematic Literature Review and Future Research Avenues, The Future of Public Audit, Vol. 38, Issue 3.

Waring, Collen- Morgan, Stephen (2008). Performance Accountability and Combating Corruption, 1st Edition, Washington DC: The World Bank, (Erişim Tarihi: https://www.researchgate.net/publication/44838140_Performance_Accountability_and_Combating_Corruption).

Waring, Collen- Morgan, Stephen (2007). "Public Sector Performance Auditing in Developing Countries", Public Sector Governance and Accountability Series: Performance Accountability and Combating Corruption. Washington, DC, USA: The International Bank for Reconstruction and Development/The World Bank.

Yıldırım, Korkmaz- Önder, Murat (2019). "Collaborative Role of Metropolitan Municipalities in Local Climate Protection Governance Strategies: The Case of Turkish Metropolitan Cities." Journal of Environmental Assessment Policy and Management, Vol. 21, Issue 1.

Yılmaz, Hakan ve Tosun, Selma (2010). "5018 Sayılı Kanun Çerçevesinde Mali Saydamlık ve Parlametonun Bütçe Sürecinde Etkinliği". Yasama Dergisi, C.14.

Yılmaz, Nebi (2011). "Sayıştayın Raporlama Görevi ve Sayıştay Raporları". Dış Denetim Dergisi, C. S.3.

Altan, Yakup (2023). Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Devlet Denetleme Kurulu, içinde Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Kamu Yönetimi, Ed. Hüsamettin İnaç, Kübra Öztürk, Nobel Yayıncılık, Ankara.

Anayurt, Ömer (2021). Anayasa Hukuku Genel Kısım, Seçkin Yayınevi, Ankara.

Arslan, M. Cemil (2015). İç Denetim: Büyükşehir Belediyelerinin İç Denetim Uygulamaları, Marmara Belediyeler Birliği Kültür Yayınları, İstanbul.

Bozkurt, Paşa (2013). Denetim Kavramı ve Denetim Anlayışındaki Gelişmeler, Denetişim, Sayı:12, ss. 56-62.

Doğan, Kadir C. (2015). Yönetimin Bir Fonksiyonu Olarak Denetim ve Kamu Yönetimindeki Yeri, Ombudsman Akademik Dergisi, Yıl:2, Sayı:3.

Eroğlu, H. Tuğba (2022). Türk Kamu Denetim Sisteminde İç Denetim, içinde Kamu Yönetiminde Denetim ve Hesap Verilebilirlik, Ed. Murat İnce, Ahmet Taner, Adalet Yayınevi, Ankara.

Eryılmaz, Bilal (1993). Kamu Bürokrasisinin Denetlenmesinde Yeni Gelişmeler, Amme İdaresi Dergisi, Cil:26, Sayı:4, ss. 81-106.

Eryılmaz, Bilal (2016). Kamu Yönetimi, Umuttepe Yayınları, Kocaeli.

Ferry, L.- Radcliffe, V.- Steccolini, I. (2022). The Future of Public Audit, Financial Accountability and Management, Vol:38, Issue:3, 325-336

Gilbert, C.E. ve Kampelman, M.M. (1954). Legislative Control of the Bureaucracy, The Annals of the American Academy of Political and Social Science, Cilt:292, Sayı:1, ss.76-87

Gözler, Kemal (2018). Türkiye'nin Yönetim Yapısı, Ekin Kitabevi, Bursa.

Gözükara, M. Ali (2021). Türkiye'de Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde İdarenin Hukuka Uygunluğunun Sağlanmasında ve Geliştirilmesinde Devlet Denetleme Kurulunun Rolü, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üni. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi.

Günel, Namık (1995). 2000’li Yılların Eşiğinde Yönetmel Denetim Sistemine Eleştirel Bir Bakış, Türk İdare Dergisi, Yıl: 67, Sayı:409, ss. 17-36.

Kandegör, Barış ve Alıcı, O. Veli (2012). Türk Kamu Yönetiminde Denetimin “Evrimi” ve “Geleceğı”, Türk İdare Dergisi, Sayı:475, ss. 89-100.

Köse, H. Ömer (2007). Dünyada ve Türkiye’de Yüksek Denetim, T.C. Sayıştay 145. Kuruluş Yıldönümü Yayınları, Ankara.

Köseoğlu, Özer (2019). Türk Kamu Yönetiminde Denetim, içinde Türk Kamu Yönetimi, Ed. Hamza Ateş, Savaş Yayınevi, Ankara.

Önder, Özgür ve Sunar, Sinan (2021). Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ve Bürokrasi, içinde 21. Yüzyılda Türk Kamu Yönetiminin Değışimi, Ed. Aysun Öcal ve Yasemin Hayta, Detay Yayıncılık, Ankara.

Önen, S. Mustafa (2018). Denetim maddesi, Kamu Yönetimi Ansiklopedisi, Ed. Yasemin Mamur Işıkçı ve Esmeray Alacadağılı, Astana Yayınları, Ankara.

Özer, M. Akif (1998). Yönetimin Denetlenmesinde Etkenlik Arayışları ve Son Gelişmeler, Sayıştay Dergisi, Sayı:28, ss.92-113.

Özer, M. Akif (2015). Kamu Yönetimi ve Denetim, içinde Kamu Yönetimi Klasik Yapı ve Süreçler, Ed. M.A. Özer, M. Akçakaya, H. Yaylı, N.Y. Batmaz, Adalet Yayınevi, Ankara.

Sanal, Recep (2002). Türkiye’de Yönetmel Denetim ve Devlet Denetleme Kurulu, TODAİE Yayınları, Ankara.

Sanal, Recep (2003). Türkiye’ye Özgü Bir Yüksek Denetim Birimi Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu, Türk İdare Dergisi, Yıl:75, Sayı:438, ss.65-90.

Saran, Ulvi (1995). Türk Kamu Yönetiminde Denetim Sistemi", Türk İdare Dergisi, Yıl: 67, Sayı:409, ss.53-70.

Şen, Mahmut (2013). İdarenin Yargısal Denetiminin Sınırlarına İlişkin Modeller, Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt:17, Sayı:1, ss.1623-1641.

Şahan, Yusuf (2019). Türk İdari Denetim Sisteminde Değışim, A.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara.

Tortop, Nuri- İsbir, Eyüp G.- Aykaç, Burhan, Yayman, Hüseyin, Özer, M. Akif. (2016). Yönetimi Bilimi, Nobel Yayıncılık, Ankara.

Tögel, Akif (2016). Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Devlet Denetleme Kurulunun İdari Denetimdeki Rolü, Ombudsman Akademik Dergi, Sayı:5, ss. 91-110.

Ağar, S. (2007). Geçmişten Bugüne Mali İdare. TBB Dergisi. S.73. ss. 372-432.

Akman, C. A. and P. Akçalı (2017). Changing the System Through Instrumentalizing Weak Political Institutions: The Quest For a Presidential System in Turkey in Historical and Comparative Perspective. Turkish Studies. ss. 577-600.

Aksu, S. (2017). "2011 Yılında Çıkarılan Kanun Hükmünde Kararnameler ile Yapılan Düzenlemelere İlişkin Genel Bir Değerlendirme", Yasama Dergisi, Sayı: 35, ss. 26-44.

Alkan, H. (2017). Kuram ve Uygulamada Başkanlık Sistemi. Sosyo-Politik, Ekonomik ve Hukuki Boyutlarıyla Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi içinde (Ed. A. Özkan). Endülüs Yayınları. ss. 44-57.

Altun, F. (2017). 27 Nisan Muhtırasının Gerçek Manası. SETA.
<https://www.setav.org/27-nisan-muhtirasinin-gercek-manasi/>

Aygün, Zehra (2008). Daima Başarı ve İstikrar İçin Kamu Yönetimi. Kum Saati Yayınları.

Bölükbaşı, M. O. (2021). Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Bakan Yardımcısı ile Önceki Sistemdeki Bakan Yardımcısı ve Müsteşarın Kıyaslanması. İnönü Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi. 12(1). s. 287-303.

Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi, Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi, 1 NO'lu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi, 10.07.2018 tarih ve 30474 Sayılı RG.

Çolak, Ç. (2021). Türkiye’de İçişleri Bakanlığı’nın Tarihsel Gelişimi ve İçişleri Bakanlarının Profili (1920-2020). Türk İdare Dergisi. S.492. ss. 141-174.

Eren, V. ve B. Akıncı (2018). Yasama Yürütme İlişkileri Açısından Başkanlık Sistemi ile Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi’nin Karşılaştırılması.

Cumhurbaşkanlığı Hükûmet Sistemi: Kamu Yönetiminde Değişim içinde (Ed. Y. Demirkaya). Hiperlink Yay., ss. 35-71.

Eren, V. ve Ö. F. Kahraman (2018). Kamu Politikası Perspektifinden Cumhurbaşkanlığı ve Parlamenter Sistem Karşılaştırması: Aktörler, Süreçler ve Sonuçlar. Cumhurbaşkanlığı Hükûmet Sistemi: Kamu Yönetiminde Değişim içinde (Ed. Y. Demirkaya). Hiperlink Yayınları. ss. 71-99.

Eryılmaz, B. (2016). Kamu Yönetimi – Düşünceler, Yapılar, Fonksiyonlar, Politikalar. Umuttepe Yayınları.

Findley, C. V. (1997). Hariciye Nezareti (Cilt 16). İstanbul: TDV İslam Ansiklopedisi.

Gergerlioğlu, M. T. (2017). Türk Tipi Cumhurbaşkanlığı, Hayy Yayıncılık.

İnaç, H. (2017). Sistemik, Epistemik Olarak İç ve Dış Politik Boyutlarıyla Cumhurbaşkanlığı Hükûmet Sistemi. Sosyo-Politik, Ekonomik ve Hukuki Boyutlarıyla Cumhurbaşkanlığı Hükûmet Sistemi içinde (Ed. A. Özkan). Endülüs Yayınları. ss. 22-44.

İstikbal, N. I. Ç. (2023). Cumhurbaşkanlığı Hükûmet Sisteminde Bakan Yardımcıları. Cumhurbaşkanlığı Hükûmet Sisteminde Kamu Yönetimi içinde (Ed. H. İnaç ve K. Öztürk). Nobel Akademik Yayıncılık. ss. 83-103.

Menek, A. (2017). 367 Garabeti ve 2007 Referandumu. Şehir ve İrfan Araştırmaları Dergisi. Sayı:4. ss.118-127.

Nakiboğlu, A. (2012). 19. Yüzyılda Osmanlı Maliyesinde Değişim, Bürokratik Düzenlemeler ve Maliye Nezaretinin Kurulması. Niğde Üniversitesi İİBF Dergisi, C.5, S.2, ss. 74-94.

Nohutçu, A. (2009). Kamu Yönetimi. Savaş Yayınevi.

Özkan, A. (2023). Cumhurbaşkanlığı Hükûmet Sisteminde Dış Politika ve Güvenlik Anlayışının Yönetmelik Dönüşümü. Cumhurbaşkanlığı Hükûmet Sisteminde Kamu Yönetimi içinde (Ed. H. İnaç ve K. Öztürk). Nobel Akademik Yayıncılık. ss. 449-471.

Şahnagil S., Gezici H. S. ve M. Kocaoğlu (2022). Evaluation of digital transformation process through the Presidential Government System:

Digital transformation Office. Journal of Information and Optimization Sciences. 43(7), 1693-1707.

Tataroğlu, M. (2016). Hükûmet Yapısında Genişleme: Bakan Yardımcılığı. Yönetim ve Ekonomi Dergisi. 23(2). ss. 519-544. [https://doi.org/ 10.18657 /yecbu.05724](https://doi.org/10.18657/yecbu.05724).

Topaca, M. (2014). Hukuki Temel ve Uygulama Bakımından Türkiye’de Bakan Yardımcılığı. Türk İdare Dergisi, ss. 305-331.

Tuncer, Erol (2007). 22 Temmuz Seçimleri: Genel Bir Değerlendirme. Toplum ve Demokrasi, c.1, s.1, ss. 135-146.

Yavuz, B. (2008). 2007 Anayasa Değişikliğinin Doğurduğu Tereddütler ve Çözüm Yolları. Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C. XII, ss. 1173-1214.

Yavuz, H. (1988). Adliye Nezareti. TDV İslam Ansiklopedisi. ss. 389-390.

Yılmaz, B. (2013). Türkiye’de Bakan Yardımcılığı Uygulamasına İlişkin Genel Bir Değerlendirme. Kastamonu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Der., ss. 33-41.

Akçay, Erkan (2016). "Cumhurbaşkanlığı Sisteminde Siyasi Denetim: İdarenin TBMM Tarafından Denetlenmesi", Ombudsman Akademik, Cilt:5.

Akinci, Berat (2018). “Türkiye’de Kamu Politikası Oluşturma Sürecinde Yeni Aktör: Cumhurbaşkanlığı Politika Kurulları”, Opus International Journal of Society Researches, Cilt:9, Sayı:6.

Akman, Çiğdem- Ekrem Yaşar Akçay (2019). “Türkiye’de Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Politika Kurulları: ABD ile Karşılaştırması”, Yasama Dergisi, Sayı:40.

Akman, Elvettin (2019). “Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Kamu Politikası Aktörleri”. Paradoks Ekonomi Sosyoloji ve Politika Dergisi, Cilt:15, Sayı:1.

Avaner, Tekin- Merve Çelik (2021). “Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin İki Yılı”, Akademi Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt:8, Sayı:23.

Babaoğlu, Cenay- Onur Kulaç (2021). "Türkiye’de Politika Kurullarının İşbirlikli Yönetişim Açısından Değerlendirilmesi", Yasama Dergisi, Sayı:44.

Boston, Jonathan- Andrew Bradstock- David Eng (2010). "Ethics and Public Policy", Public Policy: Why Ethics Matters, Edt. Jonathan Boston, Andrew Bradstock ve David Eng, (s.1-18), ANU Press.

Brown, William A- Chao Guo (2010). "Exploring the Key Roles for Nonprofit Boards", Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly Vol:39, Issue:3.

Coşkun, Bayram (2021). "Türkiye’de Bakanlık Teşkilatları ve Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi Sonrası Durum", Değişim ve Dönüşüm Dinamikleri Bağlamında Türkiye’de Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Edt. Abdullah Yılmaz, Tahsin Güler, (ss. 93-137), Ekin Yayınevi, Bursa.

Çetinkaya-İstikbal, Nahide Işıl- Ersin Kopuz (2020). "Politika Oluşturma Sürecinin Bir Aktörü Olarak Ekonomik ve Sosyal Konsey", Kafkas Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, Cilt:1, Sayı: Ek Sayı 1.

Çevik, Hasan Hüseyin- Süleyman Demirci (2011). "Kamu Politikası: Aktörler ve Modeller", Kamu Yönetiminde Yeni Vizyonlar, Edt. Bekir Parlak, (2.b., s.17-59), Alfa Aktüel, Bursa.

Deal, Green (2020). "Sustainable Development Policy in Crisis Mode." Sustainable Development Solutions Network.

Diñç, Yusuf Durani- Yıldız Atmaca (2023). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Kamu Politikası Sürecinin Yeni Aktörleri: Politika Kurulları ve Ofisler", Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Sayı:76.

Duru, Ahmet Alptekin (2022). "Türkiye’de Kamu Politikası Sürecindeki Aktörler ve Gündem Belirleme", Çankırı Karatekin Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, Cilt:12, Sayı:3.

Erol, Ömer Faruk (2020). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Cumhurbaşkanlığı Politika Kurulları", Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi, Cilt:26, Sayı:1.

Esen, Erdi- Gökhan Kalağan (2020). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Merkezi İdarenin Dönüşümü", Süleyman Demirel Üniversitesi Vizyoner Dergisi, Cilt:11, Sayı:(Ek).

Ferguson, Barry (2019). "Public Policy towards the Public Service", *Competing for Influence: The Role of the Public Service in Better Government in Australia*, (s. 377–394), ANU Press.

Gül, Hüseyin- İhsan Kamalak- Songül Sallan Gül (2017). "Amerikan Başkanlık ve Fransız Yarı-Başkanlık Sistemleri Işığında Türkiye'nin Yeni Cumhurbaşkanlığı Hükümeti Sistemi", *Strategic Public Management Journal*, Cilt:3, Özel Sayı.

İnternet: Strateji Bütçe Başkanlığı (2023). <https://www.sbb.gov.tr/2023-yili-cumhurbaskanligi-yillik-programi-resmi-gazetede-yayimlanmistir/Erisim> Tarihi: 14.10.2023.

İzci, Ferit- Zeynep Karhan (2022). "Türk Devlet Yönetimi Geleneğinde İstişare Fonksiyonu: Geçmişten Günümüze Bir Analiz", *Sosyal Bilimler Akademik Dergisi*, Cilt:5, Sayı:2.

Jancovich, Leila- David Stevenson (2023). *Failures in Cultural Participation*, Palgrave Studies in Cultural Participation, Palgrave Macmillan, Cham.

Kılınç, Zeynel Abidin (2015). "Başkanlık Sistemi ve Güçlü Tek Parti Hükümeti", *Uluslararası Politik Araştırmalar Dergisi*, Cilt:1, Sayı: 2.

Kırıkk, Fatih- Kübra Öztürk (2020). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemiyle Kamu Yönetiminin Geliştirilmesi", *Adalet Dergisi*, Cilt: 65.

Krause, Keith (2007). "Actors and Outcomes: From Multilateral Diplomacy to a Global Public Policy", *Small Arms and Light Weapons: Towards Global Public Policy*. Int. Peace Institute.

Laver, Michael (2000). "Government Formation and Public Policy." *PS: Political Science and Politics* Vol:33, Issue:1.

Luetjens, Joannah- Michael Mintrom- Paul 't Hart (2019). "On Studying Policy Successes in Australia and New Zealand." *Successful Public Policy: Lessons from Australia and New Zealand*, Edt. Joannah Luetjens, Michael Mintrom ve Paul 't Hart, (1. b., s. 1–26), ANU Press.

Mercer, Trish- Russell Ayres- Brian Head- John Wanna (2021). "Public Policy Theory, Practice and Teaching: Investigating the Interactions". *Learning Policy, Doing Policy: Interactions Between Public Policy Theory, Practice and*

Teaching, Edt. Trish Mercer, Russell Ayres, Brian Head ve John Wanna, (1.b. s. 3–28), ANU Press.

Minhas, B. S. (1988). "Leadership, Public Policy and Socio-Economic Development." *Economic and Political Weekly*, Vol:23, Issue:37.

Öner, Şerif (2020). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi: Merkez-Yerel İlişkilerinde Kurumsal Değişim ve Dönüşüm", *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, Cilt:19, Sayı:75.

Örselli, Erhan- Veysel Babahanoğlu- Zekeriya Bilici (2018). "Kamu Politikalarında Yeni Aktörler: Cumhurbaşkanlığı Politika Kurulları ve Ofisler", *Turkish Studies Economics, Finance and Politics*, Cilt:13, Sayı:30.

Özdemir, Abdülkadir (2021). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin Türkiye Cumhuriyeti İdari İşler Teşkilatına Getirdiği Yenilikler", *Journal of Academic Value Studies*, Cilt:7, Sayı:3.

Öztop, Sezai- Mustafa Lamba (2019). "Siyaset ve Yönetim Ayrımının Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Sağlık ve Milli Eğitim Bakanlıkları Üzerinden İncelenmesi", *Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi SBE Dergisi*, Cilt:9, Sayı:2.

Öztürk, Fundanur (2018). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde TBMM: Yetkileri ve Görevleri Ne Olacak?", <https://www.bbc.com/turkce/haberler-turkiye-44737074> (Erişim Tarihi: 28.07.2023).

Öztürk, Namık Kemal- Eren Tozak (2021). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Cumhurbaşkanının Konumu ve Kamu Politika Yapım Sürecine Etkisi", *Turkuaz Uluslararası Sosyo-Ekonomik Stratejik Araştırmalar Dergisi*, Cilt:3, Sayı:1.

Peters, B. Guy (2020). "Public Policy Studies: Academic Roots and Practical Significance", *AlMuntaqa* Cilt:3, Sayı:2.

Posard, Marek N.- William Marcellino- Todd C. Helmus- Katie Feistel (2023). "Democracy, Public Policy, and Politics." *A House Reunited: Prospects for Bipartisanship in a Divided Country*, (s.1-2), RAND Corporation.

Russell, Meg- Philip Cowley (2016). "The Policy Power of the Westminster Parliament: The "Parliamentary State" and the Empirical Evidence." Governance Vol:29, Issue:1.

Schillemans, Thomas- Mark Bovens (2019). "Governance, Accountability and the Role of Public Sector Boards." Policy & Politics Vol:47, Issue:1.

Seibel, Wolfgang (2022). "Conclusion: Strategic Learning and Situational High Reliability". Collapsing Structures and Public Mismanagement, (s.157-169), Palgrave Macmillan, Cham.

Shergold, Peter (2008). "Governing through Collaboration." Collaborative Governance: A New Era of Public Policy in Australia? Edt. J. O'Flynn ve J. Wanna, (ss. 13–22), ANU Press.

Sobacı, Mehmet Zahid- Nebi Miş- Özer Köseoğlu (2018). "Türkiye'nin Yeni Yönetim Modeli ve Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı", Seta Perspektif, Sayı:206.

Turan, Menaf (2018). "Türkiye'nin Yeni Yönetim Düzeni: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi", Social Sciences Research Journal, Cilt:7, Sayı:3.

Yalınız, Orhan- İsmail Sevinç (2023). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin Ortaya Çıkarabileceği Fırsatlar ve Sorun Alanları", Journal of Academic Value Studies, Cilt:9, Sayı:1.

Yaylı, Hasan (2019). "Türkiye'de Kamu Yönetimi", Kamu Yönetimi Klasik (Yapı ve Süreçler), Edt. Mehmet Akif Özer, Murat Akçakaya, Hasan Yaylı ve Nazlı Yücel Batmaz, (2.b., s.199-241), Gazi Kitabevi, Ankara.

Yıldırım, Turan (2017). "Cumhurbaşkanlığı Kararnameleri", Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi, Cilt:23, Sayı:2.

Acar, Osman Kürşat (2021). "Devlet Personel Başkanlığından Cumhurbaşkanlığı İnsan Kaynakları Ofisine: Kamu Personel Yönetiminde Örgütsel Değişim. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi", C. 20, S. 78, 1026-1046.

Akçakaya, Murat- Abdülkadir, Özdemir (2018). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ve Siyasal İstikrar", Third Sector Social Economic Review, C. 53, S. 3, 922-944.

Akman, Elvettin (2019). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Kamu Politikası Aktörleri", Paradoxs Ekonomi Sosyoloji ve Politika Dergisi, C. 15, S. 1.

Angın, Cem- Barış, Övgün (2020). "Kamu Yönetiminde Yeni Bir Eğilim: Hibrit Merkezileşme". Hacettepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, C. 38, S. 4, s. 633-654.

Anna Mahura- Birollo, Gustavo (2021). "Organizational Practices That Enable and Disable Knowledge Transfer: The Case of a Public Sector Project-Based Organization", International Journal Of Project Management, V. 39, I. 3.

Asunakutlu, Tuncer- Coşkun, Bayram (2005). Frederick Winslow Taylor ve Fizyolojik Örgüt Kuramı. Sosyal Ekonomik Araştırmalar Dergisi, C. 5, S. 10, 157-176.

Avaner, Tekin- Recep, Fedai (2019). "Türk Kamu Yönetiminde Ofis Sistemi: E-Devlet Uygulamalarından Dijital Dönüşüm Ofisine", Amme İdaresi Dergisi, C. 52, S. 2, 149-172.

Demirelli, Levent- Recep, Aydın (2021). Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Türk Kamu Personel Yönetiminin Örgütlenmesi. Yasama Dergisi, C. 42, 49-96, s. 49.

Denhardt, Robert Bob- Janet Vinzant, Denhardt (2000). "The New Public Service: Serving Rather Than Steering", Public Administration Review, V. 60 S.6, 549-559.

Diefenbach, Thomas (2009). "New Public Management in Public Sector Organizations: The Dark Sides of Managerialistic 'Enlightenment". Public Administration, V. 87, I. 4, 892-909.

Faye Barth-Farkas Antonio Vera, (2014), "Power and Transformational Leadership in Public Organizations", Int. Journal of Leadership in Public Services, V.10 I. 4 pp. 217 – 232.

Gözler, Kemal (2007). İdare Hukukuna Giriş. Ekin Yayınevi, Bursa.

Güler, Birgül Ayman (2021). Türkiye'nin Yönetimi Yapı. İmge Kitapevi, Ankara.

Güler, Tahsin (2018). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ve Kamu Yönetimine Etkileri", Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, C. 21, S. 39, 299-322.

Horner, Louise- Hazel, Louise (2005). Adding Public Value, The Work Foundation, s. 5. <https://robertoigarza.files.wordpress.com/2008/11/art-adding-public-value-hornerhasel-2006-1.pdf> Erişim: 13.11.2023.

<https://cbddo.gov.tr/>; Erişim: 13.11.2023.

<https://sozluk.gov.tr/>; Erişim: 14.11.2023.

<https://www.etimolojiturkce.com/arama/daire>; Erişim: 14.11.2023.

Hughes, Owen E. (2003). Public Management and Administration: An Introduction, Third Edition, London: Palgrave Macmillan.

İsbir, Begüm (2017). Kamu Tüzel Kişiliği, Turhan Kitapevi, Ankara.

Kırıışık, Fatih- Kübra, Öztürk (2020). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemiyle Kamu Yönetiminin Geliştirilmesi", Adalet Dergisi, C. 65, 167-200.

Küçük, Ünal- Esra, Dik (2021). "Yatırım Sürecinde Bürokrasinin Minimize Edilmesi Arayışı Çerçevesinde Yeni Bir Kurumsal Yapılanma: Cumhurbaşkanlığı Yatırım Ofisi", Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, C. 26, S. 4, 457-473.

Mercimek, Şehriban (2018). Bürokratik Vesayet Anlayışına Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nin Etkisi. Uluslararası Batı Karadeniz Sosyal ve Beşerî Bil. Der., C.2, S.2, 131-149.

Nacak, O. (2021). "Cumhurbaşkanlığı Ofislerinin Yapısına İlişkin Değerlendirme", Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, C: 23, S. 3, 1023-1041.

Ocak, Kasım (2019). "Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile İdari Vesayet Yetkisi Düzenlenmesinin Bir Örneği Olarak Cumhurbaşkanlığı Ofisleri", Anayasa Yargısı, C. 36, S. 1, 163-193.

Osborne, David- Ted, Gaebler (1992). Reinventing Governmet. New York: NT.

Öztürk, Namık Kemal (2019). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin Temel Dinamikleri", ASSAM Uluslararası Hakemli Dergi, C. 6, S. 15, 69-87.

Pollitt, Christopher- Geert, Bouckaert (2011). Public Management Reform: A Comparative Analysis New Public Management, Governance and The Neo-Weberian State. New York, Oxford University Press,

Resmî Gazete: 10 Temmuz 2018, 30474.

Sobacı, Mehmet Zahid- Nebi, Miş- Özer, Köseoğlu (2018). Türkiye'nin Yeni Yönetim Modeli ve Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı. Seta Perspektif.

T.C. Cumhurbaşkanlığı İnsan Kaynakları Ofisi Faaliyet Raporu (2018-2023). <https://www.cbiko.gov.tr/uploads/CB%C4%B0KO-Faaliyet-Raporu-2018-2023.pdf> Erişim: 14.11.2023

Tamer, Halil Yasin- Barış, Övgün (2020). "Yapay Zekâ Bağlamında Dijital Dönüşüm Ofisi". Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, C. 75, S. 2, 775-803.

Tkach, Ivan- Leonid, Shmorgun- Oleksandr, Halachenko- Yurii, Hrinchenko- Anton, Solomko (2020). "Implementation of the Project Approach in Public Administration", International Journal of Management, V. 11, I. 6, p. 1532-1549.

Torring, Jacop- Peter, Triantafillou (2013). "What's in a Name? Grasping New Public Governance as a Political-Administrative System", International review of public administration, V. 18, I. 2, 9-25.

Üstün, Gül (2019). "Cumhurbaşkanlığı Ofislerinin İdari Teşkilattaki Yeri", Cumhurbaşkanlığı Sisteminde Yürütme Sempozyum Bildiri Kitabı, Marmara Üniversitesi Yayınevi, İstanbul.

Wright, Bradley E.- Sanjay K. Pandey (2010), "Transformational Leadership in The Public Sector: Does Structure Matter?", Journal of Public Administration Research and Theory, V. 20 I. 1, pp. 75-89.

Yeniay, Lokman- Yeniay, Gülden (2019). "Türk Hukukunda Yürütme Organının Düzenleme Yetkisi ve Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi", Anayasa Yargısı, C. 36, S. 1, 105-138.

Yılmaz, Abdullah-Halil Yasin Tamer (2021). "Türk Kamu Bürokrasisinde Proje Tipi Örgütlenme Örneği Olarak Cumhurbaşkanlığı Ofisleri" A. Yılmaz ve T. Güler (Ed.) Değişim ve Dönüşüm Dinamikleri Bağlamında Türkiye’de Cumhurbaşkanlığı Hükûmet Sistemi, Ekin Yayınevi, Bursa, s. 65-92.

Acar, Osman Kürşat – Elvettin Akman (2019). "Türkiye’de Kamu Personel Politikalarının Süreç Modeli Çerçevesinde Analizi", Mehmet Akif Ersoy Ün. SBE Dergisi, C.11, S.27.

Acar, Osman Kürşat (2019). "Personel Yönetiminden İnsan Kaynakları Yönetimine: Cumhuriyet Dönemi Kamu Personel Yönetim Tarihçesi", Süleyman Demirel Üniversitesi İ.İ.B.F Dergisi, C.24, S.1.

Acar, Osman Kürşat (2021). "Devlet Personel Başkanlığı’ndan Cumhurbaşkanlığı İnsan Kaynakları Ofisi’ne: Kamu Personel Yönetiminde Örgütsel Değişim", Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, C.20, S.78.

Akman, Elvettin (2019). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Kamu Politikası Aktörleri", Paradoks ve Ekonomi, Sosyoloji ve Politika Dergisi, C.15, S.1.

Alanlı, Ahmet (2022). "Kamu Sektöründe Dijitalleşmenin İKY’ye Etkisi; Mardin İlinde Nitel Bir Araştırma", PESA Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, C.8, S.3.

Alayoğlu, Nihat (2010). "İnsan Kaynakları Yönetiminde Yeni Dönem: Yetenek Yönetimi", Gazi Üniversitesi Ticaret ve Turizm Eğitim Fakültesi Dergisi, S.1.

Albayrak, Süha Oğuz (2020). "Türkiye’de Kamu Personel Yönetiminin Yeni Kurumsal Yapısı ve Kamu İstihdamının Yeni Görünümü", Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, C.75, S.4.

Armstrong, Michael (2006). A Handbook of Human Resource Management Practice, Kogan Page Press, London.

Avaner, Tekin – Recep Fedai (2019). "Türk Kamu Yönetiminde Ofis Sistemi: E-Devlet Uygulamalarından Dijital Dönüşüm Ofisine", Amme İdaresi Dergisi, C.52, S.2.

Bakkal, Muharrem- Süreyya Bakkal (2022). “Kamu Sağlık Kuruluşlarında İnsan Kaynakları Yönetimi (Türkiye-Almanya Karşılaştırması)”, Atlas Ulusal Sosyal Bilimler Dergisi, C.1, S.9.

Bayarçelik, Ebru Beyza (2020). “Dijital Dönüşümün İnsan Kaynakları Üzerine Etkileri”, Dijital Dönüşüm ve İnovasyon: 4. Uluslararası Yeni Medya Konferansı (25-26 Nisan 2019), İstanbul Gelişim Üniversitesi Yayınları, İstanbul.

Bozkurt, Paşa (2019). “Yönetim ve İnsan Kaynakları”, Yönetim vE.. (Ed. M. Akif Özer), Gazi Kitabevi, Ankara.

Coşkun, Selin- Nihat Kayar (2011). “Stratejik İnsan Kaynakları Yönetimi: Kamuda Uygulamalar ve Türk Kamu Yönetimi İçin Öneriler”, Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Dergisi, C.7, S.2.

Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında 1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi (2018).

Çetin, Abdullah (2023). Cumhurbaşkanlığı Ofisleri, Y.L. Tezi, Ankara Ün. SBE, Ankara.

Çetin, Yemliha (2020). Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin Kamu Personel Rejimine Yansımaları, Y. L. Tezi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi SBE, Kahramanmaraş.

Çiftçioğlu, Başak Aydem- Mecnun Mutlu- Seda Katırcioğlu (2019). “Endüstri 4.0 ve İnsan Kaynakları Yönetiminin İlişkisi”, Bandırma Onyedil Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi, C.2, S.1.

Demirelli, Levent- Recep Aydın (2020). “Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Türk Kamu Personel Yönetiminin Örgütlenmesi”, Yasama Dergisi, S.42.

Demirkaya, Harun (2006). “Tarım Toplumundan Bilgi Toplumuna İnsan Kaynakları Yönetiminde Değişim”, Erciyes Üniversitesi İ.İ.B.F. Dergisi, S.27.

Dinç, Yusuf Durani – Yıldız Atmaca (2023). “Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Kamu Politikası Sürecinin Yeni Aktörleri: Politika Kurulları ve Ofisler”, Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, S.76.

Doğan, Altan (2011). "Elektronik İnsan Kaynakları Yönetimi ve Fonksiyonları", İnternet Uygulamaları ve Yönetimi Dergisi, C.2, S.2.

Doğan, Selen- Özge Demiral (2008). "İnsan Kaynakları Yönetiminde Çalışanların Kendilerine Doğru Yolculuk Yöntemi: Yetenek Yönetimi", Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, C.17, S.3.

Eroğlu, H. Tuğba (2010). "Yeni Kamu Yönetimi Anlayışının Türk Kamu Personeli Yönetimine Etkisi", ZKÜ Sosyal Bilimler Dergisi, C.6, S.12.

Eroğlu, Osman (2016). "1923'ten Günümüze Türkiye'de İnsan Kaynakları Yönetiminin Gelişimi", Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi, C. 12, S. 29.

Erol, Ömer Faruk (2020). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Cumhurbaşkanlığı Politika Kurulları", Marmara Üniversitesi Hukuk Araştırmaları Dergisi, C.26, S.1.

Ertaş, Abdulkadir (2022). "Dijital İnsan Kaynakları Yönetimi", Dijital İnsan Kaynakları Pazarlaması (Ed. Bora Gökteş ve Çağla Demir), Efe Akademi Yayınları, İstanbul.

Gökteş, Pınar- Havvanur Baysal (2018). "Türkiye'de Dijital İnsan Kaynakları Yönetiminde Bulut Bilişim", Süleyman Demirel Üniversitesi İ.İ.B.F. Dergisi, C.23, S.4.

Guest, David E. (1999). "Human Resource Management – The Workers' Verdict", Human Resource Management Journal, Vol.9, No.3.

Guest, David E. (2001). "Human Resource Management: When Research Confronts Theory", International Journal of Human Resource Management, Vol.12, No.7.

Gürel, Gonca Berkem (2023). Türkiye'de Kamu Personel Yönetiminde Yeni Bir Aşama: Cumhurbaşkanlığı İnsan Kaynakları Ofisi Örneği, Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi SBE, Ankara.

Hecklau, Fabian – Mila Galeitzke – Sebastian Flachs – Holger Kohl (2016). "Holistic Approach for Human Resource Management in Industry 4.0", Procedia Cirp, No. 54.

Jackson, Susan E. – Randall S. Schuler (1995). "Understanding Human Resource Management In the Context of Organizations and Their Environments", Annual Review of Psychology, Vol.46, No.1.

Kağnıcıoğlu, Deniz (2001). "İnsan Kaynakları Yönetimi ve Değişen Endüstri İlişkileri", Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, C.1, S.1.

Kılınç, Emine İkbal (2020). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Kamu Personel Yönetiminin Kurumsal Görünümü", Kamu Yönetimi ve Politikaları Dergisi, C.1, S.2.

Kırıık, Fatih – Kübra Öztürk (2020). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemiyle Kamu Yönetiminin Geliştirilmesi", Adalet Dergisi, S.65.

Koçak, Orhan- Zeynep Büşra Erdoğan (2011). "Bankacılık Sektöründe Yeni İnsan Kaynakları Yönetimi Yaklaşımları Hakkında Bir Uygulama", Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi, S.60.

Kul Parlak, Nurgün (2000). "Uluslararası İnsan Kaynakları Yönetiminin Gelişimi", Bilgi Sosyal Bilimler Dergisi, C.2, S.1.

Nacak, Osman (2021). "Cumhurbaşkanlığı Ofislerinin Yapısına İlişkin Değerlendirme", Afyon Kocatepe Üniversitesi SBE Dergisi, C.23, S.3.

Opatha, Henarath H.D.N.P. (2009). Human Resource Management, Department of HRM, University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka.

Örselli, Erhan – Veysel Babahanoğlu – Zekeriya Bilici (2018). "Kamu Politikalarında Yeni Aktörler: Cumhurbaşkanlığı Politika Kurulları ve Ofisleri", Turkish Studies, C.13, S.30.

Özdemir, Yasemin (2010). Türkiye'deki İnsan Kaynakları Yönetimi Anlayışının Belirlenmesine Yönelik Bir Araştırma: İSO 500 Örneği, Doktora Tezi, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.

Özkal Sayan, İpek – Vahide Feyza Urhan (2020). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde Merkezi Personel Hizmetleri Örgütlenmesi", Uluslararası Sosyal Araştırmalar D., C.13, S.70.

Saitoğlu, Furkan (2020). Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi Bağlamında Kamu Personel Rejiminin Dönüşümü ve Cumhurbaşkanlığı İnsan Kaynakları Ofisi, Yüksek Lisans Tezi, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi SBE, Hatay.

Schuler, S. Randall – Pawan S. Budhwar – Gary W. Florkowski (2002). "International Human Resource Management: Review and Critique", Int. Journal of Management Rev., V.4, N.1.

Stone, Dianna L. – Diana L. Deadrick – Kimberly M. Lukaszewski – Richard Johnson (2015). "The Influence of Technology on the Future of Human Resource Management", Human Resource Management Review, Vol.25, No.2.

Tekin, Mustafa (2019). Türkiye’de Kamu İnsan Kaynakları Yönetiminin Gelişiminin Kamu Çalışanlarının Sendikalaşması Bağlamında İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi SBE, İstanbul.

Tortop, Nuri- Burhan Aykaç- Hüseyin Yayman- M. Akif Özer (2007). İnsan Kaynakları Yönetimi, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı İnsan Kaynakları Ofisi (2023). Erişim: <https://www.cbiko.gov.tr/>. Erişim Tarihi: 17.10.2023.

Wood, Stephen (1999). "Human Resource Management and Performance", International Journal of Management Reviews, Vol.1, No.4.

Wright, Patrick M. – Gary C. McMahan (1992). "Theoretical Perspectives for Strategic Human Resource Management", Journal of Management, Vol.18, No.2.

Ağdemir, Z. (2021). "Yeni Bir Kurum Olarak Strateji ve Bütçe Başkanlığı: Kısa Bir Değerlendirme", 6 (2) :110, (91-113).

Akdeniz, İ. (2010). "Kamu Mali Yönetimi Reformunda Strateji Geliştirme Birimleri", Maliye Dergisi 159:464 (463-477).

Akyel, R. ve Köse, H. Ö. (2010). "Kamu Yönetiminde Etkinlik Arayışı: Etkin Kamu Yönetimi İçin Etkin Denetimin Gerekliliği", Türk İdare Dergisi, S.466, s.19.

Arslan, A. (2002). "Kamu Harcamalarında Verimlilik, Etkinlik ve Denetim," (1-14) :4-5https://scholar.google.gr/scholar?hl=tr&as_sdt=0%2C5&q=ETK%C4. (10.11.2023).

Bağlı, M. S. (2014). "TBMM'nin bütçe hakkı kullanım durumu:5018 sayılı kanun sonrası bütçe hakkı Kullanımında etkinlik düzeyinin ölçümü", Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Ekonomisi (Maliye) Anabilim Dalı Doktora Tezi ss. (1-357) s.29.

Bektaş, N.B. & Çetinkaya, Ö. (2021). "Bütçe Yönetimi Kavramı ve Türkiye'de Bütçe Yönetiminin Başarısının Değerlendirilmesi", International Journal of Public Finance, 6(2), ss.233-262. s.3.

Bryson, J. M. ve Alston, F. K. (2004). Creating and Implementing Your Strategic Plan: A Workbook for Public and Nonprofit Organizations, America: 2nd Edition.

Candan, E. (2007). Türk Bütçe Sisteminde Performans Denetimi, Maliye Bakanlığı Strateji Geliştirme Başkanlığı Yayın No:2007/374.s.102-111.

Dayıoğlu, H. B. (2023). "Performans Esaslı Program Bütçe Sistemi," <https://strateji.ksu.edu.tr/depo/belgeler/Program%20B%C3%BCT%C3%A7e%20-HBD2209211053479456.pdf> (10.11.2023).

Demircan, E. S. (2006). "Yeni Ekonomik Düzendeki Bütçe Sistemlerindeki Değişim Süreci ve Türk Kamu Maliyesinin Uyumu". Yönetim ve Ekonomi Dergisi Celal Bayar Üniversitesi İ.İ.B.F. 13(2), s.53, ss.47-62.

Ergen, Z. (2021). "Performans Esaslı Bütçe Sisteminden Program bazlı Performans Bütçe Sistemine Geçiş: Yeni bütçe Sistemi ile Hedeflenenler". Ömer Halis Demir Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 14(1), ss.280- 302. s. 301.

Eroğlu, H. T. (2011). Kamu Yönetiminde Performans, Çizgi Kitabevi Yayınları, Konya:105

Fayol, H. (2016). Genel Endüstriyel Yönetim. (Çev. M. Asım Çolakoğlu). Adres Yayınları, 5. Baskı, ss.11-165.

Fry, B. R. ve Raadschelders, J. C. N. (2013). Mastering Public Administration From Max Weber to Dwight Waldo. CQ Press. Third Edition. ss.393-414

Güner, M. F. (2009). "Kamu İdarelerinin Etkin Yönetiminde İç Kontrol Uygulamalarının Rolü". Maliye Dergisi, sayı157 s.s.183-195, s.184.

Hood, C. (1991). "A Public Management For All Seasons". Public Administration, ss.1- 69, s. 3-19.

<https://dergipark.org.tr/en/pub/jpaljournal/issue/39232/465852> sayfa 76-89 (10.11.2023).

<https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=2709&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5>

<https://dergipark.org.tr/tr/pub/sayistay/issue/61538/919066> sayfa 26 (1-30) (10.11.2023).

<https://ms.hmb.gov.tr/uploads/2019/09/kamumaliyonetimi.pdf> (19.11.2023).

<https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.5018.pdf> (10.11.2023).

https://www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2023/03/SBB-Teskilat-Gorev-Yonergesi_1003_2023.pdf (15.11.2023).

https://www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2023/03/OrganizasyonSemasi_10032023.pdf (19.11.2023).

Kanca, C. O. (2017). "5018 Sayılı Kanun Üzerine Bir Değerlendirme", Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi. 5(29), s.496.

Karakoyunlu, İ. (2023). 6M Performans Modeli: Kamu Kurumlarında Performans Yönetimi İçin Bir Öneri TİAV, Ankara ss. 1-209. s.94, 116.

Kaufmann, D., Kraay, A. ve Mastruzzi, M. (2009). "Governance Matters VIII: Aggregate and Individual Governance Indicators 1996–2008", The World Bank Development Research Group Macroeconomics and Growth Team.

Kesik, A. (2005). 5018 Sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu Bağlamında ve AB Sürecinde Türk Kamu İç Mali Kontrol Sistemi Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi (9) 2005 / 1: 94-114, s.112, 113.

Köse, H.Ö. Akyel, R. (2010). "Kamu Yönetiminde Etkinlik Arayışı: Etkin Kamu Yönetimi İçin Etkin Denetimin Gerekliliği", Türk İdare Dergisi. 466 ss.1-25, s. 23.

Mackenzie, William (1961), Theories of Local Government (No. 2), London School of Economics and Political Science London.

Mecbure, A. (2019). "Değişen Kamu Mali Yönetimi ve Ekonomik Etkinlik: İç Denetim." Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara, 4.

Pindur, W., Rogers, S. E. ve Kim, P. S. (1995). "The History Of Management: A Global Perspective". Journal of Management History, 1(1), s.s.1- 60.

Saraç, Osman (2005), "Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Yapılan Düzenlemelerin Değerlendirmesi", Maliye Dergisi, Sayı: 148, ss. 122-163. s.124

Saygın, E. & Yamak, T. (2018). "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde İdari Denetim: Kamu 'Denetişim' Modeli", (17), s.s.1-14.s.6. Retrieved From [https://Dergipark.Org. Tr/En/Pub/Denetisim/Issue/39317/4635](https://Dergipark.Org.Tr/En/Pub/Denetisim/Issue/39317/4635)

Sobacı, M.Z., Miş, N., Köseoğlu, Ö. (2018). "Türkiye'nin Yeni Yönetim Modeli ve Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı". Seta Perspektif. 206:84 <https://setav.org/assets/uploads/2018/06/206-t%C3%BCrkiye'nin-Yeni-Y%C3%B6netim-Modeli.pdf> (10.11.2023).

T.C. Cumhurbaşkanlığı Strateji Bütçe Başkanlığı (2020). Program Bütçe Rehberi (Program Sınıflandırması ve Performans Bilgisi). Ankara: Strateji Bütçe Başkanlığı, ss. 5-6.

Taner, A. (2011). "Kamuda Hesap verme Sorumluluğunun Aracı Olarak Performans Esaslı Bütçeleme". Sayıştay Dergisi, (83), ss. 3-30.

Thorndike, Robert (1949), Personnel Selection; Test and Measurement Techniques. Wiley, New York.

Tüleykan, H. (2009). "Kamu Bütçeleme Sistemleri ve Çok Yıllı Bütçeleme", Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi. 2: 1-23 s. 3

Vavrek, R. (2018). "Efficiency and Inefficiency of Public Administration", Journal of Economic Development, Environment and People. 7(1).

Yılmaz, H., Biçer, M. (2010). "Parlamentonun Bütçe Hakkını Etkin Kullanımının Yeni Bütçe Sistemi Çerçevesinde Değerlendirilmesi" H. Maliye Dergisi 158(209), ss. 201-225

Yükçü, S. & Atağan, G. (2009). "Etkinlik, Etkililik ve Verimlilik Kavramlarının Yaratdığı Karışıklık". Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, 23 (4), (1-13):3 Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/atauniiibd/issue/2671/349823>.

AA (2023). KİT'ler geçen yıl yatırımlarını yüzde 65 artırdı. 1 Kasım 2023 tarihinde <https://l24.im/ABOX> adresinden alındı.

Aamodt, M. G. (2010). Industrial/organizational psychology: An applied approach (7th ed.). Belmont, CA: Wadsworth.

Acar, M. (1994). Türk Kamu Yönetiminde Halkla İlişkiler Araştırması, Ankara: DPT Yayınları.

Akbaş, H. E., Bozkurt, S., Yazıcı, K. (2018). Osmanlı Devleti'nde Lonca Teşkilatı Yapısı ve Yönetim Düşüncesi İle Karşılaştırılması. Muhasebe ve Finans Tarihi Araştırmaları Dergisi, ss. 165-202.

Akbulut, Ö. Ö. (2005). Siyaset ve Yönetim İlişkisi: Kuramsal ve Eleştirel Bir Yaklaşım, Ankara: TODAİE Yayınları.

Akgüç Ö. (1981). Kamu İktisadi Teşebbüslerinin Bugünkü Sorunlar ve Çözümleri, İstanbul.

Akgüner, T. (1998). Kamu Hizmeti Yayıncılığı1, İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi, Istanbul University Faculty of Communication Journal, 0 (7), s.285-296.

Altınok T. (1992). Kamu İktisadi Teşebbüsleri Sorunları ve Özelleştirme, 3. İzmir İktisat Kongresi, 4-7 Haziran, DPT Yayınları.

Aritürk, R. (2020). Barolar ve Türkiye Barolar Birliğinin Örgütlenme Modeli ve Yeniden Yapılanması. İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Sosyal Bilimler Der., 8 (16), ss. 58-83.

Arslan, A. (2004), Kısır Döngü-Türkiye’de Üniversite ve Siyaset (1869-2004), İstanbul: Truva Yayınları.

Arslan, M. (2006). 5018 Sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Kamu Harcama Sisteminde Yapılan Düzenlemeler. 5 Kasım 2023 tarihinde <http://kont-rol.bumko.gov.tr/Eklenti/6825, arslan-ahmet-5018-sayili-kmykk-ile-kamu-harcama-sistemi-.pdf?0> adresinden alındı.

Ataünal, A. (1993). Cumhuriyet Döneminde Yükseköğretimdeki Gelişmeler, Ankara: MEB Yükseköğretim Genel Müdürlüğü Yayını.

Atay, E. (2006), Bağımsız İdari Otoriteler ve Türkiye Uygulaması, Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi C. X, S.1,2, s.15.

Atay, E. (2006). Bağımsız İdari Otoriteler ve Türkiye Uygulaması, Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C. X, S. 1,2, ss.259-293.

Aydın, A. H. (2009). Türk kamu yönetimi. Ankara: Seçkin Yayınları.

Ayhan, E. & Önder, M. (2017). Yeni Kamu Hizmeti Yaklaşımı: Yönetişime Açılan Bir Kapı, Gazi İktisat ve İşletme Dergisi/Gazi Journal of Economics & Business, 3:2. (19-48).

Aysan, M. ve Özmen S. (1981). Türkiye’de Dünya’da Kamu iktisadi Teşebbüsleri, İstanbul.

Bergh, Z. C. (2009). Fields of study and practice areas in industrial and organisational psychology. In Z. C. Bergh & A. L. Theron (Eds.), Psychology in the work context (pp. 16–29). Cape Town, South Africa: Oxford University Press.

Biricikoğlu, H. (2013). Kamu Yönetimi, Sakarya Üniversitesi, 1 Kasım 2023 tarihinde http://content.lms.sabis.sakarya.edu.tr/Uploads/68781/46567/3._hafta.pdf adresinden alındı.

Boratav, K. (1982). Türkiye’de Devletçilik, 1. Baskı, Ankara: Savaş Yayınları.

Bozkurt, Ö., Ergun, T. ve Sezen, S. (2008). Kamu Yönetimi Sözlüğü. 2. Baskı, Ankara: TODAİE.

Bölükbaş, K. (2020). Kamu Yayıncılığı Bağlamında TRT Radyolarına Bakış: TRT Radyo 1 ve TRT FM Örneği, TRT Akademi, 5 (9), s.52-85.

Cascio, W. F., & Aguinis, H. (2005). Applied psychology in human resource management (6th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

Charle ve Verger, (2005), Üniversitelerin Tarihi, (Çev. İ. Yerguz), Dost Kitabevi Y., Ankara.

Çağlar, A. (1992). Çağdaş Yükseköğretim ve Türk Üniversitelerinin Yeniden Yapılanması, Çağdaş Eğitim Çağdaş Üniversite, Ankara: Başbakanlık Yayını, ss. 156-174.

Çaha, Ö. (2011). Türkiye’de Meslek Odaları: Oligarşinin Meslek Üsleri. Liberal Düşünce, Ankara.

Çelik, A. (2013). Yerel özerklik açısından 5393 sayılı belediye kanunu’nun genel bir değerlendirilmesi. Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 18(1), 17-28.

Çetinsaya, G. (2014), Büyüme, Kalite, Uluslararasılaşma: Türkiye Yükseköğretimi İçin Bir Yol Haritası, YÖK Yayını No. 2014/2, Ankara.

Çevikbaş, R. (1995). Yerel yönetimler, işlevi ve Türkiye’deki durumu. Türk İdare Dergisi, 407 (67), 69-96.

Çiftçi, L. (2018), 1980 sonrası Kamu yönetiminde dönüşümcü ve Milli Eğitim Bakanlığı Reform Çabaları, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

DDK (2010), Düzenleyici ve Denetleyici Kurumların Oluşumu, Teşkilatı, Yetki ve Görevleri, Denetlenmeleri ve Kurul Üyeleri ile Çalışanlarının Statüsüne İlişkin Hususların İrdelenmesi. DDK Yayınları, Ankara.

Doğan, M. (2003). Yükseköğretim Yasası ve Yükseköğretimin Sorunlarına Bazı Yaklaşımlar, 03 Kasım 2023 tarihinde <http://yunus.hacettepe.edu.tr/~dogan/23.html> adresinden alındı.

Dönmez, E. (2003). Türkiye’de Bağımsız İdari Otoriteler, Ankara Barosu Der., S.2, s.56-78.

Ernek A. G. A. (2016). Türkiye’de Yeni Nesil Üniversiteler, Maltepe Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi, 2016, 3 (2), Güz, s. 105-118.

Eryılmaz, B. (2016). Kamu Yönetimi, Sekizinci Baskı, İstanbul, Umuttepe Yayınları.

Eryılmaz, B. (2018). Kamu Yönetimi. Kocaeli: Umuttepe Yayınları.

Fidan, A. (2023). Türk Cumhuriyeti Devlet Teşkilatı. 30 Ekim 2023 tarihinde <https://www.ahmetfidan.com/turkiye-cumhuriyeti-devlet-teskilati-elgesi/adresinden-alindi>.

Göknur Ç. (2009). Tarımsal Bilişim-Radyo ve Televizyon, Akademik Bilişim, 09- XI. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri 11-13 Şubat 2009 Harran Ün., Şanlıurfa, s. 569-579.

Gözübüyük, Ş. (2006). Türkiye’nin Yönetim Yapısı. 9. Basım, Ankara: Turhan Kitabevi.

Güler, B. A. (2009), Türkiye’nin Yönetimi-Yapı, İmge Kitapevi, Ankara.

Günday, M. (2001). Bağımsız İdari otoriteler- Panel (5 Kasım 2001 Ankara), Rekabet Kurumu Yayınları, ss. 73-79.

Günday, M., Tekinsoy, O., Mısır, B., & Çamurdan, Y. B. (2013). Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşları Raporu. Ankara.

Kalabalık, H. (2008). İdare Hukukunun Temel Kavram ve Kurumları. Sakarya.

Karakaş, M. (2008). Devletin Düzenleyici Rolü ve Türkiye’de Bağımsız İdari Otoriteler. Maliye Dergisi, S. 154, ss.99-120.

Karluk, S. R. (1994). Türkiye’de Kamu İktisadi Teşebbüsleri ve Özelleştirme, İstanbul: Esbank Yayınları.

Kavili A. S. (2007). Kamu Yönetiminde Yapısal Değişim Süreci ve Üniversiteler, Kamu Yönetimi Forumu (KAYFOR) IV, 8-10 Kasım 2006 Muğla: Muğla Üniversitesi, ss. 279-296.

Kemaloğlu, M. (2023). Tarihi Süreçte Türkiye Radyo Televizyon Kurumu Genel Müdürlüğü Genel Yayın Planlarında Afet ve Acil Durumlar. Türk Dünyası Araştırmaları 133, 1-28.

Nohutçu, A & Coşkun, B. (2004). Yönetişim ve desantralizasyon: yönelimler ve bazı saptamalar. Yerel Yönetimler Desantralizasyon ve Azerbaycan Belediyeleri, Azerbaycan Belediyelerinin Dünü, Bugünü, Yarını Uluslararası Sempozyum Bildirileri, Belediyecilik Araştırmaları Merkezi Yayını, Bakü, 69-88.

Ökmen, M. & Parlak, B. (2015). Yerel yönetimlerde yeni eğilimler. Bursa: Ekin Yayın.

Önder, M. & Aydın, G. (2016). Türk Kamu Yönetiminde Stratejik Yönetim: Kronik Uygulama Sorunsalı ve Yeni Perspektifler. The Journal of International Management Research, 2 (3).

Övgün, B. (2009). Türkiye’de Kamu İktisadi Teşebbüsü Olgusu, Ankara: Mülkiyeliler Birliği Vakfı Yayınları.

Parlak, B. & Özgür, H. (2002). Avrupa birliği ile bütünleşme sürecinde Türkiye’de yerel yönetimler. İstanbul: ALFA Basım Yayım Dağıtım Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti.

RG (2023). Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Yönetmelik. 03 Kasım 2023 tarihinde <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=13499&MevzuatTur=7&MevzuatTertip=5> adresinden alındı.

Selçuk H. (2014). Yerel yönetimler ve idari vesayet. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Yönetimi Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Erzurum.

Sever, D. Ç. (2015). Türkiye’de düzenleyici kurumların yapısı, işlevi ve dönüşümü. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi 64, ss. 195-236.

Sezen, S. (2003). Türk Kamu Yönetiminde Kurullar. Ankara: TODAİE.

TOBB (2023). Kuruluşu / Görevleri / Organları. 1 Kasım 2023 tarihinde https://www.tobb.org.tr/Sayfalar/Kurulus_Gorev_Organ.php adresinden alındı.

Tortop, N.(1992). Güçlü mahalli idareler anlayışının gelişmesi. Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi, 2(2), 3-11.

TRT (2023). TRT Organizasyon Şeması. 02 Kasım 2023 tarihinde <https://www.trt.net.tr/kurumsal/organizasyon-semasi/> adresinden alındı.

Adıgüzel, Nilgün (2010). "Cumhuriyet Döneminde Belediyecilik, Abant İzzet Baysal Üniversitesi", Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi.

Akarlı, Engin Deniz (1981). "Cebel-i Lübnan'da Mutasarrıflık Düzeni 1861-1915", İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi.

Aksoy, Şinasi (1998). "Kamu Yönetimi ve Yerel Yönetimler: Eleştirel Bir Yaklaşım, Çağdaş Yerel Yönetimler, Yeni Sağ, 7(1), s.3-13

Akyol, İbrahim Tanju (2012). "Türkiye’de Yerel Yönetimlerin Ortaya Çıkış Sürecinin Günümüz Yerel Yönetim Sistemi Üzerine Etkileri", Y.L. Tezi, Gaziosmanpaşa Ün., SBE.

Atasoy, Veysel (1992). "Türkiye’de Mahalli İdarelerin Yapısı ve Yeniden Düzenlenmesi", İstanbul: Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı.

Aydınlı, Halil İbrahim (2003). "1980 Sonrası Türk Belediye Sisteminde Yeni Liberal ve Desentralist Eğilimler", Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, (5), s.73-86.

Azaklı, Sedat ve Tek, Hülya (2016). "İl Özel İdarelerinde Yeniden Yapılan(ama)ma Çabaları ve Uygulamada Karşılaşılan Sorunlar", Yönetim ve Ekonomi, 23(1), s.233-246.

Başbakanlık Osmanlı Arşivleri, DUİT 37-1/2, <https://www.devletarsivleri.gov.tr/varliklar/dosyalar/eskisiteden/yayinlar/> (10.11.2023).

Batuman, Bülent (2010). "Toplumcu bir Belediyecilik Modeli: "Yeni Belediyecilik Hareketi" 1973–1977", Mülkiye Dergisi, 34(266), s.223-241.

Çelik Gönültaş, Merve (2021). "Farklı Kuşakların Örgütsel Bağlılıklarının Sosyal Psikoloji Çerçevesinde Değerlendirilmesi: Literatür Taraması", Ekonomi İşletme Siyaset ve Uluslararası İlişkiler Dergisi (JEBPIR), 7(2), s.281-294.

Çelikyay, Hicran (2014). "Değişen Kent Yönetimi ve 6360 Sayılı Büyükşehir Yasası", SETA.

Çetin Önez, Zuhul (2015). "Türkiye’de İl Özel İdaresi Sisteminin Dönüşümü ve 6360 Sayılı Kanun’un Dönüşüme Etkileri", Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 20(2), s. 247-266.

Demiral, Berkan (2007). "Türkiye’de Anakent Yönetimleri: Uygulama ve Sorunlar", Hüseyin, Özgür, Muhammet Kösecik (Ed.), Yerel Yönetimler Üzerine Güncel Yazılar – II, Ankara: Nobel Yayınevi.

Dursun, Davut (1998). "Türkiye’de Yerel Yönetimlerin Doğuşu ve Siyasi/İdari Gelişme", Davut Dursun, Hamza A, (Ed.) Türkiye’de Yönetim Geleneği, İstanbul: İlke Yayınları.

Efe, Ayla (2009). "Osmanlı Devleti’nde Mali Sistem Arayışının Getirdiği Yerel Yönetim Uygulamaları: Muhassallık Örneği", Tarih Dergisi, 49(1), s.59-89.

Eldem, Hulusi (2015). "Yerel Yönetim Reformunun Bir Parçası Olarak Köy Kanunu Tasarı Taslağı, Optimum Ekonomi ve Yönetim Bilimleri Dergisi", 2(1), s.39-61.

Erdoğan, Mustafa (2004). "Anayasa Hukuku", Ankara: Orion Yayınevi.

Ergin, Osman Nuri (1936). "Türkiye’de Şehirciliğin Tarihi İnkişafı", İstanbul: İ.Ü.H.F. İktisat ve İçtimaiyat Enstitüsü Neşriyatı, No:3.

Ergin, Osman Nuri (1995). "Mecelle-i Umur-ı Belediye", İstanbul: İstanbul Büyükşehir Belediyesi Yayınları.

Ergin, Osman Nuri (1996). "İstanbul Şehreminleri", İstanbul: İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür İşleri Daire Başkanlığı Yayınları.

Eryılmaz, Bilal (1992). "Tanzimat ve Yönetimde Modernleşme", İstanbul: İşaret Yayınları.

Eryılmaz, Bilal (1995). "Yerel Yönetim Sendromu", Yeni Türkiye Yönetiminde Yapılanma Özel Sayı 4.

Etcı Hilmi, Çelik Gönültaş Merve, Özbek Çağlar (2021). "Türkiye İş Kurumu’na Başvuran Y Kuşağı İşsizlerin Kaygı Düzeyleri": Ankara İli Örneği, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 22(1), s. 173-187.

- Gözler Kemal (2017). "Türk Anayasa Hukuku", Bursa: Ekin Kitabevi.
- Gözler, Kemal (2000). "Türk Anayasa Hukuku Dersleri", Bursa: Ekin Yayınevi.
- Güler, Birgül A. (2004). "Yerel Yönetim Taslakları Üzerine Bir Değerlendirme", Cumhuriyet Gazetesi.
- Güler, Birgül Ayman (1987). "Büyük Kentler İçin Yönetim Arayışları". Türk İdare Dergisi, Sayı: 374, s. 117-143.
- Güran, Tefik (2000). "Kamu Maliyesi 1839-1918, Osmanlı Maliyesi Kurumlar ve Bütçeler", İstanbul: Devlet İstatistik Enstitüsü.
- Karaer, Tacettin (1987). "12 Eylül ve Türk Kamu Yönetiminin Yeniden Düzenlenmesi". Amme İdaresi Dergisi, 20 (3), s.39-77.
- Kavruk, Hikmet (2002). "Anakente Bakış Türkiye’de Anakent Belediyeciliği ve Kent Hizmetlerinin Yönetimi", Ankara: Hizmet-iş Sendikası
- Kaya, Sabri (2011). "İl Özel İdarelerinin Değişimi ve Dönüşümü: İstanbul İl Özel İdare Örneği", Dış Denetim, s. 27-38.
- Keleş, Ruşen (2004). "Kentleşme Politikası", Ankara: İmge Kitabevi
- Keleş, Ruşen (2016). "Yerinden Yönetim ve Siyaset", İstanbul: Cem Yayınevi.
- Kılıçoğlu, Yüksel (1998). "Cumhuriyetin 75. Yılında Mahalli İdarelerimiz", Hasan Canbolat (Ed.) Cumhuriyetin 75. Yılında Belediyeler, Ankara: Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü.
- Kösecik, Muhammet (2007). "Avrupa Birliğine Üyelik Sürecinin Türkiye’nin Yerel Yönetim Yapısına Etkileri", Hüseyin Özgür, Muhammet Kösecik (Ed.), Yerel Yönetimler Üzerine Güncel Yazılar- II, Ankara: Nobel Yayınevi.
- Mecek, Mehmet (2020). "Bir Mülki (Taşra) İdare Birimi Olarak Türkiye’de İl Yönetimleri ve Hukuki-Örgütsel Yapıları", Ekonomi İşletme Siyaset ve Uluslararası İlişkiler Dergisi (JEBPIR),6(2), s. 296-325.
- Mecek, Mehmet ve Atmaca, Yıldız (2020). "Yerel Yönetimlerin İdari Yapısına İlişkin Mevzuat Analizi, Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi", 19(0), s. 2068-2087.

Mecek, Mehmet ve Yıldırım Kocakula Özge (2020). "Yönetim-İdare Kavramlarının Yapısal-İşlevsel Analizi ve Kavramsal Açıdan Tanımlanması", Uluslararası Sosyal ve Beşerî Bilimler Araştırmaları Dergisi, 7(54), s.1411-1425.

Nadaroğlu, Halil (1978). "Mahalli İdareler Felsefesi Ekonomisi Uygulaması", İstanbul: Sermet Matbaası.

Nalbant, Atilla (1997). "Üniter Devlet-Bölgeselleşmeden Küreselleşmeye", İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

Oktay, Tarkan (2005). "II. Meşrutiyetten Cumhuriyet'e İstanbul Şehremaneti (Teşkilat ve Mali Yapı Analizi)", Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi.

Oktay, Tarkan (2008). "Osmanlı Döneminde Modern Belediye Kurumunun Doğuşu ve Gelişimi", Erol Özvar ve Arif Bilgin (Ed.), Selçuklu'dan Cumhuriyet'e Şehir Yönetimi, İstanbul: Türk Dünyası Belediyeler Birliği Yayını.

Oktay, Tarkan (2015). "21.Yüzyılda İstanbul'un Yönetimi", Antik Çağ'dan XXI. Yüzyıla büyük İstanbul Tarihi: Siyaset ve Yönetim 2 Coşkun Yılmaz (Ed.), Cilt 3, İstanbul: İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür A.Ş.

Oktay, Tarkan (2020). "1920-2020 Döneminde Türkiye'de Belediyelerin Gelişimi", Medeniyet Araştırmaları Dergisi, 5(2), s.171-223.

Ortaylı, İlber (1976). "Osmanlı Kadısının Taşra Yönetimindeki Rolü Üzerine", Amme İdaresi Dergisi, 9(1), s.95-107.

Ortaylı, İlber (1981). "A Young Ottoman General and the Emergence of a National Leader", A Turkish Yearbook of International Relations, vol. XX, s.229-234.

Ortaylı, İlber (1985). "Tanzimattan Cumhuriyete Yerel Yönetim Geleneği", İstanbul: Hil.

Ortaylı, İlber (2006). "İmparatorluğun En Uzun Yüzyılı", İstanbul: Alkım Yayınevi.

Ökmen, Mustafa (1997). "Yerel Yönetimlerde Yeniden Yapılanma ve Türkiye", Mahalli İdareler Dergisi, S.44.

Ökmen, Mustafa (2008). "Türkiye'de Merkezi Yönetim – Yerel Yönetim İlişkileri ve Yerel Yönetimlerin Yeniden Yapılandırılması", Recep Bozlağan ve Yüksel Demirkaya (Ed.), Türkiye'de Yerel Yönetimler, Ankara: Nobel Yayınları.

Özer, Mehmet Akif (2008). "Ulusal Kamu Yönetimlerinin Avrupa Birliği'ne Uyum", Marmara Üniversitesi İ.İ.B.F. Dergisi, 15(2), s. 945-968.

Özyüksel, Murat (1993). "Feodalite ve Osmanlı Toplum", Bursa: Uludağ Ün. Basımevi.

Sunay, Cengiz (2002). "Belediyelerin Doğuşu Süresince Osmanlı Mirası", Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, s.113-133.

Tekel, Ayşe (2002). "Metropoliten Planlamanın Önemi ve Gerekliliği Üzerine", Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi, 11 (1), s.42-55.

Tekeli, İlhan (1978). "Türkiye'de Belediyeciliğin Evrimi", Ankara: TİD Yayını.

Tekeli, İlhan (1982). "Türkiye'de Kentleşme Yazıları", Ankara: Turhan Yayınevi.

Timur, Taner (1988). "Osmanlı Çalışmaları", İstanbul: Teori Yayınları.

Torlak Sevinç, Sezer Yasin (2005). "Büyükşehir Belediye Reformu Üzerine Bir Değerlendirme", Hüseyin, Özgür, Muhammet Kösecik (Ed.) Yerel Yönetimler Üzerine Güncel Yazılar – I, Ankara: Nobel Yayınevi.

Tunaya, Tarık (2008). "Türkiye'de Siyasal Gelişmeler: 1876-1938", İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları.

Turan, A. Menaf ve Güler Mahmut (2018). Yerel Yönetimlere İlişkin Temel Kavramlar, Kemal Görmez, Hasan Yaylı (Ed.) Yerel Yönetimler, Ankara: Orion Yayınevi.

Türe, Fatih (2000). "Türkiye'de Yerel Yönetimlerin Kökeni: Osmanlı İmparatorluğunda Yerel Yönetimler", Yerel Gündem, 2(5), s. 34-41.

Ulusoy Ahmet ve Akdemir Tekin (2006). "Mahalli İdareler, Teori-Uygulama-Maliye," Ankara: Seçkin Yayınevi.,

Ulusoy, Ahmet ve Akdemir Tekin (2002). "Mahalli İdareler Maliyesi", Ankara: Seçkin Yay.

Uygun, Oktay (2015). "Yerel Yönetim Reformu için Anayasal İlkeler", Strategic Public Management Journal (SPMJ), No: 2, s. 1-17.

Ülman, Haluk. (1966), 1860-61 Suriye Buhranı, Ankara: Ankara Ün. SBF Yay.

Ünal, Feyzullah (2011). "Tanzimattan Cumhuriyete Türkiye’de Yerel Yönetimlerin Yasal ve Yapısal Dönüşümü", Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Dergisi, s.241-248.

Yalçındağ, Selçuk (1992). "Yerel Yönetimleri Yeniden Düzenleme Çalışmaları ve Yeni Bir Bakanlık", Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi, 1(4), s.3-11.

Yalçındağ, Selçuk (1993). "Bitmeyen Senfoni: Yerel Yönetimler Reformu", Amme İdaresi Dergisi, 26(1), s. 43-69.

Yardımcı, Mehmet Emin vd. (2020). "Tarihsel Süreçte İltizam Sisteminin Sosyo-Ekonomik Etkileri; Devlet Erkinin Kişisel Kullanımı "Mültezim"", Düzce İktisat Dergisi 1(1), s. 57-68.

Yaşamış, Firuz Demir (2001). "Osmanlı Devlet Yönetimi Başlangıç Yılları", Türk İdare Dergisi, s. 1-32.

Yaylı, Hasan (2018). "Türkiye’de Yerel Yönetimlerin Tarihi Gelişimi", Kemal Görmez, Hasan Yaylı (Ed.) Yerel Yönetimler, Ankara: Orion Yayınevi.

Yeyrek, Muhdi (2014). "Kamu Yönetiminde Yeni Yaklaşımlar Bağlamında Yerel Yönetimler", İstanbul Gelişim Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi.

Akay, Hale (2009). Türkiye’de Güvenlik Sektörü: Sorular, Sorunlar, Çözümler, TESEV Yayınları, İstanbul.

Altundaş, Olgun (2013). Yeni Yüzyılda Jandarma Teşkilatları ve Değişim, Türk İdare Dergisi, Sayı 476, 415-438.

Avaner, Tekin & Erdem Erciyas (2019). Yönetim ve Güvenlik, Yönetim ve..... İçinde, ed. M. Akif Özer, Gazi Kitabevi Yay, Ankara, 115-144.

Aydın, Ahmet Hamdi & Mehmet Özel (2016). Türkiye’de İç Güvenlik Aktörlerinin İç Güvenlik Yönetiminde Halka Hesap Verebilirlik Sorununa

İlişkin Algıları ve Çözüm Önerileri, KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi 18 (31): 46-59.

Beriş, Hamit Emrah (2022). 15 Temmuz Sonrası Güvenlik Sektörü Reformu, Kriter Temmuz-Ağustos, Yıl 7, Sayı 70, 7-13.

Bilgiç, Alper (2019). "Türkiye’de İç Güvenlik Yapılanmasında Çoklu Genel Kolluk Sisteminin Kurumsallaşması", İstanbul Gelişim Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 6 (2), Ekim, 287-307.

DCAF- Geneva Centre For Security Sector Governance (2023). Security Sector Governance. Applying the principles of good governance to the security sector. https://www.dcaf.ch/sites/default/files/publications/documents/DCAF_BG_1_Security_Sector_Governance_EN.pdf (07.07.2023)., p.2.

Dikici, Ali (2008). "Cumhuriyetin İlk Yıllarında Türk Polis Teşkilâtı (1923-1938)". Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, 24: 719-756.

Gözel, Kadir Akın (2017). İçişleri Bakanlığı’nda Reform İhtiyacı, İdarecinin Sesi, Temmuz- Ağustos, 58-61.

Kalkınma Bakanlığı (2018). On Birinci Kalkınma Planı (2019-2023) Güvenlik Hizmetlerinde Etkinlik, Özel İhtisas Komisyonu Raporu, Ankara.

OECD (2005). Security System Reform and Governance, A DAC Reference Document, <https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/9789264007888-en.pdf?expires=1688735866&id=id&accname=guest&checksum=DFF83A4F5550624F08C7ADF6F8A>, (07.07. 2023), p.11.

Özer, M. Akif (2012). "Bir Modern Yönetim Tekniği Olarak Algılama Yönetimi ve İç Güvenlik Hizmetleri", Karadeniz Araştırmaları, Sayı 33, Bahar, ss.147-180.

Özer, M. Akif (2021). Polislikte Halkla İlişkiler ve İletişim, Lykeion Yayıncılık, Ankara.

Özer, M. Akif; Osmanov, Ulan (2018). "Türkiye ve Kırgızistan İç Güvenlik Yönetimi: Karşılaştırmalı Bir Analiz", Türk Cumhuriyetlerinde Bağımsızlık ve

Devlet İnşa Süreci, Ed. M. Akif Kireşçi, Ahmet Yesevi Ün. Yay., No: 47, Türkistan/Almatı/Ankara, ss.61-93.

Özgür, Erdem & Erdem Erciyes (2017). Kamu Yönetiminde Yaşanan Dönüşümlerin İç Güvenlik Sektörüne Yansımaları, Güvenlik Bilimleri Dergisi, Mayıs, 6 (1), 79 – 110.

Pekdoğan, Haydar (2017). Yeni Kamu Yönetimi Çerçevesinde İç Güvenlik Hizmetlerinin Modernizasyonu: Jandarma Teşkilatında Görevli Personelin Yenilikçilik Düzeyleri Üzerine Bir Uygulama, Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, The Journal of International Social Research Cilt: 10 Sayı: 48, ss.647-652.

Tekiner, M. A. & Eser Gemici (2019). Türkiye'nin Mevcut İç Güvenlik Yapısı ve 15 Temmuz Sonrası Yeni Bir Yapılanma Modeli, 19, Özel Sayı, 15- 40, ss.17-18.

Tolga, Fatih (2022). Güvenlik Yönetişimi, Baştan Sona Yönetişim, Ed. M. Akif Özer (99-122), Gazi Kitabevi, Ankara, 101.

Türk Dil Kurumu (2023). Sözlük, <https://sozluk.gov.tr/> (05.07.2023).

3 sayılı KHK (2018). Üst Kademe Kamu Yöneticileri İle Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Atama Usûllerine Dair Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi. T.C. Resmi Gazete, 30474, 10 Temmuz 2018.

703 sayılı KHK (2018). Anayasada Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname. T.C. Resmi Gazete, 30473, 9 Temmuz 2018.

AA (2023). Merkez Bankası hükümete "Açık Mektup" gönderdi. <https://www.aa.com.tr/tr/ekonomi/merkez-bankasi-hukumete-acik-mektup-gonderdi/> 2802484 (22.07.2023).

Acemoglu, D., Johnson, S. and Robinson, J.A. (2004). 'Institutions as the Fundamental Cause of Long-Run Growth', in Aghion, P. and Durlauf, S. (ed.), Handbook of Economic Growth, Amsterdam: North Holland, pp. 385-472.

Acharya, V.; Carpenter, J.; Gabaix, X.; John, K.; Richardson, M.; Subrahmanyam, M.; Sundaram, R. and Zemel, E. (2009). Restoring Financial

Stability: How to Repair a Failed System. Financial Markets, Institutions and Instruments.

Akçay, Ü. ve Güngen, A. R. (2019). The making of Turkey's 2018-2019 Economic Crisis, Working Paper, No. 120/2019, Hochschule für Wirtschaft und Recht Berlin, Institute for International Political Economy (IPE), Berlin.

Arnold, H. J. and Feldman, D. C. (1986). "Organization Behavior." New York, USA.

Aron, J. (2000). 'Growth and Institutions: A Review of the Evidence', World Bank Research Observer, vol. 15, no. 1, pp. 99-135.

Atay, E. (2021). "Enflasyon Hedeflemesi Stratejisi Altında Merkez Bankası Bağımsızlığının Boyutları: TCMB Örneği (2013-2020)." İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İktisat Anabilim Dalı, Yayımlanmamış Doktora Tezi, İstanbul.

Audretsch, D. B. (2009). The entrepreneurial society. Journal of Technology Transfer, 34(3), pp. 245–254.

BBC (2021). Türkiye'nin yeni ekonomi modeli, en büyük ihracat pazarı AB'nin rotasıyla uyumlu mu? <https://www.bbc.com/turkce/haberler-turkiye-59595350> (20.07.2023).

Bloomberg HT (2022). Kur korumalı TL mevduat hesabıyla ilgili bilmeniz gerekenler. <https://www.bloomberght.com/kur-korumali-tl-mevduat-hesabiyla-ilgili-bilmeniz-gerekenler-2296826> (21.07.2023).

Bloomberg HT (2023). Gürokaynak: Merkez Bankası bağımsız olmadan enflasyon düşmez. <https://www.bloomberght.com/gurokaynak-merkez-bankasi-bagimsiz-olmadan-enflasyon-dusmez-2331239> (21.07.2023).

Bonito, J. (2012). "Interaction and influence in small group decision making". New York, NY: Routledge.

Bonner, B. L., Sillito, S. D. and Baumann, M. R. (2007). Collective estimation: Accuracy, expertise, and extroversion as sources of intra-group influence. Organizational Behavior and Human Decision Processes, 103, 121-133.

Bordley, R. F. (1983). "A Bayesian model of group polarization".
Organizational Behavior and Human Performance, 32, 262-274.

Briscoe D. B. and Claus L. M. (2008). Employee performance management: policies and practices in multinational enterprises. In: Budwah PW, DeNisi A, editors. Performance Management Systems: A Global Perspective. Abingdon: Routledge.

Cheng, J. L. C. (1983). "Interdependence and coordination in organizations: A role-system analysis". Academy of Management Journal, 26(1), 156-162.

Cizre, Ü. and Yeldan, A. E. (2005). The Turkish encounter with neo-liberalism: Economics and politics in the 2000/2001 crises. R. of International Political Economy, 12:3, 387-408.

Cyert, R. M. and March, J. G. (1992). A behavioral theory of the firm: Prentice-Hall Inc., New Jersey, USA.

Daft, Richard L. (1996). "Organizational Theory and Design Cincinnati", Southwestern College Publishing, United States.

Dahl, R. (2007). "The Concept of Power". Behavioral Science. 2 (3). 201-25. 10.1002/bs.3830020303.

DeCenzo, D. A. and Robbins, S. P. (2004). Fundamentals of HR Management. Wiley.

Duran, B. (2022). Yeni Yolda Siyaset, Ekonomi ve Dış Politika. <https://kriterdergi.com/ihracat-eksenli-kalkinma-dikey-buyume/yeni-yilda-siyaset-ekonomi-politika> (21.07.2023).

Duvar (2021). Erdoğan: Kurdaki yükselişe karşı yeni tedbirler aldık. <https://www.gazeteduvar.com.tr/erdogan-kurdaki-yukselise-karsi-yeni-tedbirler-aldik-haber-1546236> (23.07.2023).

Dünya (2022). Hükümetler yüksek enflasyonun etkilerini hafifletmek için yeni önlemler almaya devam ediyor. <https://www.dunya.com/ekonomi/hukumetler-yuksek-enflasyonun-etkilerini-hafifletmek-icin-yeni-onlemler-almaya-devam-ediyor-haberi-678258> (23.07.2023).

Engin, C. ve Göllüce, E. (2016). 2008 Küresel Finans Krizi ve Türkiye Üzerine Yansımaları. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fak. Dergisi, 6 (1), 27-40.

Etzioni, A. (1964) Modern Organizations. Prentice Hall, Englewood Cliffs.

Foss, N. J., Mudambi, R., and Murtinu, S. (2019). Taxing the multinational enterprise: On the forced redesign of global value chains and other inefficiencies. Journal of International Business Studies, 50(9), pp. 1644–1655.

Gil N.; Luísa F. and Laura B. (2016). “The Effect of Quantitative Easing on Lending Conditions,” Working Papers w201608, Banco de Portugal, Economics and Research Department.

Goodhart, C. and Ashworth, J. (2013). QE: a successful start may be running into diminishing returns. Oxf. Rev. Econ. Policy, 28(4), 640-70.

Grilli, L., and Murtinu, S. (2018). Selective subsidies, entrepreneurial founders' human capital, and access to R&D alliances. Research Policy, 47(10), pp.1945–1963.

Gülmez, H. (2020) En Kolay Anlatımı ile Covid-19 Pandemisi, Nobel Yayıncılık, Ankara.

Hammer M. and Champy J. (1993). Reengineering the Corporation. Haper Collins, USA.

Harrison, J. R. and Carroll, G. R. (2006). “Culture and Demography in Organizations”, Princeton University Press, New Jersey.

Hartnett, T. (2011). “Consensus-oriented decision making: The CODM model for facilitating groups to widespread agreement”. Philadelphia, PA: New Society Publishers.

Indyturk (2021). "Dövizle Çevrilebilir Mevduat" modeli 60 ve 70'lerde de uygulanmıştı... Özal: DÇM'nin yükü vatandaşın sırtına yıkıldı, inşallah gelecek nesiller ders alır.
[https://www.indyturk.com/node/450311/ekonomi%CC%87/d%C3%B6vizle-%C3%A7evrilebilir-mevduat-modeli-60-ve-70lerde-de-uygulanm%](https://www.indyturk.com/node/450311/ekonomi%CC%87/d%C3%B6vizle-%C3%A7evrilebilir-mevduat-modeli-60-ve-70lerde-de-uygulanm%22.07.2023)
(22.07.2023).

Kara, F. Z. (2001). Para Politikalarının Etkinliği Açısından Merkez Bankalarının Bağımsızlığı ve Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, Niğde Ün. SBE, Yüksek Lisans Tezi, Niğde.

Kaufmann, D., Kraay, A. and Mastruzzi, M. (2015). 'The Worldwide Governance Indicators: A Summary of Methodology, Data and Analytical Issues', 2010, World Bank Policy Research Working Paper no. 5430.

Kong, L. (2020). Government spending and corporate innovation. *Management Science*, 66(4), pp. 1584–1604.

Laplane, A., and Mazzucato, M. (2020). Socialising the risks and rewards of public investments: Economic, policy and legal issues. *Research Policy*, Volume 49, pp.1-11.

March, J. G. (2010). "Primer on decision making". New York, NY: Simon & Schuster.

Mazzucato, M. (2011). Girişimci Devlet: Kamu Sektörü-Özel Sektör Karşıtlığı Masalının Çürütülmesi. Koç Üniversitesi Yayınları, İstanbul.

McKibbin W. and A Stoeckel (2009) "The Potential Impact Of The Global Financial Crisis On World Trade" World Bank Working, Policy Research Working Papers, No. 5134.

Mingardi, A. (2015). A critique of Mazzucato's entrepreneurial state. *Cato Journal*, 35, pp. 603–625.

Minnaar R. (2014). "Control and Governance of Internal and External Outsourcing". Enschede, The Netherlands.

Munck, L. and Tomiotto, M. F. (2018). "Sustainability in organizational context: Reflections on the meanings attributed to the decision-making process and its strategic implications at Itaipu". *Revista de Gestão*, 26, 22-38.

National Bureau of Economic Research. (2022). The Role of Innovation and Entrepreneurship in Economic Growth. Michael J. Andrews, Aaron Chatterji, Josh Lerner, and Scott Stern, eds. The University of Chicago Press. <https://www.nber.org/books-andchapters/role-innovation-and-entrepreneurship-economic-growth> (17.07.2023).

Nelson, R. R. (1959). The simple economics of basic scientific research. *Journal of Political Economy*, 67(3), pp. 297–306.

NTV (2023). Bakan Nebati'den "Türkiye Ekonomi Modeli" vurgusu. <https://www.ntv.com.tr/ntvpara/bakan-nebatiden-turkiye-ekonomi-modeli-vurgusu,GnXRhgP3SEunbr> (17.07.2023).

O’Neil, J. W. L., Beauvais, B. and Scholl, R. W. (2001). “The Use of Organizational Culture and Structure to Guide Strategic Behavior: An Information Processing Perspective”, *The Journal of Behavior and Applied Management*, Winter/Spring, Vol. 2.

OECD (2011). Policy Framework for Investment User’s Toolkit: Chapter 10. Public Governance. <http://www.oecd.org/investment/toolkit/policy/publicgovernance/> (13.07.2023).

Oktar, S. (1996). “Merkez Bankalarının Bağımsızlığı.” *Bilim Teknik Yayınevi*, İstanbul.

Öztürk, S. ve Eşsiz, F. P. (2022). “Merkez Bankacılığında Bağımsızlık Şeffaflık ve Hesap Verebilirlik Açısından Üç Merkez Bankası: FED, ECB, TCMB.” *Kafkas Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, Cilt 3, Sayı 4, ss. 69-88.

Pástor, L. and Kempf, E. (2020). Fifty shades of QE: Central bankers versus academics. <https://cepr.org/voxeu/columns/fifty-shades-central-bankers-versus-academics> (30.07.2023).

Pearce, A. J. and Robinson, R. D. 1997. “Formulation, Implementation and Control of Competitive Strategy”, Sixth Edition, IRWIN, Chicago.

Perry, James & Lynn, Jr, Laurence & Heinrich, Carolyn & Hill, Carolyn. (2002). Improving Governance: A New Logic For Empirical Research. *Administrative Science Quarterly*. 47. 743. 10.2307/3094922.

Pollard, P. (2003). “A Look Inside Two Central Banks: The European Central Bank and the Federal Reserve”, *The Federal Reserve Bank of St. Louis*, January/February, Erişim Adresi: <http://research.stlouisfed.org/publications/03/01/Pollard.pdf>, Erişim Tarihi: 14.06.2023.

Reinhart, C. and Kenneth R. (2008). "Is the 2007 U.S. Subprime Crises So Different? An International Historical Comparison," American Economic Review V. 98 No. 2, pp. 339-44.

Rodrik, D. (2015). From welfare state to innovation state. Project Syndicate. <https://www.projectsyndicate.org/commentary/labor-by-dani-rodrik-2015-01> (09.07.2023).

Selçuk, B. ve Yılmaz, N. (2008). Küresel Finansal Sistemde Değişim ve Türkiye'ye Etkileri. <http://bsy.marmara.edu.tr/Konferanslar/2008/33.pdf> (17.07.2023).

Serel, A. ve Bayır, M. (2013). 2008 Finansal Krizinde Para Politikası Uygulamaları: Türkiye Örneği. Journal of Management and Economics Research, 11 (19), ss.59-80.

Sistare, H. (2004). Government Reorganization: Strategies and Tools to Get It Done. IBM Center for the business of Government, <https://www.businessofgovernment.org/report/government-reorganization-strategies-and-tools-get-it-done> (09.07.2023).

Şanlı, O. (2021). Türkiye'de 1994, 2001 Ve 2018-2021 Kur Krizlerinin Yeni Nesil Kriz Teorileri Çerçevesinde İncelenmesi . Aydın İktisat Fakültesi Dergisi , 6 (2) , ss.117-158.

TCMB (1970). "1211 Sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanunu", (Çevrimiçi) <https://www.mev-zuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.1211.pdf> (15.07.2023).

TCMB (2000). "IMF Niyet Mektubu 18.12.2000", (Çevrimiçi) <https://www.tcmb.gov.tr/wps/wcm/connect/f5c83fd3-2a16-fb3/18.pdf?MOD=> (06.07.2023).

TCMB (2001). "Türkiye'nin Güçlü Ekonomiye Geçiş Programı", (Çevrimiçi) <https://www.tcmb.gov.tr/wps/wcm/connect/26640b7b-9641-4c35-99ec-> (06.07.2023).

TCMB (2001a). "Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair 4651 Sayılı Kanun", (Çevrimiçi) <https://www.tcmb.gov.tr/wps/wcm/connect/26640b7b-9641-4c35-99ec-> (10.07.2023).

TCMB (2010). “Para Politikası Çıkış Stratejisi”, (Çevrimiçi) <https://www.tcmb.gov.tr/wps/wcm/connect/e8bf3a3a-1e8b-4b04-.pdf?MOD> (13.07.2023).

TCMB (2021). “Merkez Bankası Tarihçesi”, (Çevrimiçi) <https://tcmb.gov.tr/wps/wcm/connect/TR/TCMB+TR/Main+Menu/Banka+Hak-kinda/Tarihce> (12.07.2023).

TCMB (2021). Başkan Şahap Kavcıoğlu’nun Anadolu Ajansına Verdiği Röportaj. <https://www.tcmb.gov.tr/wps/wcm/connect/72961fe9-7e23b9696059-nzGJj.N> (23.07.2023).

TCMB, (2023). Kurumsal Yapı. <https://www.tcmb.gov.tr/wps/wcm/connect/TR/TCMB+TR/Main+Menu/Banka+Hakkinda/Kurumsal+Yapi>. (13.06.2023).

Tortora, G. J. (1987). “Principles of Anatomy and Physiology”, Harper Collins, New York.

Ünal, A. ve Kaya, H (2009). “ Küresel Kriz ve Türkiye”, Ekonomi ve Politika Araştırmaları Merkezi, ekopolitik.org, İstanbul, 2009, s. 1-35. II. İnternet Yayınları.

Ünüvar, İ. ve Aktaş, H. (2022). Dünya’da ve Türkiye’de Covid-19 Pandemisinin Ekonomik Etkileri . Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu Dergisi , 25 (1) , 124-140.

Valliere, D. and R. Peterson. (2009). Entrepreneurship and Economic Growth: Evidence from Emerging and Developed Countries. Entrepreneurship RG Development 21 (5), pp. 459-480.

Yüret, R. (2019). Merkez bankaları para politikalarının ülke ekonomilerine etkileri Yayınlanmamış Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

23/7/1965 tarihli, 12056 sayılı ve 657 numaralı Devlet Memurları Kanunu

Arıbaş, N. N. ve Doğan, E. (2022). Kamuda insan kaynaklarının eğitimi ve geliştirilmesi: Yeşilyurt belediyesi üzerinden bir inceleme. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, Cilt: 9 Sayı:1.

Arıcı, S. (2016). İnsan kaynakları yönetimi. İstanbul, Artikel Yayıncılık.

Armstrong, M. (2006). Strategic human resource management: A guide to action. Third Edition, United Kingdom, Kogan Page.

Armstrong, M. (2006) A handbook of human resource management practice, Tenth edition. United Kingdom, Kogan Page.

Bakkal, M. ve Bakkal, S. (2022). Kamu sağlık kuruluşlarında insan kaynakları yönetimi: Türkiye-Almanya karşılaştırması, Atlas Sosyal Bilimler Dergisi, 1 (9).

Barakazı, M. (2023). Turizm işletmelerinde işgören seçim sürecine yönelik bir araştırma. İşletme Araştırmaları Dergisi, 15(2).

Bayraktaroğlu, S. ve Dural, E. (2014). Türk İKY anlayışı ile Japon İKY anlayışı arasındaki işe alma yöntemleri farklılıkları. İş, Güç" Endüstri İlişkileri ve İnsan Kaynakları Dergisi, Cilt/Vol: 16, Sayı/Num: 3.

Bingöl, D. (2019). İnsan kaynakları yönetimi. İstanbul, Beta Yayınevi.

Çavdar, H. ve Çavdar M. (2010). İşletmelerde işgören bulma ve seçme aşamaları. Journal of Naval Science and Engineering, 6, (1).

Demirkol, ř. ve Ertuğral, M. (2007). İşletmelerde personel seşiminde kullanılan teknikler ve analizleri. Sosyal Bilimler Dergisi, (2).

Eren, E. (2020). Örgütsel davranış ve yönetim psikolojisi. Beta Yayınevi.

Eryılmaz, B. (2010). Kamu Yönetimi: Düşünceler, yapılar, fonksiyonlar. Ankara: Okutman Yayıncılık.

Gültekin, S. ve Altuntop, S. (2014). İnsan kaynakları yönetimi temel ilkeleri. Güvenlik Sektöründe İnsan Kaynakları Yönetimi, Seçkin Yayıncılık.

<https://www.osym.gov.tr/TR,8790/teskilat.html> Erişim Tarihi: 23.11.2023.

<https://www.osym.gov.tr/TR,8790/teskilat.html> Erişim Tarihi: 23.11.2023.

Karalınç, T. (2022). Sağlık kurumlarında personel seçme yöntemlerinin önemi. IGUSABDER.

Koçel, T. (2020). İşletme yöneticiliği. İstanbul. Beta Yayınevi.

Lavigna, R. J. (2002). Best practices in public-sector human resources: Wisconsin state government. Human Resource Management, Vol. 41, No. 3.

Losey, M., Meisinger, S. and Ulrich, D. (2005). The future of human resource management. New Jersey, John Wiley & Sons, Inc.

Mathis, R. L. and Jackson J. H. (2011). Human resource management. Thirteenth Edition, USA, South-Western Cengage Learning.

Mensah, R. D. (2020). Principles of human resource management. Second Edition, Author House.

Mucuk, İ. (2016). Modern işletmecilik. İstanbul. Türkmen Kitapevi.

Rihan, I. (1998). What is human resources management. Erişim Adresi: https://www.academia.edu/7775792/What_is_Human_ResourcesManagement. Erişim Tarihi: 23.11.2023.

Sims, R. R. (2002). Organizational success through effective human resources management. London, Quorum Books.

Sua, C.T. and Yang, T. M. (2015). Hoshin kanri planning process in human resource management: recruitment in a high-tech firm, Total Quality Management, Vol. 26, No. 2.

Şimşek, Ş. ve Çelik, A. (2021). Yönetim ve Organizasyon. Eğitim Yayınevi.

Tortop, N., Aykaç, B., Yayman, H. ve Özer, M. A. (2010). İnsan kaynakları yönetimi. Nobel Yayınevi.

Yıldırım, B. I., Uysal, F ve Ilgaz, A. (2019). Havayolu işletmelerinde personel seçimi: Aras yöntemi ile bir uygulama. Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2 (33).

Akçakaya, Murat (2017). "E-Devlet Anlayışı ve Türk Kamu Yönetiminde E-Devlet Uygulamaları", Yüzüncü Yıl Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Der., 3/8, 8-31.

Altameem, Torki -Mohamed, Zairi, Sarmad, Alshawhi (2006). "Critical Success Factors of E Government: A Proposed Model for E-Government Implementation", Innovations in Information Technology, November 2006, <https://ieeexplore.ieee.org/document/4085489>, Erişim Tarihi:18.11.2023

Arslan, Mahmut- Sevcan Kılıç Akıncı- Pınar Bayhan Karapınar (2007). E-iş, E-devlet, Etik, Ankara: Siyasal Kitabevi.

Ateş, Hamza (2003). "E-Devlet" in Kuramsal Temelleri: Eleştirel Bir Yaklaşım", Kamu Yönetiminde Kalite 3. Ulusal Kongre Kitabı, Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü Yayınları, Ankara.

5809 sayılı ve 10 Kasım 2008 tarihli Resmî Gazete' de yayımlanan Elektronik Haberleşme Kanunu, [https://www.resmigazete.gov.tr/Erişim Tarihi: 04.10.2023](https://www.resmigazete.gov.tr/Erişim_Tarihi:04.10.2023).

5369 sayılı 16/6/2005 tarihli Resmî Gazete' de yayımlanan Evrensel Hizmet Kanunu, [https://www.resmigazete.gov.tr/Erişim Tarihi: 04.10.2023](https://www.resmigazete.gov.tr/Erişim_Tarihi:04.10.2023).

Carter Lemuria- France Bélanger (2005). "The Utilization of E-Government Services: Citizen Trust, Innovation and Acceptance Factors", Information Systems Journal, Blackwell Publishing, 15, 5-25.

Çakır, Canan (2015). "E-Devlet Uygulamalarında Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri", Küresel İktisat ve İşletme Çalışmaları Dergisi, Bahar, 4/7, 37-48.

Demirel, Demokaan (2006). E-devlet ve dünya örnekleri. Sayıştay Dergisi, 61, 83-118.

Doru, Serkan (2022). "21. Yüzyılda Türk Kamu Yönetiminin Dönüşümü: Dijitalleşme ve E-Devlet", Ş. Karabulut (Ed). Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Konularında Bilimsel Değerlendirmeler, Ekin Yayınevi, 105-115.

Drucker, Peter F. (1989). Managing for Results, Great Britain, Heinemann Professional Pub.

E-devlet Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik. (2016). <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2016/09/20160903-2.htm>, Erişim Tarihi: 21.09.2023.

Howard, Mark (2001). "E-Government Across the Globe: How Will „e“ Change Government?", Government Finance Review.

Isaac -Henry, Kester (1993). "Development and Change in the Public Sector", K. Isaac-Henry, C. Painter, C. Barnes (Ed) Management in the Public Sector Challenge and Change, Chapman & Hall, London, 1-20.

Ito, Joi- Jeff Howe (2017). Whiplash: How To Survive Our Faster Future, Aspen, Colorado, The Aspen Institute.

2001/352 Başbakanlık Genelgesi, <https://www.resmigazete.gov.tr/Erişim> Tarihi: 04.10.2023.

2003/12 Başbakanlık Genelgesi, <https://www.resmigazete.gov.tr/Erişim> Tarihi: 04.10.2023.

2003/48 Başbakanlık Genelgesi, <https://www.resmigazete.gov.tr/Erişim> Tarihi: 04.10.2023.

2019 yılı Cumhurbaşkanlığı Yıllık Programı, https://www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2022/07/2019_Yili_Cumhurbaskanligi_Yillik_Programi.pdf, Erişim Tarihi:18.10.2023.

2020 yılı Cumhurbaşkanlığı Yıllık Programı, https://www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2019/11/2020_Yili_Cumhurbaskanligi_Yillik_Programi.pdf, Erişim Tarihi: 18.10.2023.

2021 Yılı Cumhurbaşkanlığı Yıllık Programı, https://www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2022/07/2021_Yili_Cumhurbaskanligi_Yillik_Programi.pdf, Erişim Tarihi:18.10.2023

2022 Yılı Cumhurbaşkanlığı Programı, <https://www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2021/10/2022-Yili-Cumhurbaskanligi-Yillik-Programi-26102021.pdf>, Erişim Tarihi: 18.10.2023

2023 Yılı Cumhurbaşkanlığı Yıllık Programı, <https://www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2022/11/2023-Yili-Cumhurbaskanligi-Yillik-Programi.pdf>, Erişim Tarihi: 18.10.2023

İnce, N. Murat (2001). Elektronik Devlet: Kamu Hizmetlerinin Sunulmasında Yeni İmkanlar, Devlet Planlama Teşkilatı Yayını.

Kamu Dijital Dönüşüm Lideri, <https://cbddo.gov.tr/kamu-dijital-donusum-lideri/>, Erişim Tarihi:10.10.2023.

Karkin, Naci-Hüseyin Özgür (2012). "Türkiye'nin Yönetmel Düzeninde E-Devletten E-Yönetişime Geçiş", M.Z. Sobacı, M. Yıldız (Ed), E-Devlet: Kamu Yönetimi ve Teknoloji İlişkilerinde Güncel Gelişmeler, Nobel Akademik Yayıncılık, Ankara, 85-102.

Kelly, Kevin (2016). The Inevitable, Viking Press & Penguin Books, New York.

Kırçova, İbrahim (2003). E-Devlet Uygulamaları ve Ekonomiye Etkileri, Acar Matbaacılık, İstanbul.

Martin, C., Powell, P. (1991). Information Systems, Hampshire, D.P. Publications.

Naralan, Abdullah (2008). E -Devlet Anlayışı Üzerine Bir Tartışma, İmaj Yayınevi, Ankara, 19-22.

Odabaş, Hüseyin (2009). E-devlet/E-Devlet Sürecinde Elektronik Belge Yönetimi, Türk Kütüphaneciler Derneği İstanbul Şubesi Yayınları, İstanbul.

10 Temmuz 2018 tarihli 1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi,
<https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2018/07/20180710-1.pdf>, Erişim Tarihi:06.10.2023.

15/1/2004 tarihli Resmî Gazete' de yayımlanan 5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu, <https://www.resmigazete.gov.tr/Erişim Tarihi: 04.10.2023>.

On Birinci Kalkınma Planı, https://www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2022/07/On_Birinci_Kalkinma_Plani-2019-2023.pdf, Erişim Tarihi:11.10.2023.

19/1/2012 Tarihli 6271 Sayılı Cumhurbaşkanı Seçim Kanunu,
<https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=6271&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5>, Erişim Tarihi: 22.09.2023.

Örselli, Erhan- Selçuk Kahraman (2020). "E-Devlet Projeleri Bağlamında SAY-2000i Projesi", A. Şahin- E. Örselli (Ed). T-Teoriden Uygulamaya E-Devlet", Atlas Akademi, Konya, 175- 192.

Saga, Kenji (2001). Vision and Strategy for E-Government, Tokyo, Digital Oppurtunity Forum.

Sobacı, Mehmet Zahid (2012). "E-Devlet: Kuramsal Bir Bakış", M.Z. Sobacı, M. Yıldız (Ed) E-Devlet Kamu Yönetimi Teknoloji İlişkisinde Güncel Gelişmeler, Nobel, Ankara, 3-37.

Şahnagil, Sinem (2017). "Kamu Politikası Oluşturma Sürecinde Bilgi ve İletişim Teknolojileri: E-devlet Uygulamaları ", Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü e-Dergi Cilt 1- Sayı 1, 77-89.

Ulusal E-Devlet Stratejisi ve Eylem Planı, <http://www.sp.gov.tr/upload/xSPTemelBelge/files/Swkoy+2016-2019-Ulusal-e-Devlet-Stratejisi-ve-Eylem-Plani.pdf>, Erişim Tarihi:06.10.2023.

3/6/2011 tarihinde çıkarılan 635 sayılı Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2011/06/20110608M1-3.pdf>, Erişim Tarihi:05.10.2023.

3/6/2011 tarihinde çıkarılan 641 sayılı Kalkınma Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2011/06/20110608M1-9.pdf>, Erişim Tarihi: 05.10.2023.

3/9/ 2016 tarihinde çıkarılan E-Devlet Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik, <https://www.mevzuat.gov.tr/File/GeneratePdf?mevzuatNo=22818&mevzuatTur=KurumVeKurulusYonetmeligi&mevzuatTertip=5>, Erişim Tarihi:05.10.2023.

Wood-Harper, Trevor A- Othman, Ibrahim, Norafida Ithnin (2004). "An Interconnected Success Factor Approach for Service Functional in Malaysian Electronic Government", Sixth International Conference on Electronic Commerce, 446-450, https://www.researchgate.net/publication/221550511_An_interconnected_success_factor_approach_for_service_functional_in_Malaysian_electronic_government, Erişim Tarihi: 18.11.2023.

Yıldırım, Murat (2010). “Kamu Yönetimine Güven: E-Devlet Açısından Bir İnceleme”, Cumhuriyet Üniversitesi İİBF Dergisi, 11/1, 1-19.

Yıldız, Mete (2019). Bilgi Toplumu ve E-Devlet, M. Yıldız, R. Okur (Ed). Bilgi Toplumu ve E-Devlet, Anadolu Üniversitesi Yayınları.

24/10/2003 tarihli Resmî Gazete’ de yayımlanan 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu, <https://www.resmigazete.gov.tr/Erisim/Tarihi: 04.10.2023>.

29/6/2006 tarihli ve 26213 sayılı Resmî Gazete’ de yayımlanan Evrensel Hizmet Gelirlerinin Tahsili ve Giderlerin Yapılmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik, <https://www.resmigazete.gov.tr/Erisim/Tarihi: 04.10.2023>.

29/6/2009 tarihli 15169 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile çıkarılan Kamu Hizmetlerinin Sunumunda Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmelik, <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/3.5.200915169.pdf>, Erişim Tarihi: 05.10.2023.

27 Ocak 2000 tarihli Resmî Gazete’ de yayımlanan 4502 sayılı Kanun, <https://www.resmi-gazete.gov.tr/Erisim/Tarihi: 04.10.2023>.

Yurdakul, Ceyhun- M., Ufuk, Çağlayan (1997). Bilgi Teknolojileri Türkiye için Nasıl Bir Gelecek Hazırlamakta, Ankara, İş Bankası Yayınları.

1982 Anayasası, Kanun No: 2709, Sayı 17863 (Mükerrer).

Adjibolosso, Senyo (2006). Developing Civil Society Social Order and the Human Factor, USA: Ashgate.

Akçeşme, Fatih (2013). “Sivil Toplum ve Türkiye Cumhuriyeti’ndeki Yeri”, Emek ve Toplum, C.2, S. 4, ss.202-225.

Aslan, Seyfettin (2018). “Osmanlı’dan Günümüze Sivil Toplum Kuruluşları ve Vatandaşlık Eğitime Katkıları”, Uluslararası Yönetim ve Sosyal Araştırmalar Der., C: 5, S. 9, ss.59-76.

Aslan, Zehreddin (2013). “Meslek Kuruluşlarına Zorunlu Üyeliğin Üzerine Hukuki Bir Değerlendirme”, Dokuz Eylül Ün. Hukuk Fakültesi Der., C. 15, Özel Sayı, ss.1229-1240.

Avcil, Ceren (2020). "Türkiye’de Sivil Toplum (1923-2000 Dönemi)". Turkish Studies- Economics, Finance, Politics, C. 15, S. 3, ss.1179-1194.

Avşarbay, Aslan – Dilekçi, Tuğba (2014). "Türkiye’de Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşları ile İlgili Temel Tartışmalar ve İngiltere’deki Tıp Mesleği ile İlgili Uygulama", Türk İdare Dergisi, S. 478, ss.323-358.

Azis, A. Aswin (2016). "The Concept of Civil Society and its Significance on Development Practice", Jurnal Transformasi Global, Vol.3, No. 2, ss.238-248.

Balcı, Yusuf (1997). 1980 Sonrası Türk Sendikacılığı Değişim ve Yeni Arayışlar, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sosyal Siyaset Ana Bilim Dalı, Yayımlanmamış Doktora Tezi, İstanbul.

Basın İş Sendikası, "Sendikal Hareketlerin Tarihi", <http://www.basin-is.org.tr/sendikal-hareketin-tarihi,2,2,73>.

Cansız, Demet (2019). "İlk İş Hukuku Kanunu Öncesi Dönemde Çalışma Hayatı ve Türk İşçilere Tahsis Edilen Hizmet Grupları", Türk Dünyası Araşt. Der. C. 123, S. 243, ss.474-464.

Civil Society Commission (2021). "What is Civil Society", <https://civilsocietycommission.org/wp-content/uploads/2021/05/What-is-civil-society.pdf>. (20.11.2023).

Civil Society Involvement in Drug Policy (CSIDP). "Definations of Civil Society", <https://csidp.eu/definitions/>(20.11.2023).

Cooper, Rachel (2018). "What is Civil Society, Its Role And Value in 2018?", K4D Knowledge, Evidence and Learning for Development, https://assets.publishing.service.gov.uk/media/5c6c2e74e5274a72bc45240e/488_What_is_Civil_Society.pdf. (20.11.2023).

Çağlayan, Ramazan (2017). İdare Hukuku Dersleri Temel Bilgiler, Ankara: Adalet Yay.

Çaha, Ömer (1994). "Osmanlı’da Sivil Toplum", Ankara Ün. SBF Der., C. 49, S. 3, ss.79-99.

Çakmak, Diren (2007). "Toplumsal Uzlaşma Belgesi: 1936 Tarihli İş Kanunu", Sosyal Bilimler Dergisi, C.7, S.1, ss.127-169.

Çam, Musa (2004). "Cumhuriyet'in 80. Yılında Türkiye Sendikacılık Hareketi", Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi, S. 47, ss.197-213.

Çav, Erkan (2018). "Türkiye'de Toplum ve Devlet: Cahit Tanyol ile Şerif Mardin'in Yaklaşımları Üzerinden Karşılaştırmalı Bir İnceleme", Karadeniz Uluslararası Bilimler Dergisi, S.40, ss.328-373.

Devlet Denetleme Kurulu (2009). "Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşlarının Teşkilat ve Mali Yapıları, Denetimleri, Organlarının Seçimlerine Dair Esasların Değerlendirilmesi ile Bunların Etkin ve Verimli Şekilde Hizmet Yürütmelerinin ve Geliştirilmesinin Sağlanması Amacıyla Alınması Gereken Tedbirler", Rapor, 2009/6.

Devlet Memurları Disiplin Yönetmeliği, Sayı 3935.

Doğan, Cem (2012). "Türk İş Hukuku ve Çalışma İlişkileri Alanına Uzlaştırma Kurulunun Girişi: Ta'til-i Eşgâl Kanunu Üzerine Bir Değerlendirme", Türkiyat Araştırmaları Dergisi, S.31, ss.273-296.

Doğan, İlyas (2007). "Türkiye'de Çok Partili Dönemde Sivil Toplumun Gelişimi", Kamu Hukuku Arşivi, C. 10, S.2, ss.83-97.

Doğan, Necmettin (2000). Şerif Mardin ve Türk Modernleşmesi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyoloji Bölümü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.

Duman, M. Zeki (2004). "İdris Küçükömer'in Sivil Toplum Anlayışı", Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, C. 2, S. 1, ss.47-52.

Erdem, Tefik (2009). "Sivil Toplum ve Sivil Toplum Kuruluşları", Feodaliteden Küreselleşmeye Temel Kavram ve Süreçler, (Ed: Tefik Erdem), Ankara: Lotus Yay.

Esnaf ve Sanatkârlar Meslek Kuruluşları Kanunu, Kanun No: 5362, Sayı 25852.

Gang, Guo (1998). "Civil Society: Definations, Causes and Functions", <https://home.olemiss.edu/~gg/paperhtm/civilsoct.htm>. (20.11.2023).

Göloğlu, Tuncay (2020). "Dünden Bugüne Türkiye’de Sendikacılığın Gelişimi", Disiplinlerarası Sosyal Politika Çalışmaları- 1, (Ed: Eyüp Sabri Kala), Bursa: Ekin Yay.

Gözler, Kemal ve Kaplan, Gürsel (2017). Kısa İdare Hukuku, Bursa: Ekin Yay.

Gündüz, Ahmet (2020). "The Relationship between Civil Society and Local Governments", International Journal of Economics Administrative and Social Sciences, V. 3, I. 1, ss.26-32.

Ingram, George (2020). "Civil Society: An Essential Ingredient of Development", Brookings, <https://www.brookings.edu/articles/civil-society-ingredient-of-development/>. (20. 11. 2023).

İçduygu Ahmet – Meydanoğlu, Zeynep – Sert, Ş. Deniz (2011). Türkiye’de Sivil Toplum: Bir Dönüm Noktası Uluslararası Sivil Toplum Endeksi Proje Türkiye Ülke Raporu II, İstanbul: Türkiye Üçüncü Sektör Vakfı Yay.

İnceler, Metin (2012). İşçi Konfederasyonlarının İşsizliğe Bakış Açısının Söylem Analizi ile Değerlendirilmesi, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Ana Bilim Dalı, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Sakarya.

İsbir, E. Günay (2012). "Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşları: Odalar (Ticaret, Sanayi, Esnaf)", Türkiye’de Kamu Yönetimi, (Ed: Burhan Aykaç, Şenol Durgun, Hüseyin Yayman), Ankara: Nobel Yayınevi, ss.215-225.

Kafkasyalı, G. Emine (2016). "İdris Küçükömer’in Batılılaşma ve Sivil Toplum Anlayışı", Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, C. 20, S. 4, ss.1337-1364.

Kalabalık, Halil (2019). Kısa İdare Hukuku (İdare Hukukunun Ana Hatları), Ankara: Seçkin.

Kamenets, Aleksandr- Anufrieva, I. Natalia – Scherbakova I. Anna – Kutnetsova O. Elena – Ovysannikova, A. Vera – Yushchenko, S. Natalia (2021). "Civil Society As A Culturological Category", Propósitos y Representaciones, Vol. 9, Special Number, SPE 1, e1386, <https://doi.org/10.20511/pyr2021.v9nSPE1.1386>. (20.11.2023).

Karaahmetoğlu, Atanur (2020). "Osmanlı Devleti'nde Çalışma Yaşamında Görülen İlk Sendikal Hareketler Üzerinden Bir Değerlendirme", Emek ve Toplum, C.9, S. 25, ss.421-439.

Kaya, Metin (2018). İdare Hukuku ve Türk İdare Teşkilatı, Kocaeli: Temsil Kitap.

Koç, Yıldırım (1998). Sendikacılık Tarihi, Ankara: Türk-İş Eğitim Yay.

Kutal, Gülten (1968). "Türk İşçi Sendikacılığının Üst Kademe Teşekküllerinde Bölünme ve Sendikalar Arasındaki Felsefi Görüş Farkları", İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Mecmuası, C. 28, S. 1, ss.103-121.

Lale, Aybala – Mert, K. Melek (2019). "Türk Sivil Toplumunun Tarihi Gelişimi: Osmanlı Devleti'nden Cumhuriyet'e Mukayeseli Bir Analiz (1839-1950)", Social Sciences Studies Journal, Vol. 5, Issue 9, ss. 6390-6399.

Mahiroğulları, Adnan (2005). "Gelişim ve Yasal Çerçevesiyle Türkiye'de Memur Sendikacılığı", İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Mecmuası, C. 55, S.1, ss.143-189.

Mahiroğulları, Adnan (2012). "XXI. Yüzyıla Girerken Sendikacılık: Günümüzdeki Değişim/Dönüşüm Gelecek İçin Arayışlar", Emek ve Toplum, C.1, S.1, ss.9-33.

Mahiroğulları, Adnan (2017). "1980 Sonrasının Sosyoekonomik Değişim ve Dönüşümü Bağlamında Sendikacılıkta Geline Nokta", Emek ve Toplum, C. 6, S.6, ss.498-522.

Mutlu, Levent (2001). "Memurların Sendikalaşması ve Ekonomik-Sosyal Haklara Etkisi", Sayıştay Dergisi, S. 42, ss.20-36.

Mutschin, Stephen – Johnson Mathew – Andreu L. Marti (2023). "Civil Society Organisations in and Against the State: Advice, Advocacy and Activism on the Margins of the Labour Market", Industrial Relations Journal, Vol. 54, Issue 2, ss.115-200.

Nohutçu, Ahmet (2015). Kamu Yönetimi, İkinci Baskı, Ankara: Savaş Yayınevi.

Onbaşı, G. Funda (2013). "Şerif Mardin ve İdris Küçükömer'de Sivil Toplum Kavramı", Şerif Mardin Okumaları, (Ed: Taşkın Takış), İstanbul: Doğu Batı Yay.

Özkiraz, Ahmet – Arslanel, M. Nazan (2015). “Türkiye’de 1945-1960 Döneminde Sivil Toplum Örgütlerinin Varlığı Meselesi”, Sosyal Bilimler Araşt. Der., C.10, S.1, ss.21-42.

Peterson, J. Timothy – Til, V. Jon (2004). “The Pacific, and Challenges Facing American Nonprofits”, The International Journal of Not-for-Profit Law, Vol. 6, Issue 2.

Resmî Gazete, “İşçi ve İşveren Sendikaları ve Sendika Birlikleri Hakkında Kanun”, Kanun No: 5018, Sayı: 6542, 26 Şubat 1947.

Saatci, Serhat (2021). “Meslek Örgütlenmelerinden Kamu Kurumu Niteliğindeki Meslek Kuruluşlarına”, Kamu Yönetimi ve Politikaları Dergisi, C. 2, S. 2, ss.231-232.

Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu, Kanun No: 6356, Sayı: 28460.

Sönmez, K. Eda (2019). “The Role of Turkish Civil Society in Political Decision Making”, Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, C. 74, N. 3, ss.961-981.

Tahir, Kemal (2007). “İdris Küçükömer’in Siyasal Tezleri Bağlamında AKP ve CHP Parti Programlarının Analizi”, Selçuk İletişim, ss.156-173.

Tekerek, Meltem (2019). “Türkiye’de İşveren Sendikacılığının Tarihi Seyri”, Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, C. 74, S.2, ss.601-629.

Top, Şeyda (2017). Lobicilik ve Türkiye’de Lobi Faaliyetleri, Nişantaşı Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Ana Bilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.

Tunç, Hasan (1998). “Türkiye’de Askeri Darbeler, Muhtıralar ve Sivil Toplum Kuruluşlarının Tepkileri”, Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C. 6, S. 1-2, ss.125-164.

Türk Ceza Kanunu, Kanun No: 5237, Sayı 25611.

Uluslararası Çalışma Örgütü, “87 No’lu Sendika Özgürlüğü ve Sendikalaşma Hakkının Korunması Sözleşmesi”, Kanun Tarihi ve Sayısı: 25 Kasım 1992 / 3847.

Ulusoy, Ali (2017). Türk İdare Hukuku, Ankara: Yetkin Yay.

Vachon, E. Todd – Wallace, Michael – Hyde, Allen (2016). "Union Decline in a Neoliberal Age: Globalization, Financialization, European Integration, and Union Density in 18 Affluent Democracies," *Socius: Sociological Research for a Dynamic World*, Vol. 2, ss.1-22.

Yerlikaya, K. Gökhan (2014). "Türkiye’de Odalar, Borsalar ve Birlik Personelinin Bağlı Olduğu Hukuk", *Erzincan Binali Yıldırım Ün. Hukuk Fakültesi Der.*, C. 18, S. 1-2, ss.1-23.

Yıldırım, Yılmaz (2007). Şerif Mardin Düşüncesi Işığında Türk Modernleşmesi Açısından Sivil Toplum ve Osmanlı Kaynakları, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sosyoloji Anabilim Dalı Yayınlanmamış Doktora tezi. İstanbul.

Yorgancılar, Serkan (2017). "Şerif Mardin’in Türk Toplum Yapısını Analiz Yöntemi", *Journal of Awareness*, S. 3, ss. 289-300.

Akipek, İlhan (1952). "Kuvvetler Ayrılığı Nazariyesinin Doğmasında Âmil Olan Fikirler", *Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, C.9, S.1-2, s.167-182.

Anbarlı Bozatay, Şeniz- Konur Alp Demir (2014). "Osmanlı Adli ve İdari Sisteminde Kadılık: Kurumsal Bir Değerlendirme", *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, C.6, S.10, s.71-89.

Anıl, Yaşar Şahin (2015). *Osmanlı Düzeninde Kadılık*, Legal Yayıncılık, İstanbul.

Aybay, Rona (2006). "Türki Cumhuriyetler, Komşular ve Anayasal Sorunlar", *Anayasa Yargısı Dergisi*, C.23, S.1, s.51-56.

Balik, Stanislav (2010). "Brief History of the Constitutional Court of the Czech and Czechoslovak Republic and Its Role in Upholding the Rule of Law", *Journal on European History of Law*, Vol.1, s.28-31.

Bayraktar, Tuğba (2016). "Türk Anayasa Mahkemesi'nde Anayasaya Uygunluk Denetimi", *KTO Karatay Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, C.1, S.1, s.107-145.

De Villiers, Bertus (2023). "Breathing Life into the Constitution: The Transformative Role of Courts to Give a Unique Identity to a Constitution", *Constitutional Review*, Vol.9, s.109-141.

Edwards, Raheem A. (1996). "Bonham's Case: The Ghost in the Constitutional Machine", Denning Law Journal, s.63-90.

Ekinci, Osman Buğra (2005). "Osmanlı Devleti'nde Mahkemeler ve Kadılık Müessesesi Literatürü", Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi, C.3, S.5, s.417-439.

Erden, Ömer (2013). "Ziya Gökalp'in 1924 Anayasası ile ilgili Çalışmaları", Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, C.29, S.85, s.47-71.

Gözler, Kemal (2021). Türk Anayasa Hukuku, Ekin Basım Yayın Dağıtım, Bursa.

Gürcan, Ertuğrul Cenk (2011). "1791 ve 1793 Fransız Anayasaları'na İlişkin Karşılaştırmalı Bir Değerlendirme", Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, C.13, S.3, s.183-214.

Helmholz, Richard H. (2009). "Bonham's Case, Judicial Review, and the Law of Nature", Journal of Legal Analysis, Vol.1, s.325-354.

Jakab, Andras (2009). "Two Opposing Paradigms of Continental European Constitutional Thinking: Austria and Germany", International and Comparative Law Quarterly, Vol.58, s.933-955.

Keskin, Erdoğan (2021). "Anayasacılık Bağlamında İslami Anayasacılık Kavramı ve Medine Vesikası", Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C.70, S.3, s.957-990.

Nal, Sabahattin- Furkan Çirkin (2021). "Halk Egemenliği ve Milli Egemenlik Teorileri Bağlamında Anayasacılık", İstanbul Hukuk Mecmuası, C.79, S.2, s.599-635.

Nelson, William E. (2002). "Marbury v. Madison and the Establishment of Judicial Autonomy", Journal of Supreme Court History, Vol.27, s.240-272.

Özbudun, Ergun (2012). "Türkiye'de Anayasa Yargısının Doğuşu: 1961 Anayasası Üzerindeki Kurucu Meclis Görüşmeleri", Liberal Düşünce Dergisi, S.68, s.5-18.

Pennoyer, Sylvester (1896). "The Case of Marbury v. Madison", American Law Review, Vol.30, s.188-202.

Plucknett, Theodore F. T. (1926). "Bonham's Case and Judicial Review", Harvard Law Review, Vol.40, s.30-70.

Soytürk, Mehmet (2015). "Başkanlık Sistemleri Tartışmaları Eşiğinde John Locke ve Montesquie'a Göre Kuvvetler Ayrımı Prensibi", Erzincan Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C.XIX, S.1-2, s.17-34.

Taylan, Erbay (1979). "Kadı Yargısı", Yargıtay Dergisi, C.5, S.2, s.235-242.

Thorne, Samuel E. (1938). "Dr. Bonham's Case", Law Quarterly Review, Vol.54, s.543-552.

Tsuji, Yuichiro (2021). "Marbury v. Madison and the Japanese Judiciary", U.C. Davis Journal of International Law & Policy, Vol.27, s.223-240.

Van Doren, Jack- Thomas Magstadt (1996). "Czech Constitutional Democracy: Focus on the Czech Dual Executive Power and the Future Senate", Fordham International Law Journal, Vol.20, s.347-364.

Yanık, Murat (2010). "Karşılaştırmalı Hukuk ve Uluslararası Standartlar Işığında HSYK'nın Oluşumu, Çalışma Şekli ve Kararlarının Denetimi", Anayasa Yargısı Dergisi, C.27, S.1, s.161-216.

Albayrak, Haydar (2020). "Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumunun Türk Kamu Yönetiminin Denetimindeki Yeri ve İşlevi", Sayıştay Dergisi, C.31, S.119, ss. 129-153.

Asia Pasific Forum of National Human Rights Institutions (APF) (2018). A Manual on National Human Rights Institutions, Asia Pacific Forum of National Human Rights Institutions, Sydney, Australia.

Balcioğlu, Ercan (2021). "Human Rights in Turkey: Past, Present and Future", Human Rights in Turkey: Assaults of Human Dignity, (Ed. H. Aydın, W. Langley), Springer, Cham, Switzerland.

BM, "Birleşmiş Milletler Antlaşması ve Uluslararası Adalet Divanı Statüsü", Erişim Tarihi: 06.08.2023, https://turkiye.un.org/sites/default/files/2020-02/UN-charter-turkish_0.pdf

Çalık, Ethem (2017). "İnsan Hakları Meselesinin Gelişimi ve Siyasi ve Sosyal Faktörlerle İlişkisi", 21. Yüzyılda Eğitim ve Toplum, C.6, S.6, ss.41-67.

Dervişoğlu, Suat (2010). “İnsan Haklarının Korunması Açısından İl ve İlçe İnsan Hakları Kurulları”, Türk İdare Dergisi, S.466, ss. 95-120.

ETS1 (1949). Statute of the Council of Europe, European Treaty Series Nos 1/6/7/8/11.

EUR-Lex, “Charter of Fundamental Rights of the European Union”, Erişim Tarihi: 20.11.2023, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=legisum:l33501>

EUR-Lex, “Charter of Fundamental Rights”, Erişim Tarihi: 20.11.2023, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=LEGISSUM:charter_fundamental_rights

Gözler, Kemal (2018). İnsan Hakları Hukuku, Ekin Dağıtım, İkinci Baskı, Bursa.

Güneş, Ümran (2018). “Türkiye’de İnsan Haklarının Korunmasına İlişkin Ulusal İnsan Hakları Kurumları: Kamu Denetçiliği Kurumu ve Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu”, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, C.20, S.1, ss. 165-186.

Human Rights Educator’s Network Amnesty International USA (1998). A Short History of Human Rights, Human Rights Resource Center, Erişim Tarihi: 2.11.2023, <http://hrlibrary.umn.edu/edumat/hreduseries/hereandnow/Part-1/short-history.htm>

Ishay, Micheline R. (2008). The history of human rights: From ancient times to the globalization era, University of California Press, London, s. 3.

İl ve İlçe İnsan Hakları Kurullarının Kuruluş, Görev ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmelik, Yayımlandığı Resmî Gazete Tarihi: 23/11/2003, Sayı: 25298.

İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Kanunu, Kanun No: 3686, Yayımlanan Resmî Gazete Tarihi: 8/12/1990, Sayı: 20719, Yayımlandığı Düstur: Tertip 5, C.30, S.45.

Karagöz, Emine Cin (2016). “Kadın-Erkek Eşitliği ve Ayrımcılık Yasağı Bağlamında Türkiye Eşitlik ve İnsan Hakları Kurumu’nun Yetkileri”, Yasama Dergisi, S.31, s. 25-26.

Muratoğlu, Tahir (2016). "Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Kuruluşu, Görevleri ve Yargılama Usulü", Türkiye Adalet Akademisi Dergisi, S. 27, ss. 307-364.

Odyakmaz, Zehra-Keskin, Bayram-Deniz, Yusuf (2016). "6701 Sayılı Türkiye Eşitlik Kurumu Kanunu Üzerine Bir Değerlendirme-I", Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi, S.7, ss. 721-761.

Oğuşgil, Atilla V. (2015). "Avrupa Birliği Yolunda Türkiye İnsan Hakları Kurumu'nun Birleşmiş Milletler Paris Prensipleri Işığında Değerlendirilmesi", Bilig, S.74, ss. 175-198.

Pohjolainen, Anna-Elina (2006). The Evolution of National Human Rights Institutions: The Role of United Nations, The Danish Institute for Human Rights, Skive: Handy Print A/S.

Rule Of Law Education Centre, "Magna Carta and Human Rights", Erişim Tarihi: 2.11.2023, <https://www.ruleoflaw.org.au/magna-carta-and-human-rights>.

Smith, Adam (2006). "The Unique Position of National Human Rights Institutions: A Mixed Blessing?", Human Rights Quarterly, Vol.28, No.4, pp.904-946.

TBMM Tutanakları (2016). Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu Tasarısı (1/596) ile Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu ve İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Raporları, Erişim Tarihi: 15.07.2023, <https://www.tbmm.gov.tr/sirasayi/donem26/yil01/ss149.pdf>

TC. Dışişleri Bakanlığı, "Türkiye ve Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı (AGİT)", Erişim Tarihi: 20.11.2023, <https://www.mfa.gov.tr/guvenli-ve-isbirligi-teskilati-agit.tr.mfa>.

The Danish Institute for Human Rights, "Paris Principles", Erişim Tarihi: 23.9.2023, https://www.humanrights.dk/files/media/dokumenter/about_us/20Paris%20Principles.pdf.

TİHEK (2019). Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu 2019-2023 Stratejik Planı, Ankara.

TİHEK (2022). Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu 2022 Yılı Faaliyet Raporu, TİHEK.

TİHEK Kanunu, Kanun No. 6701, Kabul Tarihi: 6/4/2016, Yayımlandığı Resmî Gazete Tarihi: 20/4/2016, Sayı: 29690, Yayımlandığı Düstur: Tertip:5, C.52.

TİHEK, “Afet Döneminde Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu”, Erişim Tarihi: 10.09.2023, <https://www.tihek.gov.tr/afet-doneminde-insan-haklari-ve-esitlik-kurumu>.

Topal, Ahmet Hamdi (2004). “Birleşmiş Milletler Sisteminde İnsan Haklarının Korunması”, Mevzuat Dergisi, C.7, S.83, E. Tarihi: 15.09. 2023, <https://www.mevzuatdergisi.com/htm>.

Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu (TİHEK), “Kuruluş”, Erişim Tarihi: 23.9.2023, <https://www.tihek.gov.tr/kategori/pages/Kurulus>.

Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik, Yayımlandığı Resmî Gazete Tarihi: 24/11/2017 Sayı: 30250.

UN Human Rights Office of The High Commissioner (2013). Individual Complaints Procedures Under The United Nations Human Rights Treaties, Fact Sheet No.7/Rev.2, United Nations, New York and Geneva.

UN Human Rights Office of The High Commissioner, “Complaints About Human Rights Violations”, Erişim Tarihi: 15.10.2023, <https://www.ohchr.org/en/treaty-bodies/complaints-about-human-rights-violations>.

UN Human Rights Office of The High Commissioner, “Human Rights”, Erişim Tarihi: 06.08.2023, <https://www.un.org/en/global-issues/human-rights>.

United Nations (UN), “Universal Declaration of Human Rights”. Erişim Tarihi: 19.9.2023, <https://www.un.org/sites/un2.un.org/files/2021/03/udhr.pdf>.

Anayurt, Ö. (2022). Anayasa Hukuku Temel Kavramlar ve Türk Anayasa Hukuku, 4. Baskı, Seçkin Yayıncılık, Ankara.

Arslan, R./Yılmaz, E./Taşpınar Ayvaz, S./Hanağası, E. (2021). Medenî Usûl Hukuku, 7. Baskı, Yetkin Yayıncılık, Ankara.

Atalı, M./Ermenek, İ./Erdoğan, E. (2023). İcra ve İflâs Hukuku, 7. Baskı, Yetkin Yayıncılık, Ankara.

Atalı, M./Ermenek, İ./Erdoğan, E. (2023). Medenî Usûl Hukuku, 6. Baskı, Yetkin Yayıncılık, Ankara.

Atalı, M./Ermenek, İ./Ünal Kaya, H. (2022). Yargı Örgütü, 5. Baskı, Seçkin Yayıncılık.

Atay, Ender E. (2022). İdari Yargılama Hukuku, 4. Baskı, Seçkin Yayıncılık, Ankara.

Bingöl, S. (2004). Tanzimat Devrinde Osmanlı'da Yargı Reformu, Anadolu Üniversitesi Yayınları.

Ekinci, Ekrem B. (2004). Osmanlı Mahkemeleri, Arı Yayıncılık.

Özel, C. (2019). Cumhuriyetin İlk Yıllarında "1341 (1925) Teşkilâtına Göre Taksimat-ı Adliye Haritası" Zaviyesinden Adalet Teşkilatı, Adalet Dergisi, Yıl 2019, S. 1-2.

Özkan, Y. (2021). 1879 Tarihli Usûl-i Muhâkeme-i Hukukiyye Kanûn-u Muvakkatî'nin Modern Usul Hukukuna Etkileri, Doktora Tezi, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Pekcanıtez, H.,
<https://www.izmirbarosu.org.tr/Upload/files/haberler/İstinaf.pdf>, E.T. 25.11.2023.

Şahin, C./Göktürk, N. (2022). 5. Baskı, Seçkin Yayıncılık, Ankara.

Akgündüz, Ahmet, Mukayeseli İslam ve Osmanlı Hukuku Külliyyatı, Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Yayınları, No. 6, Diyarbakır 1986.

Arsal, Sadri Maksudi, Türk Tarihi ve Hukuk, 2. Baskı, Türk Tarih Kurumu, Ankara 2020.

Artuk, Mehmet Emin, Gökçen, Ahmet, Alşahin M. Emin ve Çakır, Kerim, Ceza Hukuku Genel Hükümler, 16. Baskı, Adalet Yayınevi, Ankara 2022.

Aydın, M. Akif, Türk Hukuk Tarihi, 15. Baskı, İstanbul 2017.

Centel, Nur ve Zafer, Hamide, Ceza Muhakemesi Hukuku, 14. Baskı, Beta, Eylül 2017.

Cin, Halil ve Akyılmaz, Gül, Türk Hukuk Tarihi, 4. Baskı, Ankara 2011.

Dönmezer, Sulhi ve Erman, Sahir, Nazari ve Tatbiki Ceza Hukuku, Genel Kısım Cilt – I, 14. Bası, İstanbul 1997.

Gökçen, Ahmet, Alşahin, Mehmet Emin ve Çakır, Kerim, Ceza Muhakemesi Hukuku- I, Birinci Baskı, Adalet Yayınevi, Ankara 2017.

Hafızoğulları, Zeki, “Türk Ceza Hukukunun Esasları, Pazar Ekonomisinin Oluşması ve İşlemesinde Önemi”, Ankara Ün. Hukuk Fakültesi Dergisi, c. 43, sa. 1, 1993, s. 23- 33.

Hakeri, Hakan, Ceza Hukuku Genel Hükümler, 28. Baskı, Adalet Yayınevi, Ankara 2023.

Kaufmann, Arthur, Das Schuldprinzip, Heidelberg, 1961.

Kayar, İsmail ve Üzülmmez, İlhan, Hukukun Temel Kavramları, 11. Baskı, Seçkin Yayınevi, Ankara 2018.

Koca, Mahmut ve Üzülmmez, İlhan, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 15. Baskı, Seçkin Yayınevi, Ankara 2022.

Özbek, Veli Özer, Kanbur, Mehmet Nihat, Doğan, Koray, Bacaksız, Pınar ve Tepe, İlker, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, Seçkin Yayınevi, 4. Baskı, Ankara 2013.

Özgenç, İzzet, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 17. Bası, Seçkin Yayınevi, Ankara 2021.

Özgenç, İzzet, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 18. Bası, Seçkin Yayınevi, Ankara 2022.

Öztürk, Bahri ve Erdem, Mustafa Ruhan, Ceza Muhakemesi Hukuku, 11. Baskı, Seçkin Yayınevi, Ankara 2007.

Soyaslan, Doğan, Ceza Hukuku Genel Hükümler, Yetkin Yayınları, Ankara 1998.

Şahin, Cumhur ve Göktürk, Neslihan, Ceza Muhakemesi Hukuku, 14. Baskı, Seçkin Yayınevi, Ankara 2023.

Tanör, Bülent, Osmanlı-Türk Anayasal Gelişmeleri, 17. Baskı, YKY, İstanbul 2008.

Üçok, Coşkun, Mumcu, Ahmet ve Bozkurt, Gülnihal, Türk Hukuk Tarihi, 22. Baskı, Turhan Yayınevi, Ankara 2020.

Yurtlu, Fatih, İhmali Suçlar, Seçkin Yayınevi, Ankara 2022.

Zafer, Hamide, Ceza Hukuku Genel Hükümler, Beta Yayınevi, İstanbul 2010.

4001 sayılı İdarî Yargılama Usulü Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun, R.G. Tarih: 18.09.1994, Sayı: 21964.

Akyıldız, Ali (2015). "İstinafa İlkesel Bakmak," Danıştay ve İdari Yargı Günü Sempozyumu 147.Yıl, (Ankara: 12 Mayıs 2015).

Aslan, Zehreddin ve diğerleri (2019). Açıklamalı ve İçtihatlı İdari Yargılama Usulü Kanunu, Seçkin Yayıncılık, Ankara.

Atay, Ender Ethem (2007). "İptal Davasının Nitelikleri ve İptal Kararlarının Uygulanması," Danıştay ve İdari Yargı Günü (139. Yıl Sempozyumu), Ankara.

Atay, Ender Ethem (2018). "Yargı Kararlarının Gerekçelendirilmesi ve İdari Yargıdaki Uygulama Alanı," Danıştay Dergisi, S.147.

Atay, Ender Ethem (2021). İdari Yargılama Hukuku, Seçkin Yayıncılık, Ankara.

Atay, Ender Ethem ve Odabaşı, Hasan (2010). Teori ve Yargı Kararları Işığında İdarenin Sorumluluğu ve Tazminat Davaları, Seçkin Yayıncılık, Ankara.

Avcı, Mustafa (2011). "İdari Yargıda İstinaf," Türkiye Barolar Birliği Dergisi, S. 96.

Bereket Baş, Zuhal (1998). "İdari Yargılama Hukuku Açısından İstinaf ve Kabulü Sorunu," Danıştay Dergisi, S. 94.

Çağlayan, Ramazan (2022). İdari Yargılama Hukuku, Seçkin Yayıncılık, 14. Bası, Ankara.

Erkut, Celal (1990). İptal Davasının Konusunu Oluşturma Bakımından İdari İşlemin Kimliği, Danıştay Yayınları, Ankara.

Gökalp, Ali Sıtkı (1968). "İptal Davaları", Yüzyıl Boyunca Danıştay (1868-1968), Danıştay Matbaası, İkinci Baskı, Ankara.

Gözübüyük, Şeref (2010). Yönetmelik Yargı, Turhan Kitabevi, Ankara.

Gözübüyük, Şeref ve Tan, Turgut (2017). İdare Hukuku Cilt II (İdari Yargılama Hukuku), Turhan Kitabevi, Ankara.

İsbir, Begüm (2011). "İdari Yargıda İptal Davasının Tarihsel Gelişimi," İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mecmuası, C. LXIX, S. 1-2.

Karahanogulları, Onur (2019). İdari Yargı (İdarenin Hukuka Zorlanması), Turhan, Ankara.

Lindseth, Peter (2004). "Always Embedded Administration: The Historical Evolution of Administrative Justice As An Aspect of Modern Governance", The Economy As Policy: The Political Constitution of Modern Capitalism, Forthcoming in C. Joerge, B. Straith, P. Wagner, eds., London, UCL Press, Forthcoming. <http://ssrn.com/abstract=567741> erişim: 10.06.2023.

Nohutçu, Ahmet (2021). İdari Yargı, Savaş Yayınevi, Yirmi ikinci Baskı, Ankara.

Oğurlu, Yücel (1998). "Danıştay Kararları Işığında İdari Yargılama Usulünde Re'sen Araştırma İlkesi", Atatürk Üniversitesi Erzincan Hukuk Fakültesi Dergisi, C. 2, S. 1.

Onar, Sıddık Sami (1966). İdare Hukukunun Umumi Esasları C III, İsmail Akgün Matbaası, İstanbul.

Özay, İl Han (1990). "Kendine Özgü Bir Hukuk Devleti", I. Ulusal İdare Hukuku Kongresi, Birinci Kitap: İdari Yargı, (1-4 Mayıs 1990, Ankara), Danıştay Yayınları.

Sancakdar, Oğuz (2013). "İdari Yargıda İstinaf Sistemi Üzerine Düşünceler", Yaşar Üniversitesi E-Dergisi, S. 8, <https://dergipark.org.tr/tr/pub/jyasar/issue/> erişim: 11.10.2023.

Sarıca, Ragıp (1949). İdari Kaza, Kenan Matbaası, İstanbul.

Sunay, Zühal Aysun (2016). İptal Davalarında Gerekçeli Karar Hakkı, Seçkin Yay., Ankara.

Şeker, Hilmi (2018). Esbab-ı Mucibe'den Retoriğe Hukukta Gerekçe, Yeditepe Üniversitesi Yayınevi, İstanbul.

Tan, Turgut (2020). İdare Hukuku, Turhan Kitabevi, Ankara.

Tanrıver, Süha (2023). Türk Yargı Teşkilatı, Yetkin Yayınevi, Ankara.

Üstün, Gül (2016). "İdari Yargıda İstinaf Kanun Yolu Üzerine Bir Değerlendirme," Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi, C.22, S.2, s. 13-38; Yıldırım, Ramazan (2015). "Türkiye' de İstinaf Uygulamasının İdari Yargıya Etkileri", Danıştay ve İdari Yargı Günü Sempozyumu: 147. Yıl Sempozyumu, (Ankara, 12 Mayıs 2015), <http://www.danistay.gov.tr/upload/yayinlar/02112015023358.pdf> erişim: 11.10.2023.

Yıldırım, Ramazan (2015). "Türkiye' de İstinaf Uygulamasının İdari Yargıya Etkileri", Danıştay ve İdari Yargı Günü Sempozyumu: 147. Yıl Sempozyumu, (Ankara, 12 Mayıs 2015), http://www.danistay.gov.tr/upload/yayinlar/02_11_2015_023358.pdf erişim: 11.10.2023.

Akın, Levent (2020). "İkinci Yılında Dava Şartı Arabuluculuk Alanında Gelişmeler ve Öneriler", Sosyal Güvenlik Dergisi (Journal of Social Security), C. 10, S. 1, ss. 1-18.

Akinci, Ziya (2016). Milletlerarası Tahkim, 4. Baskı., İstanbul.

Akinci, Ziya (2021). Milletlerarası Tahkim, 6. Baskı., İstanbul.

Akman, Ahmet (2021). "İslâm-Osmanlı ve Modern Türk Hukuku'nda Sulh Sözleşmesi ve Alternatif Uyuşmazlık Çözüm Yollarına Mukayeseli Bir Bakış", Hitit İlahiyat Dergisi, C. 20, S. 1, ss. 1030-56.

Alangoya, H. Yavuz (1973). Medenî Usul Hukukumuzda Tahkimin Niteliği ve Denetlenmesi, İstanbul.

Ansay, Sabri Şakir (1960). Hukuk Yargılama Usulleri, 7. Baskı., Ankara.

Arslan, Ramazan vd., (2022). Medeni Usul Hukuku, 8. Baskı., Ankara.

Atalı Murat, İbrahim Ermenek, Ersin Erdoğan (2020). Medenî Usûl Hukuku, 3. Baskı., Ankara.

Badur, Emel (2021). "Arabuluculuk Anlaşma Belgesinin Borçlar Hukuku Açısından Değerlendirilmesi", Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi, S. 18, ss. 49-87, doi:10.18771/mdergi. 1037943.

Balcı, Muharrem (1999). İhtilafların Çözüm Yolları ve Tahkim, İstanbul.

Bantekas, Ilias (2015). An Introduction to International Arbitration, Cambridge: Cambridge University Press.

Bulur, Alper (2007). "Alternatif Uyuşmazlık Çözüm Yolları ve Arabuluculuk Yöntemi", Ankara Barosu Dergisi, C. 65, S. 4, ss. 30-46.

Can, Hacı, Ekin Tuna (2021). Milletlerarası Tahkim Hukuku, Ankara.

Çiçek, Mustafa (2019). İş Hukukunda Zorunlu Arabuluculuk, 2. Baskı., Ankara.

Dayınlarlı, Kemal (2016). HUMK'ta Düzenlenen İhtiyari İç Tahkim, Ankara.

Demirkol, Berk, Ural Aküzüm (2020). Türkiye'de Med-Arb (Arabuluculuk-Tahkim), İstanbul.

Deren-Yıldırım, Nevhis (2007). "Tahkim ve Objektif Açidan Tahkime Elverişlilik", Prof. Dr. Yavuz Alangoya İçin Armağan, 47-61.

Erkal, Atila (2022). "Türk, Alman ve İsviçre İdare Hukukunda Arabuluculuk", Akdeniz Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C. XII, S. I, ss. 39-66, doi:10.54704/ akdhfd. 1053114.

Eroğlu, Orhan (2020). Medeni Usul Hukukunda Ön inceleme, 2. Baskı., Ankara.

Erten, Rifat (2016). "ICSID Tahkimi", BATİDER, C. 19, S. 4, ss. 207-28.

Folberg, Jay, Alison Taylor (1984). Mediation, A Comprehensive Guide to Resolving Conflicts Without Litigation, San Francisco.

Goodman, Andrew (2016). Preparing for Mediation: A Guide for Consumers, United Kingdom: Mediation Publishing.

Gökmen, Emrah (2023). "Tahkim Müessesesinin Roma, İslâm ve Günümüz Türk Hukuklarındaki Görünümü", İstanbul Medeniyet Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C. 8, S. 1, ss. 291-330, doi:10.58733/imhfd.1267393.

Göksu, Mustafa (2022). Alternatif Uyuşmazlık Çözüm Yolları ve Tahkim (Arbuluculuk-Uzlaştırma), Güncellenmiş 4. Bası., Ankara.

Gözütok, Zeki, Âdem Albayrak (2021). Alfabetik Medeni Usul El Kitabı, Ankara.

Gün, Servet (2021). "İş Uyuşmazlıklarında Arbuluculuk: Dostane Çözüm mü? Sahadan Notlar", Çalışma ve Toplum, C. 2, S. 69, ss. 929-44.

Hanks, Melissa (2012). "Perspectives on Mandatory Mediation", UNSW Law Journal, C. 35, S. 3, ss. 929-52.

Hirsch, Günter (2012). "Die alternative Streitbeilegung hat Konjunktur", Zeitschrift für Rechtspolitik, S. Heft 7.

Ildır, Gülgün (2003). Alternatif Uyuşmazlık Çözümü, Ankara: Seçkin.

Kaplan, Yavuz (2011). "Arbuluculuk ve Türk Hukuk Uyuşmazlıklarında Arbuluculuk Kanunu Tasarısına Eleştirel Bir Bakış", Milletlerarası Hukuk ve Milletlerarası Özel Hukuk Bülteni, C. 28, S. 1-2, ss. 115-46.

Karademir, Ebru (2013). "Milletlerarası Kurumsal Tahkim Merkezlerinin Bir Karşılaştırması", Milletlerarası Hukuk ve Milletlerarası Özel Hukuk Bülteni, C. 32, S. 2, ss. 73-104.

Kaya, Kâmil (2016). Mustafa Talas, "Karacadağ Türkmen Aşireti'nde Arbuluculuk: Siverek Örneği", Sosyolojik Düşün, C. 1, S. 2, ss. 1-26.

Kaya Serkan (2021). "Uyuşmazlıkların Çözümünde Hibrit Yöntem: Arbuluculuk-Tahkim (Med-Arb)", Medenî Usûl ve İcra- İflâs Hukuku Dergisi, C. 17, S. 48, ss. 225-52.

Kıyak, Emre (2018). Dönüştürücü Arbuluculuk-Problem Çözücü Arbuluculuk ile Uyumlaştırılması, Ankara.

Koçyiğit, İlker, Alper Bulur (2019). Ticari Uyuşmazlıklarda Dava Şartı Arbuluculuk, Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü Arbuluculuk Daire Başkanlığı Yayını.

Memiş, Abdullah Berat (2020). Ticari Uyuşmazlıklarda Zorunlu Arabuluculuk Usulü, Ankara.

Musielak, Hans-Joachim vd. (2023). Zivilprozessordnung: mit Gerichtsverfassungsgesetz: Kommentar, 20. neubearbeitete Auflage, München: Verlag Franz Vahlen.

Nomer, Ergin, Nuray Ekşi, Günseli Öztekin Gelgel (2016). Milletlerarası Tahkim Hukuku, 5. Bası., İstanbul: Beta.

Öksüz, Meltem (2022). "Arabuluculuk Müessesesinin Dede Korkut Hikâyelerindeki İzleri", Culture and Civilization, C. 1, S. 3, ss. 50-58.

Özbay, İbrahim (2006). "Alternatif Uyuşmazlık Çözüm Yöntemleri", Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C. 10, S. 3-4, ss. 459-75.

Özbek, Mustafa Serdar (2022). Alternatif Uyuşmazlık Çözümü, 5. Baskı., Ankara: Yetkin.

Özdamar, Mehmet (2013). "Sigorta Hukukunda Uyuşmazlıkların Çözümünde Tahkim Sistemi", Ankara Hacı Bayram Veli Ün. Hukuk Fakültesi Dergisi, C. 17, S. 2, ss. 831-56.

Pappas, Brain A. (2015). "Med-Arb and the Legalization of Alternative Dispute Resolution", C. 20, S. 1, ss. 157-203.

Patterson, Susan R., D. Grant Seabolt (2001). Essentials of Alternative Dispute Resolution, 2nd ed., Dallas, Tex: Pearson Publications Co.

Şanlı, Cemal (2019). Uluslararası Ticarî Akitlerin Hazırlanması ve Uyuşmazlıkların Çözümü, 7. Baskı, Ankara.

Taşpolat, Tuğsavul (2012). Melis, Türk Hukukunda Arabuluculuk, Ankara: Yetkin.

Üstün, Gül (2020). "Arabuluculuk Faaliyetlerinde İdarenin Yeri ve Yetkisi", Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi, C. 26, S. 1, ss. 13-23, doi:10.33433/maruhad.716925.

Ware, Stephen J. (2007). Principles of Alternative Dispute Resolution, 2. ed., St. Paul, MN: Thomson.

Yaşar, Tuğçe Nimet (2018). "Sigorta Hukukunda Tahkim", Türkiye Adalet Akademisi Dergisi, S. 36, ss. 211-40.

Yeğengil, Rasih (1974). Tahkim (L'arbitrage), İstanbul.

Yeşilova, Bilgehan (2008). "Milletlerarası Tahkimin Hukuki Niteliği Üzerine Düşünceler ve Güncel Gelişmeler", TBB Dergisi, S. 76, ss. 83-164.

Yıldırım, Ferhat (2023). Arabuluculuk ve Ombudsmanlık, Güncellenmiş 2. Baskı., Ankara.

Yılmazsoy, Ebru (2020). "Tahkim ve Hakem Sözleşmeleri", TAAD, C. 11, S. 41, ss. 389-426.